FERHAN ŞENSOY

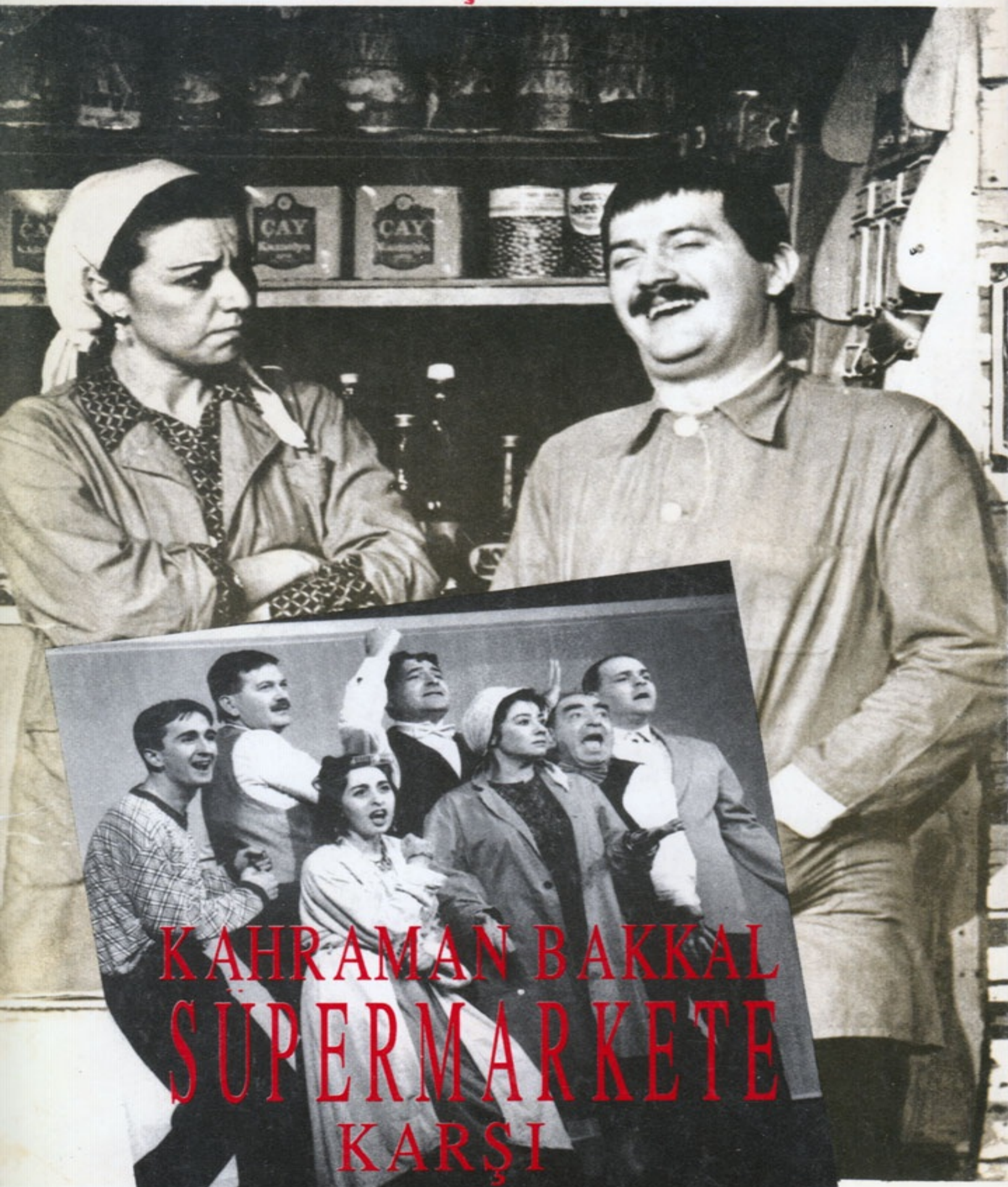

KAHRAMAN BAKKAL SÜPERMARKETE KARŞI

FERHAN ŞENSOY

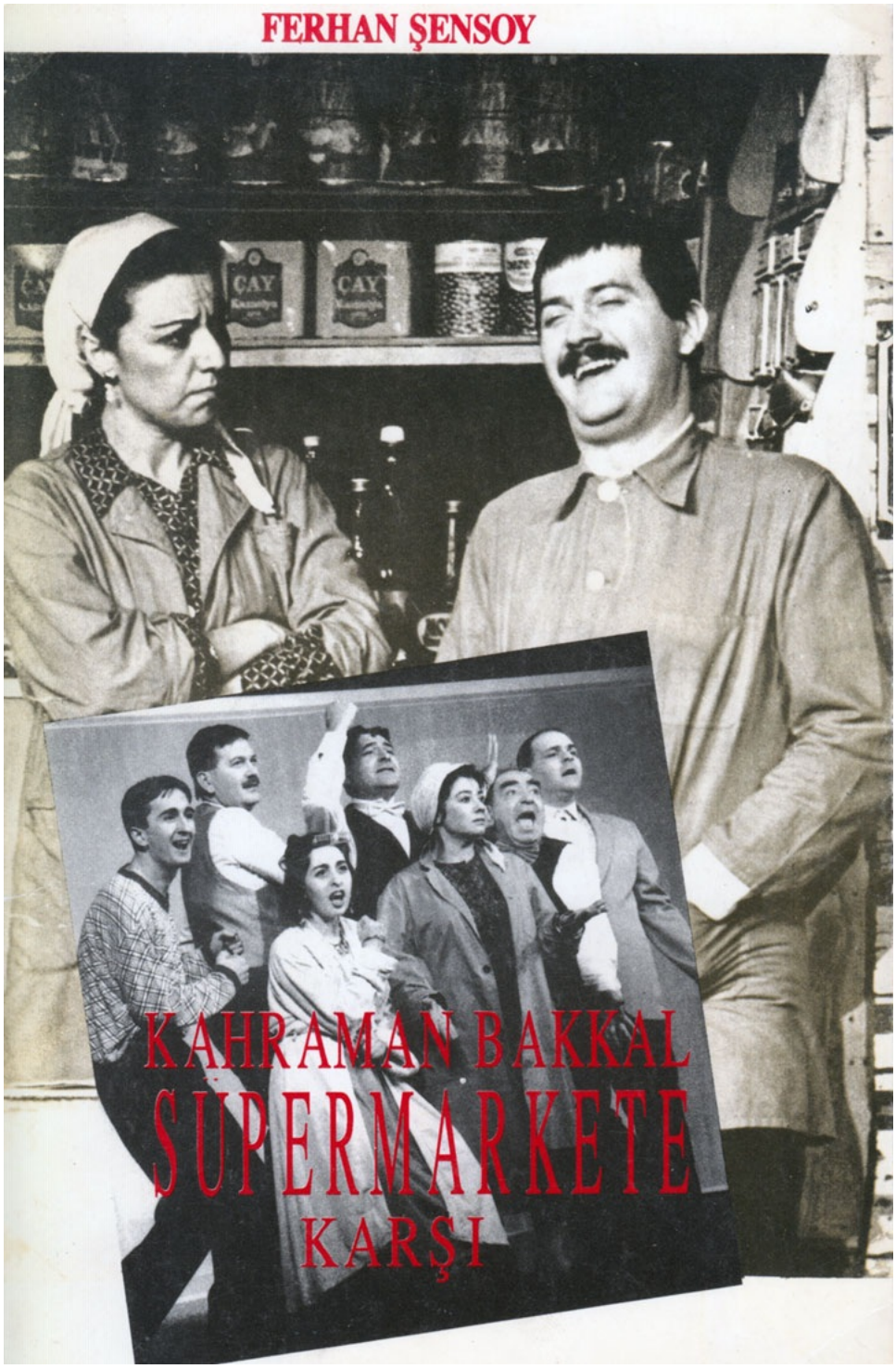

KAHRAMAN BAKKAL SÜPERMARKETE KARŞI

1. Basım: İstanbul 1991

Dijital Kitap Yapım: Sistematik Dijital Kitap Atölyesi

ISBN: 978-975-7904-36-6

© Ferhan Şensoy
(Her hakkı yazarına aittir. Yayıncı izni olmadan, tanıtım ve eleştiri yazıları dışında, hiçbir biçimde, hiçbir bölümü kullanılamaz. Yayınevinin izni olmadan, radyo ve televizyona uygulanamaz; oyun, film, elektronik kitap, cd ya da manyetik bant haline getirilemez, fotokopi ya da herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz.)

ORTAOYUNCULAR
SANAT GÖSTERİLERİ VE YAYINCILIK A.Ş.
İstiklal cad. No: 62 Beyoğlu-İSTANBUL
Tel / 212-2511865 Fax / 212-2444327
www.ortaoyuncular.com

FERHAN ŞENSOY

KAHRAMAN BAKKAL SÜPERMARKETE KARŞI

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI / 7

KİŞİLER

KOVBOYLAR
MAUREN O'HARA
MİCHAEL KİNG KULLEN
TOM DALLYORK
BRAYNER
BAKKAL ABLA
TERBİYESİZ ŞEREF
KAPICI İRFAN
BİRACI
CEVDET BEY
KARISI ŞÜKRAN
ÇÖPÇÜ
KİBAR NECDET
OSMAN AĞBİ
KLİNİK NUR
ECVET BEY
PATRON
EKREM
EKONOMİK NEJAT BEY
BEKÇİ
KOMSER
MANAV ŞEF İHSAN
MEZELER ŞEFİ ÖNDER
ET VE BALIK CANAN
KASİYER NECLA
SÜT MAMÜLLERİ ŞEFİ BÜNYAMİN

KONTROL MUSTAFA
KASAP FERİT
MASALCI ABLA
SÖZCÜMENT

I. THE ENFLASYON BALLADI

- Orkestra balladın girişini çalarken gözü dönmüş dilenci kovboylar deli gibi girerler sahneye, müşteri arar, bulamaz, izleyiciye avuç açarlar.-

DİLENCİ KOVBOYLAR - *(birlikte ve kurulmuşçasına)* My father is dead! My mother is kör, I have 13 sisters, 12 brothers, any sadaka boy!

- Orkestranın sesi yükselir, dilenci kovboylar kaçışırlar, şarkıyı söyleyerek fişek gibi girer sahneye Mauren O'hara.

MAUREN O'HARA - Bindokuzyüzyirmidokuz yılında
Amerika'da Amerika'da
Toprağı sürdü kovboy
Bire bin verdi doğa
Yerden fışkırdı buğday
Emeği kustu toprak
Terini sildi kovboy
Silolar doldu taştı
Terini sildi kovboy

Silolar doldu taştı
Terini sildi kovboy

- Dilenci kovboylar korosu basar sahneyi.-

DİLENCİ

KOVBOYLAR - İn the year tüventi bi şey naynti şey
İn the sonbahar
İn America
İn the year tüventi bi şey naynti şey

MAURAN O'HARA - Terini sildi kovboy
Silolar doldu taştı
Buğday talebi aştı
Fiyat sıfıra düştü
Buna kovboy çok şaştı
Las Vegas'ın buğdayı
Sonra çıkar oyunu
İnsan buğdayla güdümlü
Buğday parayla düğümlü
Düşünce buğdayın fiyatı
Doların değeri düştü
Buna kovboy çok şaştı
Bolluk kelek bir durum
Kıtlık gayet güzeldir,
Parası olan için!

KOVBOYLAR - İn the year tüventi bi şey
naynti şey
İn the sonbahar

İn America
İn the year tüventi bi şey
naynti şey

MAURAN O'HARA ve KOVBOYLAR - The stop of the alış-veriş
And the economie stop
İn America
İn the year tüventi bi şey
naynti şey

MAUREN O'HARA - Bindokuzyüz yirmidokuz yılında
Amerika'da Amerika'da
Ekim'in son perşembesi
Anlamını yitirdi para
Tahviller uçuştu havada
Enflasyon,
Denildi olayın adına!
Kovboy baktı açlığın tadına
Yahudinin suratı
Döndü perşembe pazarına
Ekim'in son perşembesi
Boşuna indi kalktı kepenkler
Sıfıra sıfır Elde var ter...
Herşey öyle pahalı
Öylesine pahalı ki
Alış veriş gündem dışı
Alıcılar usandı
Satıcılar düşünsün

Alıcılar düşünceli
Satıcılar utansın.

MAUREN O'HARA ve KOVBOYLAR - İn the year tüventi bi şey naynti şey
bombili bili bili bom
bom,
bom bili bili bom.

- Kovboylar çıkarken, Mauren O'Hara yalnız kalır sahnede, artık Mauren O'Hara değil, o rolü oynayan oyuncudur.-

MAUREN O'HARA - Oyunumuz 1929'da Amerika'da başlar
Olayın Amerika'yla bir ilgisi yok
Konumuz odur ki
Bir kahraman bakkal A Pazarı'na karşı
The evdeki hesap in the çarşı!
Olayımız bugünlerde İstanbul'da olur biter
Bitmesine henüz iki perde var,
Ayrıca olayın
Amerika'yla
Acayip ilgisi var!
İn the year tüventi bi şey
naynti şey!

- Işık söner. Mızıkalı bir kovboy şarkısını çalmaya koyulur orkestra. Dekor

değişim ışığı yanar. Mauren O'Hara çıkarayak, sahneye giren Kullen ve Dallyork'la karşılaşır. Selâmlaşırlar. Dallyork ve Kullen yerlerini alırlar. Müzik biter.-

DALLYORK - *(Mauren O'Hara'nın peşinden)* Hişşt!

MAUREN O'HARA - *(çıkarken geri döner)* Ne var?

DALLYORK - İyi sahneden çıkışlar! Bizi takdim etmeden nereye böyle?

- Mauren O'Hara takdim için sahnede kalır, sahnenin genel ışığı yanar.

MAUREN O'HARA - Yıl bindokuzyüzyirmidokuz, Amerika'nın Mobilya kralı Michael King Kullen ve Adamı Tom Dallyork, Kullen'in bürosunda, saat bi şey to bi şey o clock!

DALLYORK - *(Mauren O'Hara'ya)* Tenkyu!

- Mauren O'Hara, rica ederim, vazifemiz, gibisinden bir jest yaparak sahneden çıkar. Michael King Kullen jaluzili bürosunda pürosundan bir nefes alıp söze girecekken, salonda gürültü olur, oyuncular döner salona

bakarlar. İzleyicilerden, geç kalmış Cevdet Bey ve karısı Şükran bir şamata sahneye doğru ilerlemektedirler.-

ŞÜKRAN - Yer gösterici yok mu? 2 numaralı loca hangisi nerden anlayacağız? Locaların kapısına apartman dairesi gibi isimler yazmışlar... Aaaa başladı mı?

KULLEN - Başlamış bulunduk, afedersiniz, 13 geçiyor!

CEVDET - İnsan on onbeş dakika bekler efendim. İstanbul trafiği malum. Tiyatro dakikası dakikasına başlayacak diye bir şey yok. Uçak bile saatinde kalkmıyor.

ŞÜKRAN - Seksenbin lira para bayıldık biz buraya, niye biz gelmeden başlanıyor?

CEVDET - Tamam Şükran sus, rolünü büyütme!

ŞÜKRAN - Bir dakika kardeşim oynamayın, zaten başını kaçırdık... Nerede 2 numaralı süvitli loca?

ORKESTRA ŞEFİ - *(yerinden kalkar, Şükran'a)* Hemen şu loca hanımefendi, şu kapıdan çıkın, üç basamak sağa, kapısında Mınakyan yazar!

- Şükran ve Cevdet bey kapıdan çıkarlar. Michael King Kullen pürosundan derin bir nefes çeker, izleyicilerin 2 nolu locaya ulaşmasını bekler. Cevdet Bey ve karısı Şükran

söylenerek 2 nolu locaya ulaşırlar.

CEVDET - Devam devam!

II. DALLYORK'UN
ANLAMADIĞI ŞEY: SÜPERMARKET!

KULLEN - Dallyork! Bu haftanın geliri geçen haftadan da düşük!

DALLYORK - Ay em verry sorry, Ay em verry verry müteessir Mister Kullen.

KULLEN - Senin teessürünün bir boka yararı yok Dallyork! Tüm mobilya mağazalarımızda satışlar aşırı düşüyor, iflasa gidiyoruz, sen teessürden söz ediyorsun...

DALLYORK - Ay em sorry Mister Kullen, elimden teessürden başka bir şey gelmiyor. Bu hafta New-York'taki tüm mağazaların satış durumlarını sordurdum. Satamamak konusunda yalnız değiliz. Hiç kimse hiç bir şey satamıyor. Satılamayan yalnız mobilya değil. Amerikan halkının alım gücü kalmadı. The stop of the alış-veriş, you know!

KULLEN - The stop of the alış-verişmiş! Alış-veriş durur muymuş hıyar?

DALLYORK - Hıyar olduğum konusunda sizinle hemfikirim Mister Kullen. But, alış-verişin durmasının benimle ilgisi yok, borsa allak bullak oldu... Perşembe günü birdenbire tahviller senetler tuvalet kağıdına döndü, tuvalet kağıdına zam

geldi, tuvalet kağıdı satışları durdu.

KULLEN - Tuvalet kağıdının, bizim mobilya satışlarıyla ne ilgisi var Dallyork?

DALLYORK - İlgisi yok!

KULLEN - To go to sikçır, Dallyork!

DALLYORK - It's yor teveccüh! *(çıkmaya yönelir)*

KULLEN - No no, çıkma! Burda kal... Sen çıkarsan kime bağıracağım, hayvan?

DALLYORK - *(geri döner)* Yes, Ay em verry hayvan, Ay em sorry!

KULLEN - The kabahat is not sende, the kabahat seni genel satış müdürü yapanda.

DALLYORK - Ay em sorry, estağfurullah Mister Kullen, kabahat is for me, Sabahat is for you!

KULLEN - Who is Sabahat?

DALLYORK - Ay dont know!

KULLEN - Şadap Dallyork! Bir hafta içinde mobilya mağazalarımızda satışlar artmazsa, genel satış müdürlüğüne son vermekle kalmayıp, seni öldürebilirim.

DALLYORK - Ay em verry verry sorry, Ay em terribly sorry! *(sofitaya haç çıkararak)* Oh my God, sen büyüksün!

- Brayner başını uzatır.

BRAYNER - Gudaftırnuun misters!

KULLEN - Gudaftırnuun bir kenara, siz kimsiniz?

BRAYNER - Yes itiz... Gudaftırnuun misters... Havduyudu sunuz?

DALLYORK - Havduyudu bir kenara, siz kimsiniz?

BRAYNER - My name is Economist Brayner!

KULLEN - Gözlüğünüz ne kadar interesting!

BRAYNER - İnteresting değil, ekonomik!

KULLEN - What is the sebep of your ziyaret?

BRAYNER - Nothing canım, ay em geçiyordum, five dakika uğrıyayım dedim... İşler nasıl?

KULLEN - Size ne?

BRAYNER - Ekonomik durumunuz nasıl, diyorum, hafif ekonomistim ya!

DALLYORK - Bize ne?

KULLEN - Şadap Dallyork! Belli ki adamda satılacak fikir var. Öt ekonomist!

BRAYNER - You are verry cinsiniz Mister Kullen, zaten bu yüzden önce size geldim. Sanıyorum Amerika'nın mobilya kralı Michael King Kullen'in artık kingliği falan kalmadı... Bir püronuz var mı?

KULLEN - Püro kalmadı! *(purosundan bir nefes çeker)*

DALLYORK - Ay em sorry Mister Kullen, but bu Mister'e haddini bildirmek gerek. Michael King Kullen, her zaman kingtir!

KULLEN - Şadap Dallyork, kingten fazla kingcilik istemez!

BRAYNER - Bay Dall... Dall... neydi?

DALLYORK - York

BRAYNER - New-York gibi yani?

DALLYORK - Yes itiz!

BRAYNER - Yalnız sizinki New değil, Dall!

DALLYORK - Yes.

BRAYNER - İtiz... *(Kullen'e)* Bu Bay Dallyork, şadapmakla yetinmeyip, to go to sikçır yapsa...

KULLEN - No no, Dallyork kalsın, sakıncasızdır, anlamaz. Sinirlendiğim zaman yanımda bağırabileceğim birinin bulunmasında verry verry yarar var, sinirsel açıdan, you know!

BRAYNER - Alrayt! Gudaftırnuun gudaftırnuun benim vaktim değerli, iyi dinleyin, open the kulak, şat the door! Mobilya işinden iflas edeceğiniz gün gibi glasnost, mobilya yerine ekmek satsanız...

DALLYORK - Ay em sorry, fırın açıcak değiliz ya!

KULLEN - Dallyork, fuck you!

DALLYORK - Tenkyu! İf you tükürseniz, for me yağmur!

BRAYNER - İnsanlar, hatta Dalyork bile, yani Dallyork'u da içermek kaydıyla insanlar, mobilya almayabilirler ama ekmek almak zorundadırlar, değil mi Dallyork? How many etimek, how many köfte!.. Böyle sıkıntılı günlerde, insanların almak zorunda oldukları şeyleri satmak daha kazançlıdır. Only

ekmek değil, gıda maddesi satsanız for exemple!

KULLEN - Gıda maddesinin nakliyesi zor. Gıda maddesinde fire çok... Üstelik satış perakende, hatta pera ve kende kende...

DALLYORK - Ay em sorry Mister Kullen, cümlem bitince şapadmak kaydıyla söze giriyorum; gıda maddesi satan toptancılar kan ağlıyorlar, halk ancak ucuz gıda maddeleriyle yüz göz olabiliyor, hatta kimisiyle göz oluyor, yüz olamıyor, because yüzün astarı bin, binin yarısı beşyüz, but we dont havend!

BRAYNER - A'beg yor pardon?

KULLEN - *(Dallyork'a)* Ne diyorsun lan?

DALLYORK - Ay em terribly sorry Mister Kullen, şunu demek istiyorum ki halkın elini sürebileceği ucuz gıda maddelerinin kazancı yok gibidir. How many people eat to pastırma? Pardon yani, biz bu işlerden anlarız Mister Brayner! Ekonomi, ekonomik gözlük takmaya benzemez!

BRAYNER - For exemple, herşeyi piyasadan daha ucuza satıyorsunuz...

DALLYORK - Daha çok zarar edebilmek için mi, for exemple?

BRAYNER - Ay em sorry Mister Kullen, Dallyork'a ben de bağırabilir miyim?

KULLEN - Ofkors! O, bu iş için aramızda bulunuyor!

BRAYNER - Şadap Dallyork! Kısaca özetliyeyim Mister Kulen,

kocaman bir mağaza düşünün, verry big... Only gıda maddesi değil, bir evin mutfağına gerekli herşeyi satıyor, for exemple tava, for exemple tencere, for exemple çatal and bıçak and gazoz açacağı... Sizin fabrikalar kadar büyük bir mağaza... Tüketici o gün mutfak uğruna kaç para harcıyacaksa, o miktarı denkleştirip sizin mağazanıza bırakıyor. Para, kasap, bakkal, manav and dont lüzum züccaciyeci arasında çar and çur olmuyor, sizde toplanıyor.

KULLEN - Bizim fabrikalar kadar büyük bir mağaza binlerce tezgahtarla döner. O kadar tezgahtara maaş verildiğinde, ucuza satış düşünceniz to eat to ayva!

DALLYORK - Verry verry haklısınız Mister Kullen!

BRAYNER - Tezgahtar kullanmıyoruz baylars!

DALLYORK - Mağazayı da açmıyalım, satışa gerek kalmaz!

BRAYNER - Herşey cicili and bicili ambalajlar içinde değişik raflara dizaynlanıyor. Herşey, herşeyden önce olduğundan daha parlak görünüyor.

DALLYORK - Ay em sorry, ambalaj masrafından oyuluyoruz!

KULLEN - Dallyork'cuğum kapıyı dışardan kapat!

DALLYORK - Başüstüne Mister Kullen *(kapıya yönelir)* But, kapıyı dışardan kapatınca ben de dışarda kalmış oluyorum.

KULLEN - Bravo Dallyork, anlama katsayın giderek yükseliyor... Dışarda bekle, çok sinirlenir de birine

bağırmak gereksinimi duyarsam, zile basarım, come-back yaparsın.

DALLYORK - Ay em sorry, başüstüne Mister Kullen... But, bu Mister Ekonomik, zırvalıyor. Birazdan kendisini de kovunuz, ben onu dışarda bekliyorum. *(Brayner'e)* Se you later!

- Dallyork çıkar. Kapının dibinde kapı dinleme konumunu alır.-

BRAYNER - Bu Dallyork Nebraskalı mı?

KULLEN - Yes itiz, nerden bildiniz!

BRAYNER - Hayır, Nebraska'dan adam çıkmaz, derler de!

KULLEN - Oo, yes!

BRAYNER - Bu kocaman mağazayı, verry big bir kafes gibi düşünün, tüketici ise kafese giren kuş... Kafesin kapısında bir kasa var. Kuşun eline bir sepet verip salıyorsunuz kafesin içine. Herşey pırıl pırıl ambalajlar içinde raflarda dizili. Kuş canının istediklerini sepete dolduruyor, geliyor kasaya. Sepetinde ne varsa, tutarı hesaplanıp kendisinden rica ediliyor. Ödeme sonucu kuş salınıyor, siz kafese başka bir kuş salıyorsunuz: elinde sepet, kuşun işi koy sepete! Tezgahtar yerine tüketiciyi tezgahtar olarak çalıştırıyorsunuz, bir kasiyerle tüm mağazayı yönetiyorsunuz!

KULLEN - İnteresting!

BRAYNER - İnteresting tabii!

KULLEN - Ancak bizim millet alışkanlıklarına bağlı bir people'dır. Herkesin sürekli alış-veriş ettiği bir köşe bakkalı, akşam eve dönerken uğradığı bir manavı vardır. Manav kimisine armudun iyisini verir, falan and filan... İnsanları bu alışkanlıklarından vazgeçirip o mağazaya nasıl çekeceksiniz?

BRAYNER - Şehir dışında mobilya depolarınızı gıda maddesi deposu olarak düşünün. Malı doğrudan doğruya üreticiden, büyük miktarda, yani oldukça ucuza satın alıp, bu depolarda istif edebilirsiniz, sürekli gelen zamlarla, mal kısa sürede kendini amorti ederken siz de malı piyasa etiket fiyatının altında, kârla satabilirsiniz. For exemple, makarna! En çok satılan gıda maddelerinden biridir. Çabuk pişmesi, ödünsüz, arkadaşsız, sofraya gelebilmesi ve ucuzluğu yüzünden halk yığınları makarnaya talim ederler. Piyasada 1 dolara satılan makarnayı siz stokçuluk sonucu 0.75 dolara satabilirsiniz. Tüketici 3 dolara bakkaldan üç paket makarna alabilirken, ayni paraya sizden dört paket makarna alabilecektir. New-York Times'ta bir reklam kampanyası: BAKKALINIZ SİZE BİR PAKET EKSİK VERİYOR! gibi bir slogan... Makarna işi tamam. Makarna uğruna kuş kafese çekilmiştir, artık siz ona jiklet de satabilirsiniz!

KÜLLEN - Verry nays!

BRAYNER - Verry nays tabii!

DALLYORK - *(başını uzatır)* Jiklet soslu makarna hiç duymadım!

KULLEN - Bizi rahat bırak Dallyork. Anlayışsızlığının zirvesindesin.

DALLYORK - Ay em sorry, tenkyu verry vell Mister Kullen! *(çekilir)*

KULLEN - Alrayt Mister Brayner, but bakkallara and manavlara mahalle tüketicilerine veresiye satış yapabilmektedirler, bu da halkın işine gelmektedir.

BRAYNER - Halkın en işine gelen şey ucuzluktur Mister Kullen! Bizim mağazamızda slogan ucuzluk. Ucuzluk ve tek duraklı alış-veriş! İnsanların kasap, bakkal, manav and dont-lüzum züccaciyeci arasında mekik dokuyarak yitirdiği zamanı kazanmasına yol açıyorsunuz!

DALLYORK - *(Dayanamıyarak girer)* Ay em sorry Mister Kullen, bakkaldan tüm ay veresiye satın alarak ay başında ödeme ya da ödeyememede bulunan dargelirli vatandaş bakkalından vazgeçemez; bu durumda bakkal yırtar, bizse to yalamak to avuç! Defolup gideyim mi?

KULLEN - No no, kapı arkasından herşeyi dinlediğine göre, burda kal bari kapı üzülmesin...

DALLYORK - Tenkyu Mister Kullen... Bu Mister Ekonomik'e sambadi sorular sorarak o mağazanın olamayacağını kanıtlamama izin verir misiniz

lütfen, pliiz!

BRAYNER - İzin verin, sorsun pliiz!

KULLEN - Sor!

DALLYORK - Tenkyu Mister Kullen. Mister Ekonomik, heyecanla sözünü ettiğiniz cicili and bicili ambalaj masrafı ortadan kaldırdığınız tezgahtar masrafını aşmayacak mı?

BRAYNER - Ambalaj masrafının parça başına yansıması çok düşük olacak. Mobilya satarken ambalaj yapmıyor musunuz?

KULLEN - Ambalaj ne kelime, mobilyayı korumak için neredeyse bir dış mobilya yapıyoruz.

BRAYNER - Mobilyada hem tezgahtar hem ambalaj, benim projemde only ambalaj. Üstelik böyle bir mağaza kendi kuracağı bir atölyede ambalaj malzemesi üretebilir. Ambalaj malzemesi üretimi çok ileri dönük ve verry verry cazip bir endüstri kolu olarak gelişecektir. Mukavva kutular, naylon torbalar, boş şişeler üretmek, yarın kimi insanlara büyük paralar kazandıracaktır. Bakkalın pis elleriyle gaz kokan gaste kağıdına sardığı ekmeği, böyle bir mağazada naylon ambalaj içinde alabileceksiniz. İnsanlar mikrop sevmez, çağımız ambalaj çağıdır baylars!

KULLEN - Fantastik!

BRAYNER - Fantastik tabii!

KULLEN - Böyle bir mağazayı nerede açmayı düşünürsünüz?

BRAYNER - Mağazanın insanların evlerine giderken önünden geçtikleri merkezi bir yerde olması şart.

KULLEN - Peki böyle bir işe paranızın how maçını yatırırdınız Mister Brayner?

BRAYNER - Böyle bir işe varımı yoğumu yatırabilirim.

DALLYORK - Ay em sorry, varınız yoğunuz ne kadar?

BRAYNER - Varım yok, yoğum çok!

DALLYORK - Başkasının dolarıyla gerdeğe girmek kolaydır Mister!

BRAYNER - Doların yeşil olması yetmez, dolar kullanılmayı bilmek ister Mister. Param olsa size gelmez, Brayner Süper-Market'ı açar, size açılış davetiyesi gönderirdim.

KULLEN - Süper-Market! Güzel isim!

BRAYNER - Kullen Süper-Market daha güzel. Kısaca K Pazarı! Haftaya size bitmiş bir Süper-Market projesiyle geliyorum Mister Kullen. Gudaftırnuun!

KULLEN - Gudaftırnuun Mister Brayner!

- Brayner Dallyork'u selamlamak üzeredir, Kullen engel olur.-

KULLEN - Kendisiyle gudaftırnuunlaşmaya gerek yok, from Nebraska, you know!

BRAYNER - Ay andirstend verry well Mister Kullen. See you later! *(çıkar)*

KULLEN - Bu Brayner bir dahi!

DALLYORK - Yok canım, düşüncesi aptalca!

KULLEN - You are verry hıyar Dallyork. Adamın düşüncesi ten numara! Bu projeyi ucuza kapatmalıyız.

BRAYNER - *(başını uzatır)* Ay'm sorry Mister Kullen, projeyi ucuza satmayı düşünmüyorum. *(çıkar)*

KULLEN - Bak, ayrıca bizden de uyanık.

DALLYORK - Ne uyanığı canım, kapı dinlemeyi benden öğrendi.

KULLEN - Dallyork, şadap! *(düşe dalar)* Herşey satan dükkan, herşeyci! Kuş kafese girince birini almazsa öbürünü mutlaka alacak... Bakkallara karşı bir kampanya açıyoruz. Tanıdık sosyal demokrat milletvekillerini dolduruşa getirerek, bakkalların fiyatı artıran aracılar olduğu kampanyasını başlatıyoruz. Bakkal neymiş? Aracı, tefeci! Ekmek alıcaksan fırından al! Deterjan alıcaksan dalından al, hepsini alıcaksan Kullen'den al! Hükümete baskı yapıp bindirttiriyoruz vergiyi bakkalların sırtlarına götürü, geçici, sömürü biçimde, bak bakalım bizimle boy ölçüşebiliyorlar mı? Verry nays! Kahrolsun sürekli fiyat arttıran bakkallar!

DALLYORK - Perakendeciyi fiyat artışından ötürü suçlamak, ısıdan ötürü termometreyi suçlamak gibi bir şey.

KULLEN - Dont saçmala!

DALLYORK - Ay dont saçmala, James Cook saçmalamış bunu.

KULLEN - Cook'tiret James'i! Bakkalların insan sağlığı açısından da tehlikeli olduğunu ileri sürerek, ambalaj zorunluluğu konusunda, Sağlık Bakanlığı aracılığıyla bir yasa tasarısı verdirelim. Yarın sabah bana Sağlık Bakanı'ndan randevu al, öğlene kadar görüşmem gerek. Do you andırstend?

DALLYORK - Sayın Bakandan, hemen yarın için randevu alamayabilirim Mister Kullen.

KULLEN - Benim adımı ver, itiz inaf! Sağlık Bakanı, sandığın kadar sayın değildir. Kendisi karımın kuzeni olan bir hıyardır.

DALLYORK - Oh, verry nays Mister Kullen. Bundan sonra ülkemizde herşey temiz ambalajlar içinde satılmalı.

KULLEN - Bizim mobilya fabrikalarından birini de ambalaj fabrikasına dönüştürmek üzere girişimlerde bulun. Bu ambalaj işinin kaymağını kimseye yedirtmem. Bu durumda bakkallar bizimle boy ölçüşemez hale gelecek, sabun köpüğü gibi eriyip gidecekler.

DALLYORK - Bir gün Amerika'da hiç bakkal kalmayacak. Dont cry for bakkal America!

KULLEN - Hayret Dallyork, kafan çalışmaya başladı... Hele şu bakkallar ortadan kalksın, rekabet bitsin, ondan sonra bizim fiyatlarımıza ince narin zamlar yapmamıza hiç bir güç karşı koyamaz... Mobilya kralı Michael King Kullen, yani ben, Amerika'nın Süpermarket kralı olacak!

DALLYORK - Diyorum size, siz her zaman king'siniz diye, bana hıyarsın diyorsunuz...

KULLEN - Benim kingliğim senin hıyarlığına dont teşkil engel! Yaşasın Süpermarket! Bravo ben! Mobilyasız yaşanabilir, ama yemeden yaşanmıyor!

- Işık söner.-

III. YEMEDEN YAŞANMIYOR ŞARKISI

- Tüm oyuncular birlikte söyler şarkıyı.-

Yemeden yaşanmıyor
Yemeden yaşanmıyor
Günümüzün yarısı
Aşır, pişir, yut!
Ye! Öğüt öğüt!
Çek, sifon çek!
Günler aylar geçiyor
Yemek yiyerek
Sifon çekerek
Oh! Oh!
Oh! Oh!
Yemeden yaşanmıyor
Yemeden yaşanmıyor
Bu, doğanın yasası
Küçük beyin maması
Büyük beyin tasası
Tıka basa doludur
Büyük beyin kasası
Zengin olan şişman olur
Şişman gamlı olmaz imiş
Açlık nedir bilinmeden
İnsan arif olmaz imiş

Kimi sofrada protein çok
Kiminin sofrası bile yok
Açın halinden anlamıyor tok
Doğar da doğmaz,
Tut memeyi ağzına sok!

RESİTATİF - Can boğazdan gelir, haybeden gider!
Yemeden yaşanmıyor
Yemeden yaşanmıyor
Bu doğanın yasası
Yaşamanın yarısı
Bizzat ekmek kavgası.

- Işık söner.-

IV. BAKKALDA BİRİNCİ SEKANS
Zamanlardan akşamüstü, Vivaldi'de Sonbahar

SLAYT: *TARİH, DEVRİLEN VE KALAN İKTİDARLARIN ÇOĞUNUN ARKASINDA KASAP, MANAV VE BAKKAL DÜKKANLARINI GÖSTERİR.*

DR. İZZET GÜR

- Bakkal Abla göz içi kadar dükkanında yerini alır almaz ışık yanar, beklenmedik bir olay gibi. Sanki ışığın yanması muhalif bir repliktir. Bakkal Abla o repliğe, yani ışığa yanıt verir.-

BAKKAL ABLA - Diyorlar ki herkesler, bakkallık zor bir olay! Bakkallık mor bir önlük, bakkallık gayet kolay, aritmetik zor olay! Peynirin kilosunun fiyatı belirli, ama kiloyla peynir almak kimin haddi? Tart bana şu parçayı Bakkal Abla! Parçayı tartmak kolay, koyuyorsun peyniri terazinin kefesine gramaj mülkün temeli! Bir yüz gıram, bir elli gıram, üç tane de on gıram, etti sana yüzseksen... Bul bakalım Bakkal Abla yüzseksen gıramın ne

ettiğini! İki sekiz onaltı... Bir de elde onyedi... Bakkallık gayet kolay, aritmetik zor olay!

- Sofitadan, naylon ipli, güzel ve iri bir sepet sarkar. Bakkal Abla sepete yanaşır, içinden bir uzun liste çıkarır, yüzü güler.-

Önemli birinin sepeti sarkınca, birden bakkalca bir heyecan duyuyor insan. *(listeyi gösterir)* Bu bir alış-veriş demek... Bu sepet bakkalın yüzünü güldüren sepet!

- Sofitadan, düğümlü ipiyle züğürt sepeti iner.-

Buna derler kıçıkırık züğürt sepeti, ilgilenmek istemez. İçine bakmaya gerek yok, içeriği belirli: liste, miste yok, iki boş bira şişesi... Para, hak getire... Boşları al, doluları koy, yaz deftere! Beyin ismi, sarı Adidas'lı Mehmet Bey! Bu ve benzeri sepetler, ilgi şefkat istemez, bırakırsın dingildeyedurur, an gelir usanır, dingildeme durur.

- Sofitadan plaj çantasını andıran özgün bir sepet iner. Bir yanından beyaz bir sütyen sarkmaktadır.-

BAKKAL ABLA - Bu, Orospu Nermin hanımın sepeti... Sepetten de anlaşılacağı üzre Nermin hanım orospudur... Yalnız pamuk alır, ama parayı peşin verir.

- Nermin hanımın sepetinden para çıkarır, izleyiciye gösterir. Sepete pamuk koyar. O sepet yükselirken, titreyerek bir başka sepet iner, titremesi kesilmez.-

Bu, Titrek Necati Bey'in sepeti... Sepetten de anlaşıldığı gibi Necati Bey titrektir... İşi derdi cigara! *(yukarı seslenir)* Yok cigara Necati Bey! Cigara yok, diyorum... Gelince ben sana ayırırım.

- Necati Bey'in sepeti titreyerek yükselirken, Bakkal Abla elindeki listeden zengin sepetini doldurmaya koyulur. Bakkal çırağı Terbiyesiz Şeref girer. Bakkal Abla onunla konuşurken bir yandan liste üstünde hesap yapar.-

ŞEREF - Abla ya... Abla ya... Sıçıcam bu Şükrü Bey'in şarap çanağına!

BAKKAL ABLA - Niye tuvalete yapmıyorsun?

ŞEREF - Delirtti beni bu Şükrü Bey, bir sepet, altı metre ip alıp hediye edicem inek herife!

BAKKAL ABLA - Niye? Şükrü Bey'in yaş günü müymüş?

ŞEREF - Hayır, Şükrü Bey'in boş günüymüş! Bugün evde oturup bana emir yağdırmaya karar vermiş... *(Şükrü Bey'i taklit eder)* Şeref! Bir ekmek!.. Ekmeği

götürüp dükkana dönmemle birlikte, Şeref! Kibrit! Bir kutu! Ulan inek Şükrü Bey, madem ekmeği yakıcaksın, niye kibriti ekmekle birlikte istemiyorsun, eşşoleşşek!

BAKKAL ABLA - Şeref, yeter! Bugünkü küfür hakkını doldurdun. Müşteriden şikayet istemiyorum.

ŞEREF - Müşteri de müşteriliğini bilsin Abla ya... Bir ekmek için sekseniki basamak çıkıyorum, sekseniki basamak iniyorum, daha kalbimin çarpıntısı geçmeden, *(Şükrü Bey'i taklit eder)* Şeref! Kibrit, bir kutu! Sepet alsınlar! Herkesin sepeti var, Şükrü Bey'in Şeref'i var! Şerefsiz herif.

- Bakkal Abla, naylon ipli zengin sepetine listeyi atar, sepetle bir iki oynar, sepet yükselir. Züğürt sepeti dingilder, Bakkal Abla görür ve fakat ilgilenmez.-

BAKKAL ABLA - Müşteri diye müşteri oluyoruz, sana müşteri beğendiremiyoruz. Sana kalsa, sınavla müşteri alıcaksın dükkana.

ŞEREF - En doğrusu!

BAKKAL ABLA - Allahtan sana kalmıyor!

ŞEREF - Abla, ben bu Şükrü Bey'in asansörü müyüm?

BAKKAL ABLA - Asansörüsün. Senin işin bu. Çağıracaklar, yıldırım gibi gideceksin, yıldırım gibi geleceksin...

ŞEREF - Sen beni Yıldırım Akbulut'a karıştırıyorsun Abla...

BAKKAL ABLA - Boş konuşma Şeref, herkesin sepeti olsa sana ne gerek var?

- Telefon çalar, Şeref açar.-

ŞEREF - Şeref Turizm, buyrun!

- Bakkal Abla gelir, hırsla alır elinden telefonu.-

BAKKAL ABLA - Alo? Nereyi aradınız! Şeref Turizm diye bir yer yok. Yanlış numara!

- Bakkal Abla telefonu kapatır.-

ŞEREF - Nereyi arıyorlarmış Abla?

BAKKAL ABLA - Sana ne?

ŞEREF - Belki beni arıyorlar...

BAKKAL ABLA - Kim arıyacak seni?

ŞEREF - Ne demek kim arıyacak? Her an değişik kadınlar arayabilir beni. Ben kimi bayanlara buranın numarasını veriyorum, yazıhanem diye...

BAKKAL ABLA - Deli misin, niye veriyorsun?

ŞEREF - Nereyi vereyim?

BAKKAL ABLA - Verme!

ŞEREF - Kadınlar beni nereden arıyacaklar?

BAKKAL ABLA - Aramıyacaklar!

ŞEREF - Niye, ben kadın özürlü müyüm?

BAKKAL ABLA - Hayır, sen disiplin özürlüsün. Burası bir iş yeri, telefon özel şeyler için meşgul edilmez. Telefon sadece sipariş için. Tetikte müşteri bekliyoruz burda.

ŞEREF - Abla, Divan apartmanının orta katındakiler A Pazarı'na yazılmaya başladılar. Yıldız apartmanının en üst katından da şüpheleniyorum. Üç gündür hiç bir şey almadılar.

BAKKAL ABLA - Onlar burda yoklar.

ŞEREF - Nasıl yoklar? Bu sabah çamaşır açmışlar, çamaşırın suyu damlıyordu... Bir fanila, iki eros don, kırmızı.

BAKKAL ABLA - Belki dün gece gelmişlerdir.

ŞEREF - Valla bilmiyorum Abla, onların kapısının önünde A Pazarı naylon torbası içinde çöp görüyorum, ben onlardan şüpheleniyorum. A Pazarı'ndan çöp almıyorlar ya!

BAKKAL ABLA - Gözün üstlerinde olsun. Eğer A Pazarı'ndan alış-veriş yapıyorlarsa, onlara bundan sonra ne cigara, ne kahve, ne de gaste. Cigarayı Tekel'den, kahveyi Yemen'den, gasteyi de iki zahmet Cağaloğlu'ndan alsınlar!

- Züğürt sepeti ısrarla dingilder. Bakkal Abla ilgilenmez. Şeref sigara yakar. Kapıcı İrfan girer.-

İRFAN - Bakkal Abla, yarım ekmek, dört yumurta,

ikiyüzelli gıram beyaz peynir... Şeref, Şükrü Bey sana sesleniyor!

ŞEREF - *(bakar, Şükrü Bey'i görür, hızla başını çevirir)* Ben Şükrü Bey diye birini tanımıyorum.

İRFAN - Ben karışmam, pencerede yırtınıyor.

ŞEREF - Dama çıkıp yırtınsa faydası yok, sigara molasındayım. 216 Samsun içiyoruz burda, ateş filitreye ulaşmadan, şurdan şuraya kımıldamam.

BAKKAL ABLA - *(elinde yarım ekmek, kapıcının siparişlerini hazırlamaktadır)* Git bak, ne istiyor!

ŞEREF - Ne isteyecek Abla, dayak istiyor... Biz de dayak satmadığımıza göre...

İRFAN - Git baksana canım, adam bir şey istiyor.

ŞEREF - Sana ne be, sana ne? İster gitmem, ister gitmem. Sen her, kapıcı, diye seslenenle ilgileniyor musun?

İRFAN - Kapıcılık başka, biz bir şey satmıyoruz ki!

ŞEREF - İstanbul'un anasını satıyorsunuz, daha ne satıcaksınız?

BAKKAL ABLA - Şeref uzattın, git bak bakalım ne istiyor şu adam!

ŞEREF - Sıkar bu Şükrü Bey de artık... Sigaramı zehir ediyor... Şimdi ordan geliyorum Abla ya... Ne lazımsa bir çırpıda düşünsün kuş beyinli herif! *(Şükrü Bey'e seslenir)* Ne var lan Şükrü Bey, ne var? Yahu niye gelicem, ne istiyorsan söyle getirelim. Niye ordan söylemiyorsun istediğini? Ayıp bir şey mi istiyorsun eşşoleşşek?

- Şeref sinirle çıkar. Züğürt sepeti dingilder.-

İRFAN - Sepet dingildiyor.

BAKKAL ABLA - Dingildesin. O sepete dingildemek yaraşır. Beyaz peynir 260 gıram olabilir mi?

İRFAN - Benimle evlenirsen, olabilir!

BAKKAL ABLA - Bana bak İrfan, aptal aptal konuşma, geçiririm teraziyi kafana!

İRFAN - Zaten benim burcum terazi... Bugün gasteden durumumu okudum; sevdiğiniz insan size kötü davranacak, aldırmayın, bunlar da geçer, diyordu... Senin burcun ney?

BAKKAL ABLA - Sana ne?

İRFAN - Sana ne burcu, teraziynen en annaşan burç... Biz birbirimiz için biçilmiş kaftanız diyorum, sana bir türlü annatamıyorum.

BAKKAL ABLA - Defol git İrfan, peynir meynir yok!

İRFAN - Sinirlenme Bakkal Abla, şaka ediyorum yahu...

BAKKAL ABLA - Sana böyle şaka sevmediğimi söyledim, beyaz peynir 260 gıram olabilir mi?

İRFAN - Olsun olsun, kendime almıyorum ya, 4 numaraya, Remzi Bey'e alıyorum... 10 gıram Remzi Bey'e koymaz. Onun belediyede aldığı rüşvet yanında, devede, kulak tüyü!

BAKKAL ABLA - Sus! Yarım ekmek 175... Dört yumurta 2400... 260

gıram beyaz peynir ne yapar?

İRFAN - Ne yapacak, adamın dişinin kovuğuna bile gitmez.

BAKKAL ABLA - Kafamı karıştırma... Kilosu 13500, yarım kilosu 7250... 250 gıramı 7250'nin yarısı... 7000'in yarısı 3500... 250'nin yarısı 125...

İRFAN - Binin yarısı beşyüz...

BAKKAL ABLA - Kapa çeneni İrfan... 100 gıramı 1350, on gıramı 135!

İRFAN - Niye on gıram on gıram hesaplıyorsun?

BAKKAL ABLA - İrfan, sustuğun zaman sanki akıllıymışsın gibi duruyorsun.

İRFAN - Aynı zamanda yakışıklı gibi de duruyor muyum?

BAKKAL ABLA - Hayır, bira şişeleri senden daha yakışıklı.

İRFAN - Ne bakımdan?

BAKKAL ABLA - Kullanış bakımından, bira şişesi bir işe yarıyor, sen bir boka yaramıyorsun!

İRFAN - Ben olmasam Remzi Bey'e peyniri kim alacak?

BAKKAL ABLA - Remzi Bey kıçını kaldıracak, gelip peynirini kendisi alacak. Belediyede rüşvet almayı biliyor, peynir almak mı zor geliyor? Eskiden kapıcı mı vardı? Herkes kendi alırdı.

İRFAN - Sen eskiye ne bakıyorsun, eskiden aidis de yoktu.

BAKKAL ABLA - Allah seni aidis etsin inşallah!

İRFAN - Durduk yerde aidis olunmaz, en azından ısırmalı öpüşme lazım.

BAKKAL ABLA - Kapatıyor musun sen şu çeneni?

İRFAN - Kapatmak ne kelime, sen emret gidip çeneyi tamamen aldırayım.

BAKKAL ABLA - Bitmesine biter tabii de, o gül kan rengi olur, sen soluğu İlkyardımda alırsın...

İRFAN - Eh, gülü seven, pansumana katlanır!

BAKKAL ABLA - *(elindeki beyaz peyniri tenekeye hırsla geri atar)* Defol git başımdan İrfan... Remzi Bey'e, Bakkal Abla bana vermiyor, de! Gelsin kendisi alsın!

İRFAN - Bana bak, benim ilen iyi geçin, gider laz bakkaldan alış-verişe başlarsam, tüm apartumandan olursun!

BAKKAL ABLA - Ben sizin apartmandan olcağımı olmuşum zaten. 5 numara A Pazarı'na dadandı; 3 numara A Pazarı'nın devamlı müşterisi... Zemin kat zaten hiç bir şey almaz. Bir Remzi Bey'in veresiyesi için senin ağız kokunu çekeceğime. Remzi Bey'den olurum daha iyi! Defol git. haydi!

İRFAN - Sen beni yannış anlıyorsun Bakkal Abla... Ben seni seviyorum, ondan takılıyorum sana... Gel evlenelim diyorum, yan çiziyorsun... Bak, benim ilen evlen, sen evde otur televizyon seyret, bakkallığı bana bırak, bakkallık kadın işi değil.

BAKKAL ABLA - Çek arabanı İrfan! Bundan sonra bu dükkana adımını atarsan ayaklarını kırarım senin... Git lazlardan alış-veriş et! Remzi Bey'e de selam söyle, borcunu getirsin.

İRFAN - Ne inatcısın lan Bakkal Abla! İyi, tamam, evlenme mevlenme yok, sar şu peyniri.

BAKKAL ABLA - Peynir meynir yok, attık tenekeye, git başımdan!

İRFAN - Tamam be Bakkal Abla, evlenme mevlenme şaka işte... Sana takılıyorum... Ver şu peyniri de Remzi Bey'den azar işitmeyelim.

- Bakkal Abla bir an duralar. Yeniden alır peynir tenekeden, kağıda koyar, baştan başlar hesaba.—

BAKKAL ABLA - Kilosu 13500, yarım kilosu 7250... 7250'nin yarısı...

İRFAN - 3625!

BAKKAL ABLA - Kafamı karıştırma, peynirden olma! Yedibinin yarısı 3500... 250'nin yarısı 125... 3625!... 3625 bölü 25... Olmadı, zor oldu. Kilosu 13500, yüz gıramı 1350, on gıramı 135...

- Şeref burnundan soluyarak girer.-

ŞEREF - Abla, yarınki küfür hakkımdan bir tane kullanıyorum; bu gözüne koyduğumun Şükrü Bey'ine bundan sonra bu dükkandan bi bok verilmeyecek...

BAKKAL ABLA - *(hesabını sürdürür)* 3760 artı 175 artı 3200...5...0...5...7...13, elde var bir *(parmağıyla elde biri tutar)*

ŞEREF - Elde var eşşoleşşek!

BAKKAL ABLA - N'oldu gene?

ŞEREF - İtoğluit! Bana beşbin lira uzatmış, gidip beyfendiye A Pazarı'ndan dil peyniri alıcakmışım, paranın üstü benim olacakmış.

BAKKAL ABLA - A Pazarı'ndan mı?

ŞEREF - Evet Abla ya!

BAKKAL ABLA - Utanmadan senden istiyor ha? Peki sen ne dedin?

ŞEREF - Hiç bir şey demedim ben. Efendilik bende kalsın, diye düşündüm, hiç sesimi çıkarmadım.

BAKKAL ABLA - Aferin!

ŞEREF - Sadece başparmağımı, işaret parmağımla orta parmağım arasına dibine kadar sokarak, bileğimi Şükrü Bey'in suratına doğru efendice salladım.

BAKKAL ABLA - Terbiyesiz!

ŞEREF - Beni bu mahalle terbiyesiz etti Abla! Eskiden böyle miydim ben?

İRFAN - Şükrü Bey'e ayıp etmişsin.

ŞEREF - Sana ne lan sana ne? Bundan sonra böyle bu mahalleye! Bu mahalle böylesinden anlıyor... Akşam A Pazarı kapanınca, yoğurt almayı unutanları görürüm ben... Yoğurt yerine mintaks vericem onlara, geceyi ilkyardımda geçirecekler... Abla, sinirim boyumu aştı, ben beş dakika çay molası veriyorum. *(çıkar)*

İRFAN - *(peşinden seslenir)* Kulağın tetikte olsun, Şükrü Bey seslenebilir!

ŞEREF - *(girer)* Şükrü Bey şükretsin ki elimi Şükrü'ye bulamadım!

- Şeref sinirle çıkar. Bakkal Abla yeniden hesaba dalmıştır.-

BAKKAL ABLA - 5 sıfır daha 5...6...7 daha ...2 kere altı 12... bir daha 13, elde var bir...7...bir daha 8...2 daha 10, bir elde var 11. Elde var bir...3...3 daha 6, bir elde 7... Tamam oldu. 7135 lira!

- İrfan onbin lira uzatır.-

BAKKAL ABLA - Bozuk yok, iki de kibrit koyayım, 7500, yuvarlak hesap olsun! *(paranın üstünü verir)* Al sana 2500! Remzi Bey'e selam söyle, 103200 lira borcu birikti, hemen göndersin! Yarın belediyede telâfi eder o!

İRFAN - Ben aynen söylerim, para verirse getiririm!

BAKKAL ABLA - Aynen söyleme. Bakkal Abla borcunu göndersin, dedi de, yeter!

İRFAN - *(paketini alır)* Seni mi kırıcam, aynen öyle söylerim, yavrum!

- İrfan hızla kaçar, Bakkal Abla kaptığı terazi kefesiyle peşinden koşar, yetişemez.-

BAKKAL ABLA - Eşek kafalı! Bir daha geldiğinde, gösteririm ben sana yavrumu!

- Bakkal Abla terazinin kefesini yerine koyarken, zaman zaman dingildeyen züğürt sepetinin

sahibi olduğu her halinden anlaşılan BİRACI girer, sepetteki iki boş bira şişesini alır, getirir, hırsla koyar tezgaha.-

BAKKAL ABLA - Ne istiyorsun?

BİRACI - İki bira şişesi arkadaşımla geldiğime göre benim elim tursil almaz!

BAKKAL ABLA - Bira mı istiyorsun?

BİRACI - Galiba durumu biraz fazla esprili anlattım, anlaşılmaza girdi; ben bete girmeden, siz bana ordan bir bira verir misiniz?

BAKKAL ABLA - Niye bir tane?

BİRACI - Birini siz ısmarlıyacaksanız iki olsun!

BAKKAL ABLA - İki şişe getirmişsin!

BİRACI - O derin hesap. Siz bu iki şişenin depozit fiyatını, bir şişe bira fiyatından düşeceksiniz, o biraya şişe parası kesmeyeceksiniz, burada içecem, param sınırlı.

BAKKAL ABLA - Burası meyhane mi?

BİRACI - Bira mey mi?

BAKKAL ABLA - Ney?

BİRACI - Şey!.. Gazoz gibi bir şey... İç iç bir numara yok!

BAKKAL ABLA - İçince bir numara mı olması gerek?

BİRACI - Aslında bir kaç numara bir arada olması gerek de,

bira oralı değil. E, rakı lüks bir şey... Afedersiniz, bakkallığınız yanında fahri polisliğiniz de var mı?

BAKKAL ABLA - Ne polisliği be?

BİRACI - Hayır, bir bira için soruşturmaya geçtiniz de...

BAKKAL ABLA - Sen mahalleye yeni mi taşındın?

BİRACI - Diyorum polissiniz diye, inanmıyorsunuz.

BAKKAL ABLA - Birilerine misafir mi geldin?

BİRACI - Kaç yıllık polissiniz?

BAKKAL ABLA - Bana bak, benimle dalga geçme, soruyorsak sebebi var. Bir bakkal müşterisini tanımak zorundadır. Eğer mahalleye yeni taşınmış biriysen ve paralıysan, düzenli bizden alış-veriş edeceksen, veresiye bırakmıyacaksan, ben sana biranın soğuğunu veririm. Yok, A Pazarı'ndan alış-veriş eden bir hainsen, hainler de müşteriden sayılır, diye düşünerek sana şurada kasada duran at sidiği sıcaklığındaki birayı veririm, olur biter.

BİRACI - Ay apartmanının çatı katına yeni taşındım. Bundan sonra buradan alış-veriş edeceğime söz veriyorum, en soğuk birayı acilen rica ediyorum.

BAKKAL ABLA - Bir bakkal, öyle her söylenene inanmaz. Sana şimdilik soğuğa yakın bir bira veriyorum, şişe parası kesmiyorum, seni deniyorum. Başka bir şey almaya geldiğinde şişeyi getirirsin.

BİRACI - Bugünlerde pek bir şey alabileceğimizi sanmıyorum, ben şişeyi sepetle sarkıtırım artık.

BAKKAL ABLA - A Pazarı'yla en ufak bir ilişkini yakalarsam, biranın kaynamışını içersin, haberin olsun.

BİRACI - Meraklanma, benim gıda maddesiyle pek ilgim olmaz. Benim gıdam bira. Başka şeye para yetiştiremem zaten... Ben biradan gidiyorum...

BAKKAL ABLA - Başka bir şey almaz mısın yani?

BİRACI - Alamam, kazancım sınırlı.

BAKKAL ABLA - Ne iş yapıyorsun sen?

BİRACI - Eskiden gastede çalışıyordum Komser Abla!

BAKKAL ABLA - Şimdi?

BİRACI - Şimdi... gaste okuyorum...

BAKKAL ABLA - Boş gezenin boş kalfası yani?

BİRACI - Kimsenin kalfası değilim, bağımsız işsizim.

BAKKAL ABLA - Para nereden geliyor?

BİRACI - Haydan geliyor, huyum kurusun, biraya gidiyor!

BAKKAL ABLA - *(Derhal geri alır birayı)* Sen ver bakiim bana o birayı! Senin için biraz fazla soğuk oldu bu. Ben sana daha az serin bir bira vereyim. Bu ılıman bira dursun, bakarsın gerçek bir müşteri gelir, mahcup olurum.

BİRACI - En iyisi, siz verin benim iki boş şişeyi... Bira kalsın. Ben gidip başka bir bakkalda daha biramsı bir bira içeyim. Siz bu en ılıman birayı da saklayın, bakarsınız benim gibi keriz bir müşteri gelir, ona da mahcup olmayın... En iyisi, bakkallığı bırakın,

kimseye mahcup olmayın! *(İki boş şişesini alır, sepetine koyar, sepetin ipiyle oynar, yukarı seslenir.)* Çek sepeti Aynur, çek! Bu bakkalla anlaşamıyoruz, ben gidip lazlarla görüşecem... Olsun, n'olucak yahu, ipe çamaşır asarız, sepetle de sobayı tutuştururuz.

- Biracı çıkarken sepet yukarı çekilir. Elinde bir çubuğun ucuna bağlanmış beyaz mendille İrfan girer.-

BAKKAL ABLA - Defol, ayaklarını kırarım!

İRFAN - Bakkal Abla, bi dakka, bak beyaz bayrak çektik, barış yapacağız.

BAKKAL ABLA - Bir adım daha atarsan, o ayağını kırıp eline veririm, terbiyesiz herif!

İRFAN - Vallahi barış yapıp annaşmaya geldim Bakkal Abla. Evlenme mevlenme yok. Zaten bizim evlenmemize imkan yok. Benim evdeki karı bunu kattiyen kabul etmez. Şehre geldi, gözü açıldı... Biz zaten evlenemeyeceğimize göre, fakat benim de sana takıklığım olduğuna göre... Diyorum ki Bakkal Abla, hemen kızma, düşün; senin ilen bir kere halvet olmak içün kaç para istersen veririm...

BAKKAL ABLA - Ne diyorsun lan sen?

İRFAN - Kızma, düşün... Birikmiş param var!

BAKKAL ABLA - Benim de sana birikmiş hıncım var!

- Bakkal Abla terazinin kefesini İrfan'ın kafasına geçirir. İrfan düşer bayılır. Işık söner. Bir nokta ışığın içinde kalır Bakkal Abla. Müzik. Şarkı başlar.-

V. BAKKALLIK
MOR BİR ÖNLÜK ŞARKISI

BAKKAL ABLA - Bana derler Bakkal Abla
Çünkü bakkaldı kocam
Kocam öldü
Üç gün üzüldüm
Üç gün açılmadı bu dükkan
Ancak üzülmek
Üzülmek
Karın doyurmuyordu
Bakkal oldum ben
Çünkü bakkaldı kocam.

Dediler ki herkesler
Bakkallık zor bir olay
Bakkallık mor bir önlük
Bakkallık orospuluktan kolay.

- Işık söner.-

VI. CEVDET BEY İLE KARISININ KAVGASI

- Sahnenin ışığı söner sönmez 2 nolu locanın ışığı yanar.-

ŞÜKRAN - Bana bak Cevdet, bundan sonra bakkaldan kırık iğne alınmayacak, anlaşıldı mı?

CEVDET - Niye kırık iğne alıcakmışız, manyak mıyız biz sevgilim?

ŞÜKRAN - Bakkaldan alış-veriş edilmeyecek, diyorum.

CEVDET - Niye? Bir terbiyesizlik mi yaptı?

ŞÜKRAN - Hayır.

CEVDET - E, niye durup dururken bakkal değiştiriyoruz? Manyak mıyız biz sevgilim?

ŞÜKRAN - Bakkaldan alış-veriş bitti Cevdet. Biz bakkaldan alış-veriş yapabilecek kadar zengin değiliz. Bundan sonra herşey A Pazarı'ndan alınacak.

CEVDET - Niyeymiş efendim? A Pazarı %40 faiz mi veriyor?

ŞÜKRAN - A Pazarı herşeyi daha ucuz veriyor.

CEVDET - Hayır efendim, A Pazarı ucuz diye gidiliyor... Nitekim mercimek orada daha ucuz... Mercimeğin ucuzluğuna aldanılarak A Pazarı'na gidiliyor, misafir odasına tanesi beş bin liradan, süslü mum alınıyor. Bakkalda mum 300 lira, niye gidip A

Pazarı'ndan alıyoruz? Manyak mıyız biz sevgilim?

ŞÜKRAN - Ben ne diyorsam o olucak Cevdet! Ne nerede ucuzsa oradan alınacak... Tamam, mum almak yok, ama mercimek A Pazarı'ndan alınacak.

CEVDET - Yahu bizim mercimek yediğimiz mi var allahaşkına Şükran? Mercimek üç kuruş ucuz diye A Pazarı'na gidilmez.

ŞÜKRAN - Bu yıl ne ucuzsa o yenilecek Cevdet! Artık öyle, akşam eve gelirken aklına eseni almak yok. Maaşını bana getireceksin, ben maaşı haftaya bölücem, güne bölücem, ona göre harcamada bulunulacak.

CEVDET - İyi tamam, madem alış-verişi sen yapıcaksın, ister A Pazarı'ndan al, ister bakkaldan, bana ne Şükran?

ŞÜKRAN - Alış-verişi ben yapmıyıcam ki Cevdet. Ben alışverişin stratejisini yapıcam, listeyi yapıcam...

CEVDET - Alış-veriş için bir adam mı tutuyoruz?

ŞÜKRAN - Hayır efendim, sen bizzat listeyi eline alıp, A Pazarı'nın yolunu tutuyorsun!

CEVDET - Ben hergün A Pazarı'na gidemem.

ŞÜKRAN - Günaşırı gidersin!

CEVDET - Günaşırı hiç gidemem!

ŞÜKRAN - Aslında haftada iki gün de gitsen olur, ben planı yaptım.

CEVDET - Gidemem Şükran, bakkala sepet sarkıtırız, olur

biter.

ŞÜKRAN - Gidiceksin Cevdet, çünkü A Pazarı ucuz!

CEVDET - Gidemiyeceğim Şükran, çünkü A Pazarı uzak!

ŞÜKRAN - Ben gideceksin diyorum, gideceksin Cevdet, anlaşıldı mı?

CEVDET - Anlaşıldı, ben de gidemeyeceğimi belirtiyorum Şükran.

ŞÜKRAN - Niye gidemiyormuşsun?

CEVDET - Çünkü bakkal evin altında, A Pazarı taa anasının A'sında!

- Işık söner.-

VII. BAKKALDA İKİNCİ SEKANS
Zamanlardan sabah, Vivaldi'de İlkbahar

SLAYT: *BÜYÜK MAĞAZALAR ESNAFI YOK EDER, FİYATLARI ARTIRIR.*

BÜLENT ECEVİT / 264.1973

SLAYT: *BÜYÜK MAĞAZALARA DEĞİL, BUNLARIN SERMAYE TEKELİNE DÖNÜŞTÜRÜLMESİNE KARŞIYIZ.*

BÜLENT ECEVİT / 29.4.1973

- Pencerelerden ve sofitadan sepetler sarkar. Kibar Necdet'le Osman Ağbi'nin pencere ışığı yanar. Bakkal dükkanı kapalıdır. Bu loşluk içinde birisi bir küfe ekmek getirip dükkanın önüne koyar, çıkar. Sokağı süpürerek çöpçü girer. Işık reostat'yla ağır ağır çoğalır. Kibar Necdet pencereye çıkar, bir çift yıkanmış çorap asar.-

NECDET - Çöpçü baba, bakkal açılmış mı?

ÇÖPÇÜ - Çöpçü baba, senin baban! Ben senin ananı tanıyom mu lan?

NECDET - Bakkal açılmış mı diyoruz kardeşim, ne diyoruz?

ÇÖPÇÜ - Açılmamış.

NECDET - *(içeri)* Açılmamış Osman Ağbi!

OSMAN - *(pencereye fırlar)* Niye açmıyorlar lan? Niye açmıyorlar? Belki bize kanyak lazım!

NECDET - Açarlar şimdi Osman Ağbi...

OSMAN - İyi tamam, açsınlar o zaman!

- Osman Ağbi, içeri çekilir. Necdet pencerede kalır. Şeref gastelerle girer. Gasteleri dükkanın önüne bırakır Bakkal Abla'nın evinin penceresinde ışık yanar. Sahnenin ışığı çoğalmıştır.-

ÇÖPÇÜ - Ulan ne pis insanlarsınız! Ne lan bu dükkanın önü böyle?

ŞEREF - Doğru dürüst süpürmüyorsun ondan oluyor.

ÇÖPÇÜ - Yok ya! Hergün sizin dükkanın önünü süpürmekten anam ağlıyor.

ŞEREF - Anana mendil al, olsun bitsin!

ÇÖPÇÜ - Elim değmişken, senin anana da don aliim mi?

ŞEREF - Çok fena yaparım lan ben seni!

ÇÖPÇÜ - *(elinden süpürgeyi, küreği atar)* Yok ya! Gel lan buraya!

NECDET - *(içeri)* Osman Ağbi, kavga var!

- Şeref ve Çöpçü kapışırlar.-

ŞEREF - Parçalıyıcam lan seni!

ÇÖPÇÜ - Bari kuşbaşı yap da civcivler de sebeplensin!

NECDET - *(içeri)* Osman Ağbi kavga var!

OSMAN - *(pencereye çıkar)* Vuur! Parçala onu Şeref! *(Necdet'e)* Kimlen dövüşüyor Şeref?

NECDET - Çöpçüyle.

OSMAN - Sen çöpçüyü parçala, biz süpürürüz Şeref! Çöpçü, sen de vur... Kemik sesi gelsin! Mahallede muhallebici kavgası istemem... Vursana lan Şeref!

- Kavga itiş kakış boyutunu aşamamaktadır.-

NECDET - Ohooo, böyle kavga olmaz ki!

- Bakkal Abla pencereye çıkar.-

BAKKAL ABLA - Şeref, n'oluyor?

ŞEREF - *(iterek ayrılır çöpçüden)* Bir şey olduğu yok Abla, sabah sabah elimizi çöpçüye buladık, elimiz kirlendi...

- Çöpçü, homurdanarak süpürme işlemine koyulur, süpürerek çıkar sahneden.-

BAKKAL ABLA - Sepetlere gaste, ekmek koy. Titrek Necati Bey'e Cumhuriyet koyma, Necati Bey İlhan Selçuk'a sinirlenmiş. Cumhuriyet istemiyormuş...

ŞEREF - İlhan Selçuk da Necati Bey'e bayılıyordu... Zaten o

titremeyle Necati Bey nasıl gaste okuyor? Gasteyi başka biri mi tutuyor?

BAKKAL ABLA - Mutlaka! İki kişi de Necati Bey'i tutuyor herhalde... Orospu Nermin'e, Hey, Şey, Mey... Ney varsa koy, o onları seviyor!

ŞEREF - Ben Nermin hanıma koyduktan sonra. Titrek Necati Beye inadına, iki Cumhuriyet koyiim mi Abla?

BAKKAL ABLA - Sana ne diyorsam onu yap.

ŞEREF - İlhan Selçuk'un hatırı için Abla ya!

BAKKAL ABLA - Boş konuşma. Kamil Bey'lere üç ekmek, Kamil Bey perhizdeymiş.

ŞEREF - Perhizde olur mu Abla, karısı yedirtmiyordur ona.

BAKKAL ABLA - Yedirmez yedirmez, kadın fiminist!

ŞEREF - Asıl feminist Kamil Bey, günde üç posta karısından dayak yiyor, ideoloji uğruna ses çıkarmıyor.

BAKKAL ABLA - Tamam Şeref tamam, sabah sabah çenen düştü... İşine bak!.. Gastelerin eklerini yanlış koyma... Tenten yerine balon koyuyorsun.. . Test kitabı yerine Fenerbahçe bayrağı koyuyorsun! *(içeri girer, penceresini kapatır)*

ŞEREF - *(kendi kendine söylenerek sepetlere gaste ve ekmek koyar)* Her gaste bir düzine ek ve hediye veriyor... Hangisi neyin eki, ben onunla mı uğraşıcam? Adamına göre dağıtıyorum ekleri... Titrek Necati

Bey kimya testi ekini n'apıcak? Ona Fenerbahçe bayrağı koyuyorum. Elinde tutsa, kendiliğinden dalgalanır. Orospu Nermin hanım Bilim-Teknik ekini n'apsın? O yazılı gaste sevmiyor, resimlere bakıyor, ona en resimli ekleri koyuyorum... Bütün mahalle koyuşumdan memnun!

OSMAN - *(pencereye çıkar)* Kavganın da içine ettiniz ... Ulan o eski kavgalar kalmadı be!.. Şeref, kanyağımız bitti!

ŞEREF - Tamam, getiririz Osman Ağbi!

OSMAN - Bravo Şeref!

- Osman Ağbi içeri girer. Şeref, gaste ekmek, dağıtımını sürdürür. Kibar Necdet pencereye çıkar. Karşıda bir pencereye Klinik Nur çıkar, saç baş dağınık, sütyen ve don asar, bir yandan da Kibar Necdet'i keser. Necdet kadına el kol sallarken Şeref durumu görür. Klinik Nur içeri girer. Çöpçü süpürerek sahneye girer. O da durumu görür, Necdet'e bakar.-

ŞEREF - Ezan vakti ezan vakti, allah kabul etsin Necdet Ağbi! *(Çöpçü'ye)* Süpür süpür, sen bakma süpür! Bizim dükkanın önünü doğru dürüst süpür!

ÇÖPÇÜ - Sizin dükkanın önü süpürülme istemez. Ne kadar süpürsen bok götürüyor.

ŞEREF - Biz mi döküyoruz lan?

ÇÖPÇÜ - Gökten mi yağıyor?

ŞEREF - Evet. Aynen gökten yağıyor... Allah Baba kestane yiyor, kabuğunu aşşağı atıyor... Allah Baba 216 Samsun içiyor, izmaritini aşşağı atıyor. Bundan da anlaşılıyor ki öbür dünyada 216 Samsun bulunuyor, ya da gümrük ve tekel melekleri Allah Baba'ya kıyak yapıyorlar, artık o kadarını bilemiyoruz, bizim bildiğimiz şu ki, Allah Baba kışın kestane yiyor, yazın dondurma yiyor, sonuç olarak bizim dükkanın önü ayvayı yiyor!

ÇÖPÇÜ - Attırmayın, sizin dükkanın önü...

ŞEREF - Tabii... Aslında herkes dükkanının önünü seloteyplese ortalık pırıl pırıl olacak da, o kalınlıkta seloteyp bulunmuyor.

ÇÖPÇÜ - Ne diyorsun lan sen ayı?

ŞEREF - Ayı senin baban! Ona ilaveten keman yayı!

- Şeref gaste ekmeği bırakır, Çöpçü süpürgeyi bir yana, küreği bir yana atar, yeniden kapışırlar.-

ŞEREF - Lan öldürücem seni, mapusta çöpçü öldürmüş diye alay edecekler benimle!

ÇÖPÇÜ - Esas ben seni öldürücem lan!

NECDET - *(içeri)* Osman Ağbi, kavga kızıştı!

OSMAN - *(pencereye çıkar)* Vur! Gözüne gözüne vur Şeref!

BAKKAL ABLA - *(girer)* N'oluyor Şeref? Git çabuk ellerini yıka!

ŞEREF - Yıkıyıcam zaten Abla! Aslında bir hamama gitsem daha iyi. Bir mahallenin çöpüyle dalaştım... *(Çöpçü'ye)* Ulan inek, kimse sana deodorant diye bir şeyin varlığından sözetmedi mi? *(çıkar)*

ÇÖPÇÜ - Süpürmüyom lan, ben de burayı süpürmüyom işte! *(çıkar)*

OSMAN - Bakkal Abla, bir kanyak göndersene, acele!

BAKKAL ABLA - *(toz almaktadır)* Kaynak yok!

OSMAN - Şeref, var, dedi.

BAKKAL ABLA - Kaynak yok.

NECDET - Şerefin zulasında vardır Osman Ağbi, şimdi getirir.

OSMAN - Bravo Şeref!

- Osman içeri çekilir. Şeref girer.-

NECDET - Şeref, kanyak!

ŞEREF - Tamam, şimdi getiriyorum Necdet Ağbi!

BAKKAL ABLA - Kaynak var mı?

ŞEREF - Olmaz olur mu Abla, tursillerin arkası kanyak dolu!

BAKKAL ABLA - Sana müşteriden mal saklama demiyor muyum?

ŞEREF - Müşteriden saklamıyoruz Abla. Osman Ağbi istiyor, lap çıkarıp veriyorum, biri istiyor lap çıkarıp veriyorum. Müşteriden niye saklıyayım? Ama herifin biri geliyor akşamüstü, iki eli A Pazarı torbası, lebaleb alış veriş etmiş, alış-verişten omuzları çökmüş eşşoleşşeğin, utanmadan bana, kanyak var mı, diyor. Ben ne diyicem o zaman ona?

BAKKAL ABLA - Kaynak var, ama vermiyoruz, hayırlı A Pazarları beyefendi, diyeceksin!

ŞEREF - Ben zaten, kanyak yok, derken herifin elindeki A Pazarı torbalarına öyle pis bakıyorum ki herif niye yok dediğimi hemen anlıyor...

- Şeref Necdet'e kanyak iletir. Bakkal Abla bir gazete alır, bakar. Gazeteden bir iki başlık okuyabilir. Şeref elinde gazete ekmekle çıkar. Kapıcı İrfan girer.-

İRFAN - Gut mornink, Bakkal Abla!

BAKKAL ABLA - *(küs)* Ne var, ne istiyorsun?

İRFAN - Remzi Bey, mercimek sizde kaç para, diye soruyor.

BAKKAL ABLA - 3500 lira!

İRFAN - İyi tamam! *(çıkar)*

- Ecvet Bey girer.-

ECVET - Günaydın Bakkal Abla, 1211881, nasılsın 1211881?

BAKKAL ABLA - Telefon mu edicen?

ECVET - Evet, 1211881... Nerden anladın, 1211881?

BAKKAL ABLA - 1211881 satmıyoruz ki!

ECVET - Evet, 1211881... Telefon başmüdürlüğüne telefon edicem... Bugün bize telefon bağlanıcak, 1211881... Telefon çalışıyor mu?

BAKKAL ABLA - Niye çalışmasın? Kapı gibi kumbarası var, bas parayı çalışır.

ECVET - *(Kumbaraya 500 lira koyar)* Düdük sesi yok!

BAKKAL ABLA - Kaç para koydun kumbaraya?

ECVET - 500 lira...

BAKKAL ABLA - Olmaz, iki tane 500 koyacaksın. Baksana yeni kumbara bu!

ECVET - Telefon 1000 lira mı oldu, 1211881?

BAKKAL ABLA - Malesef 1211881!

ECVET - *(Kumbaraya ikinci bir 500 koyar)* 1000 liraya da telefon olur mu canım... E, gene yok düdük sesi...

BAKKAL ABLA - Az bekle! Düdük sesi bu, ha demeynen gelir mi?

- Kapıcı İrfan girer.-

İRFAN - Remzi Bey, kısa Camel istiyor, kaç paket varsa!

BAKKAL ABLA - Mercimek istemiyor mu?

İRFAN - Cık!

BAKKAL ABLA - Niye fiyatını sorduruyor?

İRFAN - Mercimek A Pazarı'nda daha ucuzmuş, onu ordan alacakmış...

BAKKAL ABLA - O zaman cigara yerine de bizden nasihat alacak. Cigara migara yok, haydi bas git!

İRFAN - Bana ne bağırıyon? Gider aynen söylerim. *(çıkarayak)* Güzelim! *(çıkar)*

- Şeref girer. Bakkal Abla İrfan'ın peşinden koşar.-

BAKKAL ABLA - Ben sana gösteririm eşşek kafalı! Kafasını deldik gene uslanmadı.

ŞEREF - Ne diyor Abla o?

BAKKAL ABLA - Sırnaşıklık yapıyor... Bana asılıyor.

ŞEREF - E, niye sen bana söylemiyorsun, mahallemiz birdenbire İrfansızlığına kavuşsun!

BAKKAL ABLA - Bir daha bir terbiyesizlik yaparsa, döversin.

ŞEREF - Ben şimdi gidiim, bir posta döviim, bir daha bi bok yemesin!

BAKKAL ABLA - Bırak, istemez... Bak Şükrü Bey seni çağırıyor. ..

ŞEREF - *(Sinirle Şükrü Bey'e bakar, hızla geri çevirir başını)* Ben Şükrü Bey'le küsüm!

BAKKAL ABLA - Git bak, adam en iyi müşterimiz, herşeyini bizden alıyor.

ŞEREF - Evet ama herşeyi tek tek alıyor. Delirtecek beni!

BAKKAL ABLA - Git bak!

ŞEREF - Ölürücem bu Şükrü Bey'i! Şükrüsüz bir hayat düşünüyorum.

- Şeref sinirle çıkar.-

ECVET - Bakkal Abla, hala yok düdük sesi... Hah geldi... Kaçtı gene... Geldi geldi... Kaçtı benim numara?

BAKKAL ABLA - Bilemiyeceğim.

ECVET - Allah kahretsin! Biliyordum böyle olacağını...

- Ecvet kumbaradan paralarını geri alırken Klinik Nur girer. Ecvet çıkar.-

KLİNİK NUR - Telefon çalışıyor mu?

BAKKAL ABLA - 2 tane 500'lük koyarsan çalışıyor!

KLİNİK NUR - Aaaa, manyak mısın sen ayol, telefon her yerde 500 lira!

BAKKAL ABLA - Git, her yerden et!

KLİNİK NUR - *(Kumbaraya para koyar)* 1000 liraya da telefon, hiç işitmedim... *Klinik Nur düdük sesi beklemeye koyulur. Bakkal Abla defterinde derin bir hesaba dalar. Telaşla Ecvet girer.-*

ECVET - 1211881... Telefon mu edeceksiniz 1211881?

KLİNİK NUR - Hayır, duş alıcam... Sular kesik... Su sesi bekliyorum!

ECVET - Hayır, ben de telefon edicem de, 1211881!

KLİNİK NUR - Geç sıraya, edersin.

ECVET - Bakkal Abla, şu benim numarayı yazsana bir kenara, 1211881.

BAKKAL ABLA - *(başını hesabından kaldırmadan)* 4...5 daha...9 *(yazar)* 1211881...2 kere 8...16, elde var 1...

KLİNİK NUR - Eeee, düdük sesi gelmiyor...

BAKKAL ABLA - Sıfır, sıfır daha... sıfır... Elde bir şey yok... *(K. Nur'a)* Bekle, gelir...

KLİNİK NUR - İyi valla, hem 1000 lira para ver, hem düdük sesi bekle! Bu kadar para kesiyorsun, şu telefonu bir veterinere göstert!

BAKKAL ABLA - Telefonun ne kabahati var, hatlar karışık. Yağmur yağınca üç gün böyle oluyor... Düdük sesi zor geliyor...

ECVET - Güneşli havada sanki daha çabuk mu geliyor? Bu iş böyle! Telefon sabır işi!

KLİNİK NUR - Aaaa, yok ama, bazı telefonlarda açıyorsunuz, hemen düdük sesi geliyor...

BAKKAL ABLA - O tesadüf... Bazen bizde de oluyor!

ECVET - Evet, kimi zaman öyle cuk düşüyor. Açıyorsun, şak düdük sesi, insan şaşırıyor vallahi!

KLİNİK NUR - Ay hayır, Şükranların ordan ne zaman telefon etsem, hemencecik düdük sesi geliyor!

ECVET - Şans işte! Telefon bağlanıcak diye bir yandan seviniyorum, bir yandan da bu dertlerini düşünüyorum... Düdük sesi gelmez, düşmez... Ama, aman olsun da, diyorum, kendi evimde

atarım bacak bacak üstüne, yakarım sigaramı, beklerim düdük sesimi... Burda, böyle ayakta, birbuçuk saat düdük sesi beklemek, olacak şey değil yahu!

KLİNİK NUR - Ay ben bayılıyor muyum sanki? Mecburiyet işte... Benim telefonum bağlandı, açılmadı.

ECVET - Nasıl açılmadı?

KLİNİK NUR - Bizim sokakta boş kutu yokmuş, kutu bekliyoruz.

ECVET - Taktıkları gün çalışıyor mu yani?

BAKKAL ABLA - Kutuda boş yer olacak. Öyle hemen bağlanmaz. Bizimki altı ay sürdüydü...

ECVET - Kutuda boş yer yoksa bana niye telefon veriyorlar?

KLİNİK NUR - Hiç işte, türkiş!

BAKKAL ABLA - Bizim telefon takıldığından altı ay sonra ses verdi, diyorum sana. Bir gün çalıştı... Çalıştığına inanamadık. Rahmetli emin olmak için, gitti temizlemecilerden buraya telefon etti... Zırrr diye çaldı... Ben açtımdı... Aloo, demişti bana... Ben de ona, Alo... demiştim.

KLİNİK NUR - Aloo? Aaa, açıldı kapandı... Gitti 1000 lira!

- Yeniden 1000 lira daha koyar kumbaraya, düdük sesi beklemeye koyulur.-

BAKKAL ABLA - Öyle telefon takılmayla çalışsaydı, hıh...

ECVET - Yapma yahu?

BAKKAL ABLA - Ne sandın ya? Ama sizin telefonun açılmaması bir bakıma iyi!

ECVET - İyi olur mu canım?

BAKKAL ABLA - Bizim açımızdan iyi... Size bir de telefon bağlanırsa, artık yüzünüzü gören hacı olur. Bizden telefondan başka bir şey almaz oldunuz maaşallah... Hangi bakkaldan alış-veriş ediyorsunuz?

ECVET - Yok canım, ne bakkalı... Hanım gidip toptan alış-veriş ediyor.

BAKKAL ABLA - Halden mi alıyor?

ECVET - Yok canım, şeyden alıyor...

BAKKAL ABLA - Biliyorum, A Pazarı'ndan alıyor. Görüyorum, hergün elinde naylon torbalarla geçiyor. Ekmeği bile ordan alıp kazıklanıyorsunuz. Orda ekmeğin dilimi 50 lira... Bizde ekmek 350 lira... Bizim ekmekten öyle yirmi dilim çıkar... Bir dadandınız A Pazarı'na... Bok satsalar, alıcaksınız!

- K. Nur düdük sesi yakalamıştır. Numaraları çevirir.-

ECVET - Bakkal Abla, bizim bütçemiz malum. Orası daha ucuz, diyor hanım.

BAKKAL ABLA - Ucuzmuş! Ney ucuz? Zeytin bizde daha ucuz. Size fasulyeyi ucuz veriyor, zeytinden kazıklıyor.

Fasulye geliyor bizdekinden pahalıya!

KLİNİK NUR - Aloo?... Muzo'yla görüşmek istiyorum... Muzaffer'i rica ediyorum beyefendi... Hayır çok önemli, çağırın gelsin... Nur, dersiniz... Nur, deyin siz, o anlar... Çok mersi!.. Bekliyorum, mersi!

BAKKAL ABLA - Bir tutturmuşlar, A Pazarı'nda daha ucuz! Nasıl daha ucuz olur? O kadar adam çalıştırıyor, dünyanın parası dükkan kirası veriyor... Depolar, buzdolaplar... Ambalajlar... Televizyona, gasteye reklamlar... Bunların parası kimden çıkıyor? Senden çıkıyor ki iflas etmiyorlar!

ECVET - Valla benim aklım ermez Bakkal Abla. Hanım orası daha ucuz diye tutturdu bir kere, üşenmiyor, taa oraya gidip ordan alıyor...

BAKKAL ABLA - Madem üşenmiyor, peyniri neden gidip Edirne'den almıyor? Orda daha ucuz!

KLİNİK NUR - Alo? Muzo sen misin?.. Nur, ben... Haa... İyi değilim Muzo! Bak ne diyicem, dün gece sen gittikten sonra kötü kötü rüyalar gördüm... Evet... Rüyamda, bir divanda oturuyorum... Annem pencereye kırmızı bir yorgan asmış... Cam vuruluyor... Pencereyi açıyorum, kimse yok!... Bir bakıyorum, divanda kocaman bir köpek oturuyor... Köpek üstüme atlıyor... Korkuyorum, evden kaçıyorum. Bir hapishaneye giriyorum. Orda tanımadığım biriyle konuşuyorum, ağlıyorum. Gardiyan bana hapishanenin anahtarını veriyor. Koşarak bir eve giriyorum.

Yengem orda. Onunla öpüşüyoruz. Evin ortasında bir ağaç var. Ağacın musluğu var. Musluğu açıyorum, su akıyor... Ev su doluyor... Ne yengem, ne ben yüzme bilmiyoruz. Yengem, uçalım, diyor. Pencereden uçuyoruz, bir tarlaya konuyoruz. Yengem papatya topluyor. Ben de toplıyayım diyorum, tam ben toplarken üstümden traktör geçiyor, her tarafım kan içinde kalıyor, bana bir şey olmuyor. Karşıma demir parmaklıklı bir kapı çıkıyor. Sen kapının öbür tarafındasın Muzo. Bana üç tane anahtar veriyorsun. Üç anahtarı da kapıya sokuyorum, hiç biri kapıyı açmıyor... Muzo, niçin sen bana rüyamda yanlış anahtar veriyorsun? Yoksa beni aldatıyor musun Muzo? Senden herşey beklenir. Sen çok adi bir yalancısın Muzo! Neyse sonra demir kapı kendiliğinden açılıyor, içeri giriyorum, kocaman bir bahçe! Bahçede muz ağaçları var, ağaçlarda maymunlar var... Kocaman maymunlar! Üstüme atlıyorlar. Beni muz gibi soyuyorlar... Çok korkuyorum... Korktuğum başıma geliyor; maymunlar beni kirletiyorlar, *(ağlar)* Mahfoluyorum! Sen hala ortada yoksun Muzo! Beni nasıl böyle bir durumda bırakıp kaçarsın? Alo?.. Alooo?.. Muzo?... Muzaffer! Aaaa, kapatmış eşşoleşşek!

BAKKAL ABLA - Kapatır tabii!

KLİNİK NUR - Ver şurdan bana, 2 tane 500'lük, ben onun ağzının orta yerine yapmasını bilirim.

BAKKAL ABLA - 500 lira yok!

KLİNİK NUR - 500 lira yoksa niye telefon 500 lirayla çalışıyor?

ECVET - Hiç işte, türkiş! Müsaade eder misiniz, ben bir telefon edeyim... Bakkal Abla, kaçtı benim numara?

BAKKAL ABLA - 1211881!

KLİNİK NUR - Dört... Hatta altı tane 500'lük bulup ben o Muzaffer'e gösteririm... Eşşoleşşek, rüyamı dinlemiyor!

- Klinik Nur sinirle çıkar.-

BAKKAL ABLA - Salak karı, rüyasında maymunlara ş'aptırmış, Muzaffer'e bozuluyor!.. Muzaffer de maymun iştahlı!

ECVET - *(parayı bastırmış kumbaraya, düdük sesi beklemektedir)* Hayret, düdük sesi geldi... *(çevirir)* 121...18...81... Çalıyor. Çalıyor yahu!.. Alo?... Aloooo?.. 1211881 mi?.. Telefon başmüdürlüğü mü?... 1211881 değil mi?... Telefon başmüdürlüğü değil mi kardeşim?.. Değişti mi?.. Allah kahretsin!.. Hayır, size demedim kardeşim!.. Afedersiniz! *(kapatır)* Hay allah, değişmiş bu numara!.. Gitti 1000 lira!

BAKKAL ABLA - Zarar yok, nasıl olsa A Pazarı'ndan kâr ediyorsunuz!

ECVET - Rehber nerde?

BAKKAL ABLA - Rehber orda!

ECVET - *(kağıt binlik uzatır)* Bozsana şu bin lirayı!

BAKKAL ABLA - Bozuk yok!

ECVET - Yapma yahu, ne yapıcaz peki?

BAKKAL ABLA - Gidin A Pazarı'ndan bozdurun!

ECVET - Allahallah... Kinayenin sırası mı Bakkal Abla? Biz herşeyi senden almak zorunda mıyız? Ben dargelirli bir vatandaşım. Ne nerede ucuzsa ordan almak durumundayım, aritmetik denen bir şey var!

BAKKAL ABLA - Bizde telefon pahalı, git PTT'den et!

ECVET - Yahu Bakkal Abla, buraya telefonu koymuşsun... Bin lira diye karar almışsın. Kasa gibi kumbarayı raptetmişsin... Bin lirayı basar, istediğim gibi konuşurum ben, tamam mı?

BAKKAL ABLA - Tamam! O zaman, sen o bin lirayı dür bük, sok kumbaraya, istediğin kadar konuş!

ECVET - Bozuk para sahiden mi yok?

BAKKAL ABLA - Bozuk para tedavülden kalktı!

ECVET - Aç kumbarayı, çıkar ordan iki beşyüzlük, boz şu parayı...

BAKKAL ABLA - Kumbaranın anahtarı yok.

ECVET - Nerde?

BAKKAL ABLA - Suya düştü.

ECVET - Hangi suya?

BAKKAL ABLA - Ortada su kalmadı; suyu inek içti... İnek dağa kaçtı... Sizin telefon işi suya düştü!

ECVET - Bana yalan söyleme Bakkal Abla, çıkar şu anahtarı!

BAKKAL ABLA - Anahtarı una serdim!

KLİNİK NUR - *(hışımla girer)* Ayol dört tane 500'lük bulana kadar canım çıktı! 500 lira bulunmuyormuş!

BAKKAL ABLA - Bulunmaz tabii! 500 liraya zam gelicek! Çek elini o telefondan. Telefon ettirtmiyoruz, burası PTT değil!

KLİNİK NUR - Bana bak bana, dört tane 500'lük bulucam diye, sekiz bin liralık alış-veriş ettim, ben burdan bu telefonu ederim anam!

BAKKAL ABLA - Ettirtmiyoruz anam babam. Telefon işi bitti!

ECVET - *(K. Nur'a)* Hanımefendi, afedersiniz, benim işim sizinkinden önemli... Siz zaten, Muzo Bey'e rüyanın genelini anlattınız. Muzo Bey rüyanın havasını çaktı... Çaktı ki kapattı... Siz ordan bana iki adet 500'lük verin, ben size bu hiç yırtıksız, gıcır bin lirayı takdim edeyim. Piyasada ender görülen binliklerdendir. Henüz seloteyp yüzü görmemiştir, yırtığı, kırışığı yoktur... Siz verin bana o bozuk bin lirayı, ben size bunu takdim edeyim, tehir yapalım, ben telefon edeyim!

KLİNİK NUR - Ne diyorsun sen be? Ben o Muzo'nun ağzının orta yerine, şimdi derhal yapmazsam, bana aniden kalp çarpıntısı gelebilir, elinizde ölürüm, size sorun problemi olurum.

- Bakkal Abla, makasla, sanki

bir yerin açılışını yapıyormuşcasına, telefonun kablosunu keser.-

BAKKAL ABLA - Memleketimiz için hayırlı uğurlu olsun!.. Tamam, telefon gitti, kavga bitti!

KLİNİK NUR - Terbiyesiz kadın, n'olucak! *(sinirle çıkar)*

BAKKAL ABLA - *(peşinden seslenir)* Sensin terbiyesiz! Ben senin gördüğün rüyayı görsem, utancımdan sokağa çıkamam, sen gelmişsin burada bas bas anlatıyorsun!

ECVET - Telefonun tellerini bağlıyabiliriz aslında Bakkal Abla! Kesilen yerden düğümleyip, seloteypleyebiliriz...

BAKKAL ABLA - Telefon meleon yok Ecvet Bey!

ECVET - Ne bağırıyorsun Bakkal Abla?

BAKKAL ABLA - A Pazarı icad oldu, sinir bozuldu! Telefon sipariş almak için... Buradan kırk saat aptal rüyalar anlatmak için değil!

ECVET - Ben rüya anlatmıyıcam ki efendim, telefon başmüdürlüğü arıyıcam!

BAKKAL ABLA - Sen en iyisi, bin şurdan bir dolmuşa, doğru telefon başmüdürlüğüne... Git, bizzat müdürnen görüş

- Şeref sinirle girer.-

ŞEREF - Abla, bu sıçtığımın Şükrü Bey'i, bu mahalleye çok mu lazım?

BAKKAL ABLA - N'olucak?

ŞEREF - Sen vericeksin bana ordan kaşar bıçağını, ben Şükrü Bey'i iptal edicem, mahalle şükredicek!

BAKKAL ABLA - Gene ne istiyor?

ŞEREF - Şeref, gel beni dilim dilim kes, diyor!

BAKKAL ABLA - Ne istiyor, dedim!

ŞEREF - Dün akşam eve gelirken, bugünün Milliyet'ini almış, sabaha kadar okumuş, eskitmiş... Bana o eski Milliyet'i uzatıp, sen bunu al, bunun yerine bana bir Hürriyet getir, sen bu Milliyet'i birine kakalarsın, diyor... Bunun için çağırmış beni yukarı!

BAKKAL ABLA - Sen ne dedin peki?

ŞEREF - Hiç bir şey demedim ben... Efendilik bende kalsın, diye düşündüm, hiç sesimi çıkarmadım.

BAKKAL ABLA - Ne yaptın peki?

ŞEREF - Şükrü Bey'in elinden gasteyi aldım, efendice, dürdüm büktüm, şık bir rulo yaptım efendice... Şükrü Bey'den domalmasını rica ettim, efendice..

BAKKAL ABLA - Terbiyesiz!

ECVET - Şükrü Bey ne yaptı peki?

ŞEREF - Bana küfür etti!

ECVET - Eh, ödeşmişsiniz!

ŞEREF - Evet, ödeştik sayılır... Çünkü ben Şükrü Bey'e bir koydum, efendice... Şükrü Bey, dümdüz...

BAKKAL ABLA - Sana müşteriyle el şakası yapma demiyor muyum Şeref?

ECVET - Ne şakası, adamı dümdüz etmiş... efendice!

ŞEREF - Adam beni sekseniki basamak çıkartmaktan zevk alıyor... Basamakomanyak! Ya bundan sonra Şükrü Bey seslenince ilgilenmiyoruz, ya da dükkana Şükrü Bey işleri için, küçük bir Şükrü alıyoruz!

BAKKAL ABLA - İstersen her müşteri için bir küçük Şükrü alalım!

ŞEREF - Her müşteriye ben bakarım, Şükrü Bey'in Şükrü'sünü tayin edelim, olsun bitsin...

ECVET - Afedersiniz, şu Şükrü Bey konusunu şüktüredelim de ben bir telefon edeyim...

BAKKAL ABLA - Telefon melefon yok, çek arabanı, telefon yaralı!

ECVET - Alacağın olsun Bakkal Abla! *(sinirle çıkar)*

BAKKAL ABLA - *(peşinden)* Bizim sizden alacağımız olmaz, sizin borcunuz A Pazarı'na beyim!

ŞEREF - Bunlar da mı A Pazarı'na ön kayıt yaptırmışlar?

BAKKAL ABLA - Ne sandın ya!

ŞEREF - Nerden anladın Abla?

BAKKAL ABLA - Kendisi söyledi.

ŞEREF - Hem A Pazarı'ndan alış-veriş, hem bizden telefon, öyle mi?

BAKKAL ABLA - Olur mu canım? A Pazarı'ndan alış-veriş, bizden nasihat! Kestim attım telefonun telini!

ŞEREF - *(kesik kabloyu görür)* Telefonu niye kesiyorsun Abla ya? Sen de kime sinirlensen telefonu kesiyorsun... Belki beni bir arayan olabilir...

BAKKAL ABLA - Kim arayacak seni?

ŞEREF - Ne demek kim arayacak! Hülya Avşar bana kafayı bir takıcak, zırr telefon... "Dünya güzeli D.G. Şeref orda mı?"

BAKKAL ABLA - Hülya Avşar'ın işi gücü yok seni arayacak!

ŞEREF - Tanju'ya çok fena bozulduğu bir gün mutlaka arayacak! "Ofsayıttayım Şeref, gel bana, gol beni!"... O aramazsa Najda Smolik arayacak... "Kann ich sprechen mit Şeref?" ... Ja! Natürlich! İch bin Şeref... İch libe dich! Mardin-Münih arası bir yerde bir randevu ona... Yıllık iznimi alıp balayına çıkıyorum, aufwidersehen!... Ben şu telefonu pansumanlıyayım abla, n'olmaz n'olmaz!

- Şeref telefonu onarmaya koyulur. Bakkal Abla gazete incelemektedir.-

BAKKAL ABLA - A Pazarı gastelere ilan vermiş, mercimek 2480 lira, diye... Nasıl satıyorlar 2480'den, kaçtan alıyorlar mercimeği?

ŞEREF - Almıyorlar Abla. Biri onlara mercimek hediye ediyor, onlar da 2480'den satıp kilo başına 2480 kazanıyorlar, bizim mercimekler burda ikiseksen yatıyor...

BAKKAL ABLA - Demek ki bundan böyle mercimek satmıyıcaz

Şeref!

ŞEREF - Bu kadar mercimeği neremize sokucaz Abla?

BAKKAL ABLA - Mercimek çorbası yapıcaz. Bu kış mercimekli geçecek Şeref!

ŞEREF - İyi tamam... Şükrü'süz geçsin de mercimeğe razıyız.

BAKKAL ABLA - Doğru A Pazarı'na gidiyorsun... Elinde kağıt kalem, herşeyin fiyatını bir bir yazıp geliyorsun... Ben sorarım o A Pazarı'na!

ŞEREF - Dört bir yana afiş asmışlar Abla, "BÜYÜK UCUZLUK" diye!

BAKKAL ABLA - O kadar afişi bastırmak, astırmak, dünyanın parası...

ŞEREF - Sen ne diyorsun Abla ya, kağıt acayip pahalandı, kağıt helva yüzbin lira olmuş!.. Bana sorarsan, kapatalım dükkanı, kurtulalım Abla!

BAKKAL ABLA - Allahtan sana sormuyoruz! Bu dükkan benim hayatım. Kocam öldü, bu dükkanla evlendim ben... Dükkanı kapatırsam, ben n'olucam şeref? Ne yapacağım?

ŞEREF - Senin bir şey yapmana gerek yok. Ben bir işe girer sana bakarım Abla... Ayrıca Çatalca'da bir arsam var, satabilirim... Sen evde otursun... şey yaparsın... bana mercimek çorbası yaparsın...

BAKKAL ABLA - *(alaylı)* Ben niye seninle aynı evde oturuyorum Şeref?

ŞEREF - *(utanır)* Hiiç! İki ayrı ev masrafı olmasın diye işte... İki evin nesi var, bir evin sesi gür... Yanlış anlama, bir kötü niyetten değil yani...

BAKKAL ABLA - *(alaylı)* Bir kötü niyet yoksa niye aynı eve kapanıyoruz? Ne kötü niyetin olacakmış lan, ben senin ablanım!

ŞEREF - Ona bakarsan Zeki Müren de Bülent Ersoy'un ablası!

BAKKAL ABLA - Ne demek istiyorsun sen?

ŞEREF - Hiiç! Bir şey dediğim yok... Ben de çocuk değilim tabii... Sünnet olalı onaltı yıl oldu... Onu diyorum yani...

BAKKAL ABLA - *(bıyık altından gülerek gazeteye döner)* Zeytin'de büyük ucuzluk, yazmışlar.. Bizde zeytin daha ucuz... Bizim zeytin daha güzel!

ŞEREF - O zaman Abla, ben bu gece, bir kutu kırmızı boya, bir fırça alıp, A Pazarı afişlerinin üstüne aynen "BAKKAL ABLADA ZEYTİN DAHA UCUZ", "A PAZARI SİZİ KAZIKLIYOR!" gibi sosyal içerikli yazılar yazarım... Tamam, sabaha karşı tutuklanırım ama reklamın da allahını yapmış oluruz... Ertesi gün bilumum gastelerde renkli posterim: ARANAN ŞEREF BULUNDU!

BAKKAL ABLA - Peki bu A Pazarı'nın bu kadar reklamının parası nerden çıkıyor? Hem bu kadar masraf, hem bu kadar ucuz, nasıl oluyor? Bu A Pazarı işinin içinde bir bit yeniği var... Zararına ticaret olmaz ya,

aritmetik denen bir şey var!

- Işık söner. Şeref çıkar. Yalnız Bakkal Abla'yı aydınlatan bir ışık kalır. Müzik. Şarkı başlar.

VIII. ARİTMETİK
DENEN BİR ŞEY VAR ŞARKISI

BAKKAL ABLA - Aritmetik denen bir şey var
Bakkal üçten alıyor
Beşe satmak zorunda
Masraf belli, fire belli
Kira belli, kasa belli
Market bakkalın kocamanı
Bakkal üçten alıyor
Dörde satamıyorken
Market kaçtan alıyor ki
Birbuçuktan satıyor
İşin içinde bir iş var besbelli
Aritmetik denen bir şey var
İki kere iki beş edemiyor
Benim bu bakkal beynim
A Pazarı'ynan başedemiyor.

- Işık söner.-

IX. AMERİKA'DAN
GELEN EKONOMİK NEJAT BEY

- Patron bürosunda sinirle püro içmekteyken, Ekrem telaşla girer.-

EKREM - Beni emretmişsiniz patron.

PATRON - Emrederim tabii hıyar! Sabahleyin gelirken gördüm, tüm afişlerimiz yırtılmış!

EKREM - Ben de durumu, sizin gibi, bu sabah gözlemledim, efem!

PATRON - Senin gözlemlemenin bir boka yararı yok ki Ekrem.

EKREM - Bunun bilincindeyim efem.

PATRON - Senin bilincinin neye yararı var Ekrem?

EKREM - Hiç bir boka, efem.

PATRON - Bravo Ekrem!

EKREM - Asıl bravo siz, efem! Sanki birisi bizim afişleri yırtmayı iş edinmiş...

PATRON - Afiş dünyanın parası, asılması anasının balayı... Cart, ertesi gün yırtılıyor... Bundan sonra hıyarca harcama yok. Zararına mercimek satıyoruz, mercimek açığını bir türlü kapatamıyoruz.

EKREM - Afedersiniz efem, ayıptır sorması, niçin mercimeği zararına satıyoruz?

PATRON - Kuşu kafese çekmek için.

EKREM - Anlıyamadım efem!

PATRON - Anlıyamazsın Ekrem.

EKREM - Anlıyorum, efem.

- Ekonomik Nejat girer.-

NEJAT - Selamün-hello!

PATRON - Selamün-hello, bir kenara, siz kimsiniz?

NEJAT - Hıh hıh, havduyudusunuz beyler?

EKREM - Ne havduyudusu be? Sana, kimsin, denildi!

NEJAT - İsmim Nejat! Kartım yok. Ekonomik Nejat!

PATRON - Gözlüğünüz ne kadar sinir!

NEJAT - Sinir değil, ekenomik.

PATRON - Ne istiyorsun kardeşim?

NEJAT - Nothing! Ay em geçiyordum, fayf dakika uğriim, dedim... İşler nasıl?

PATRON - Size ne?

NEJAT - Satışlarınız nasıl, diyorum.

EKREM - Biz de, size ne, diyoruz.

NEJAT - Belki size yardımcı olabilirim. İngiltere'de pazarlama okudum, Amerika'da Super-market konusunda doktora verdim.

EKREM - Homoseksüel misiniz?

NEJAT - Yoo!

EKREM - Hayır, doktora verdim, dediniz de!

NEJAT - İsminiz neydi?

EKREM - Ekrem.

NEJAT - Konyalı mısınız?

EKREM - Evet, nerden bildiniz?

PATRON - Hayır, Konya'dan adam çıkmaz, derler de...

PATRON - İş ve İşçi Bulma Kurumu, Salıpazarı'nda kardeşim!

EKREM - Üstelik bugün pazartesi, güle güle!

NEJAT - Örneğin, personeliniz, kasiyerleriniz, seminer gördüler mi?

PATRON - Görmediler.

NEJAT - Gördünüz mü?

EKREM - Görünen kasa, kılavuz istemez kardeşim. To go to sikçır!

NEJAT - Ekrem'di değil mi?

EKREM - Yes itiz!

NEJAT - Şadapınız pliiz!.. Mağazalarınızı dolaştım, büyük eksikler, hiç de küçük olmayan yanlışlar var. Geçen gün mağazalarınızdan birine girdim, bir şişe rakı, bir kilo havyar aldım, ödedim, çıktım. Havyar ve rakıyı arabamın bagajına koydum. A Pazarı naylon torbasını, dürdüm, büktüm, cebime

yerleştirdim. Yeniden girdim mağazaya, yeniden bir şişe rakı, bir kilo havyar aldım. Kasiyer kız foto-roman okurken, havyar ve rakıyı naylon torbaya indirdim, bir kutu kibrit alarak yanaştım kasaya: “Bakın hanımefendi, az önce havyar ve rakı almıştım, kibrit almayı unutmuşum, yeniden girdim mağazaya. Havyar ve rakı ödendi, işte fişi!” dedim. Kız fişe bile bakmadan: “Aaa, ben sizi hatırladım zaten!” dedi. Kibriti ödedim, kuş gibi çıktım kafesten! Sizde havyar çok ucuz! Rakınız sudan ucuz!

PATRON - Vay canına!

NEJAT - Vay canına tabii... Super-market, üstün pazar demektir. İncelikleri vardır baylars! Mağazanızın hemen girişinde, niçin en gereksiz, en ucuz ve renkli ambalajlı, glükozümtrak, gözalıcı, en alınmayacak şeylerden yok?

PATRON - Niye olsun

NEJAT - Olsa ben alıcaktım. Orası mağazanın girişi, daha sepet bomboş, insanın morali yerinde, boş bulunup alabilir...

EKREM - Alsa n’olucak?

NEJAT - Satışınız artacak. İnsanlar sepetin boşluğuna aldanır, renkli ambalaja tav olur, fiyatına bile bakmadan kor sepete. Mağazanın girişine, sepet alınan yerin yanına, bir sürü gereksiz şey koyun, acayip satılır... Sonra et reyonunuz çok ortada. Giriyorsun, şak karşında et reyonu, insan gidip

hemen eti alabiliyor.

EKREM - Öyle olması gerek.

NEJAT - Öyle olmaması gerek. Et en dipte, en gizli yerde satılmalı. Neredeyse bulunamamalı et reyonu. İnsan orayı ararken, mercimek ve tursil koridorlarından, konserve ve bulaşık tellerinin arasından geçmeli, yoğurtların, sütlerin çevresinde dolanmalı. Birine gözü takılabilir. Hiç gereği yokken, hıyar gibi bulaşık teli alınabilir. Satışınız artar!

EKREM - Hiç sanmıyorum.

PATRON - Ekrem sus! Hiçbir şey senin sandığın gibi olmadı...

NEJAT - Sandığı gibi olmadı değil mi? Hıh, hıh! Örneğin niçin makarnalar yoğurtların yanında değil, Konyalı?

EKREM - Makarna süt mamülü değildir de ondan!

NEJAT - Makarnaları yoğurtların yanma koyarsanız, makarna almaya gelen üç kişiden biri, makarnaya yoğurt yakışacağı sapıklığına kapılarak yoğurt da alacaktır. Bunlar denenmiş ve istatistik olarak kanıtlanmış şeylerdir. Yanyana dizildiğinde birbirinin satışını dürtükleyen mallar vardır.

PATRON - İlginç!

NEJAT - İlginç tabii! Ayrıca Konyalı, hani müzik yayını! Günün tutmuş parçalarını, sesini türkler kadar açmadan, çalmak gerek. Müzik insanın alış-veriş duygusunu kamçılar... Bomboleyyo... derken,

insan bir de bakar iki kalıp sabun almış! Naylon torbaları parasız vermeniz çok saçma...

EKREM - Naylon torbayı da parayla satıcak değiliz ya!

NEJAT - Naylon torba Super-marketin en önemli gelir kaynaklarından biridir. Tanesi kaça mal oluyor size?

EKREM - 44 lira 35 kuruş!

NEJAT - Tanesini 100 liradan satabilirsiniz.

EKREM - Naylon torbaya kimse para vermez.

NEJAT - Naylon torbaya verilecek 100 lira, hesabın içinde devede kulak tüyüdür. Alıcının paketlerini naylon torbasız taşıyacak durumu olmadığından naylon torba satışı kesindir. Naylon torba alıcının bir an önce kavuşmak istediği bir huzurdur. Üstelik naylon torbalar daha sonra başka işlere de yaradığından, tüketici naylon torbaya verdiği paraya acımaz. Böylece, naylon torba başına kazanacağınız 55 lira 65 kuruş, mercimekte ettiğiniz zararı kapatacaktır.

PATRON - Doğru. Hatta o zaman, mercimeği 30 lira daha ucuza bile satabiliriz!

NEJAT - Bravo! Mercimeği 40 lira zararına satın, naylon torbadan 55 lira 65 kuruş geçirin! İşte Süpermarket budur baylars!

EKREM - Kimse naylon torbaya para vermez.

PATRON - Ekrem, şu kapıyı dışardan kapatsana!

EKREM - Başüstüne efem. *(kapıya yönelir)* Yalnız, kapıyı dışardan kapatınca, ben de galiba dışarda kalıyorum...

PATRON - Evet ama, nasıl olsa kapıyı dinleyeceksin, konudan fazla uzaklaşmış olmuyorsun. Sadece söze karışamayacak, beyefendiyle daha çabuk anlaşmamızı engellememiş oluyorsun.

EKREM - Pek bir şey anlamadım ama çok haklısınız efem!

- Ekrem çıkar ve kapıyı dinlemeye koyulur.-

PATRON - Devam ediniz beyefendi, sizi dinliyorum...

NEJAT - Bende anlatılacak şey çok... Fakat biliyorsunuz çağımızda anlatmak da parayla!

PATRON - Kaç para istiyorsunuz?

NEJAT - Ayda on milyon net maaşla iş istiyorum.

EKREM - *(girer)* Hassiktiriniz, efem!

PATRON - Ekrem, o sözü sana aynen iade ediyorum. Çık'şarı!

EKREM - Teveccühünüz efem. *(çıkar)*

PATRON - Ayda on milyon, kimseye veremeyiz.

NEJAT - Ben kimse değilim. My name is Ekonomik Nejat. Benim maaşım şu an parasız dağıttığınız naylon torbadan haydi haydi çıkacaktır. Siz verin bana on milyon, ben şu A Pazarı'na bir çeki düzen vereyim...

PATRON - Denemeye değer. Kabul ediyorum.

EKREM - *(başını uzatır)* Siz sapıtmışınız efem!

NEJAT - Seni kovuyorum Ekrem, böylece ayda bir milyon kara geçiyoruz!

- Işık söner.-

X. ÇALICAKSIN CEVDET, HERKES ÇALIYORMUŞ!

- Cevdet Bey ve karısı Şükranın bulunduğu locanın ışığı yanar.-

ŞÜKRAN - Bundan sonra ben cuma akşamından listeyi yapıyorum, sen cumartesi sabah erkenden A Pazarı'na gidiyorsun, haftalık alış-verişi yapıyorsun Cevdet!

CEVDET - Allahallah... Yahu nerden geldik şu tiyatroya... Bari anlatılanı can kulağıyla dinle! A Pazarı daha ucuz değil, bir saattir onu anlatıyorlar. Mercimeği ucuz veriyor, naylon torbadan geçiriyor. Sonunda bakkalla ayni hesaba geliyor.. O kadar yolu tepmeğe değer mi?

ŞÜKRAN - Değer!

CEVDET - Değerse sen tep Şükran, ben A Pazarı'na gidemem.

ŞÜKRAN - Gidiceksin Cevdet! Planım çok güzel. Listenin yarısı mavi tükenmezle, yarısı kırmızı tükenmezle yazılı olacak. Mavi yazılanları aynen alıyorsun. Kırmızı yazılı olanlar, küçük parçalar, onları çaktırmadan cebine atıyorsun, onlara para vermiyoruz, acayip karlıyız...

CEVDET - Bu yaştan sonra hırsızlık mı yapıcaz, manyak

mıyız biz sevgilim?

ŞÜKRAN - Bu hırsızlık değil ki Cevdet! Ufak tefek kıvır zıvır masrafını ortadan kaldırıyoruz.

CEVDET - Haklısın Şükran, kıvır zıvır masrafı ortadan kalkıyor, aynı zamanda Cevdet de tutuklanarak tedavülden kalkıyor. Ben mapusa düşünce evimizin masrafı yarı yarıya azalıyor. Planın güzel. Fakat benim durup dururken mapus yatmama ne gerek var? Manyak mıyım ben sevgilim?

ŞÜKRAN - Niye her şeyin en kötüsünü düşünüyorsun? Ya yakalanmazsan?

CEVDET - Yakalanmazsam güzel. Ya yakalanırsam? Ki ben mutlaka yakalanırım.

ŞÜKRAN - Niye yakalanıyorsun? Geri zekalı mısın sen Cevdet?

CEVDET - Evet sevgilim, ben geri zekalıyım, yakalanırım.

ŞÜKRAN - Çalıcaksın Cevdet, başka türlü geçinemiyoruz. Bir bölümünü parayla alıcaz, bir bölümünü çalıcaz... Ayıp değil ki, herkes çalıyormuş!

CEVDET - Biz herkes miyiz sevgilim?

ŞÜKRAN - Sus, itiraz istemem Cevdet! Ben çalıcaksın diyorum, çalıcaksın!

CEVDET - Niçin, gidip sen çalmıyorsun?

ŞÜKRAN - Ben kadınım, hırsızlık erkek işi.

CEVDET - Olur mu efendim, hırsızlık tamamen kadın işi. Sen

benim kalbimi nasıl çalmıştın?

ŞÜKRAN - Çok konuşma, A Pazarı'nın en kalabalık saati, iş çıkışı saati... O kalabalıkta kimse bir şeyin farkına varmaz, zaten kasiyer kızların başı kalabalık oluyor... Kimizaman eksik yazdıkları bile oluyormuş. ..

CEVDET - Benim kalbim o heyecana dayanamaz sevgilim.

ŞÜKRAN - Dayanır Cevdet. Giderken, eczaneden kalp ilacı alırsın, yutarsın iki tane, sakin sakin gidersin A Pazarı'na.

CEVDET - O zaman beraber gidelim, ben alınacakları alırım, sen çalınacakları çalarsın.

ŞÜKRAN - Hayır efendim, benim evde kırk türlü işim var... Sana ne diyorsam onu yapıcaksın!

CEVDET - Yapamıyıcam Şükran, senin bu aptal planlarından usandım. Ne zaman bir plan yapsan sonunda rezil oluyoruz. Koyarsın listeyi sepete, sarkıtırsın bakkala, bu iş biter. Bakkalın para istediği yok, yazıyor deftere, ay başında allah kerim!

ŞÜKRAN - Kerim olanı allah değil, Şükran'ın anası... Annenden 850000 lira rica edemez miyiz şekerim? Her ay sonu aynı hikaye... Bundan sonra annemden beş kuruş istemiyeceğiz Cevdet!

CEVDET - İstemeyiz sevgilim. Kendi paramızla geçinmeye çalışırız biz de...

ŞÜKRAN - Geçinemiyoruz Cevdet!

CEVDET - Tamam tamam sus, evde konuşuruz... Herkes bize bakıyor.

ŞÜKRAN - O zaman hemen kalk, eve gidiyoruz, konuşacağız Cevdet!

CEVDET - Yahu daha birinci perde bitmedi, niye gidiyoruz, manyak mıyız biz sevgilim?

ŞÜKRAN - Evet. Manyağız Cevdet. Hemen kalk, gidiyoruz!

CEVDET - Allah cezanı versin senin. Bütün tiyatro bize rezil oldu!

ŞÜKRAN - Ben sana evde sorucam bu küstahlığın hesabını... Bu kadar insanı gördün, hemen şımardın...

CEVDET - Tiyatroya gidelim diye tutturan sensin sevgilim... Bizim tiyatroya ne gereksinimimiz var, hayatımız tiyatro!

- Kalkarlar, çıkarlar locadan. Locanın ışığı söner. Koridorda uzaklaşan sesleri duyulur.-

XI. BAKKAL İNSAN
MARKET MAKİNA ŞARKISI

- Kahramanlarımız, tekerlekli süper-market arabalarıyla girerler sahneye, başlar şarkı.-

HERKES - Bakkalın deposu yok
Marketin kendi depo
Market cadde üstünde
Bakkalın yolu sapa
Naylon olur marketlerin paketi.

BİRİ - *(resitatif)* Uzun olur gemilerin direği!

HERKES - Bakkalın paketi gaste
Markette ekmek pasta
Gaz kokuyor bakkalın ekmeği
Market icad oldu.
Mertlik bozuldu!
Her köşede bir bayram
Her duvarı bir dükkan
Her bir şeyi bulursun
Binbirçeşittir market.
Arabanı sürersin
Makarnalar mercimekler arasından
Son süratle geçersin
Keskin viraj alırsın

Ani fren yaparsın
Sanki luna-parktasın
Eğlencelidir market.
Hele elin çabuksa
Hem de paket küçükse
Atarsın cebe
Heyecanlıdır market
Yakalanmadın farzet
O zaman ucuzdur market!

BAKKAL ABLA - *(girer)* Ve fakat,
Markete sepet sarkıtılmıyor
Marketten telefon edilmiyor
Markette içilmiyor bira
Ve hatta
Markette veresiye olmuyor...
Bakkal yazıyor deftere,
Günaşırı soruyor.
Bozulmuyor vermeyene
Gelmeyene üzülmüyor,
İcabında bir bakkal
Borç bile veriyor insana!
Çünkü bakkal insan.
Market makina!

BAKKAL ABLA
ve HERKES - Markette veresiye olmuyor
Bakkal yazıyor deftere, günaşırı soruyor.
Bozulmuyor vermeyene, gelmeyene üzülmüyor,
İcabında bir bakkal, borç bile veriyor insana!
Çünkü bakkal insan, market makina!

- Işık söner.-

BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU

II. BÖLÜM

XII. MARKETTEN ÇALINMIŞ ET-SU DAVASI

- Orkestra birinci bölüm sonundaki şarkının müziğini enstrümantal olarak çalarken açılır perde, bir mahalle karakolu! Birinci bölümde 2 nolu locada oturan Cevdet bey, sanık olarak oturmuş bir komserin karşısına, daktiloda bir bekçi. Durum ciddi !.-

CEVDET - Ben et-su çalıcak adam mıyım? Manyak mıyım ben komser bey?

BEKÇİ - *(et-suyu gösterir)* Bu ne bu, peki?

CEVDET - Et-su!

KOMSER - Sen bizlen dalga mı geçiyorsun lan?

CEVDET - Estağfurullah komser bey, bir vatandaş karakolda dalga geçemez... Bakın, olay aynen şöyle gelişti...

KOMSER - Yaz Mahmut! *(Bekçi yazar)* Sanık, suçunu kabul etmiş, A Pazarı'ndan, gıda maddesi çaldığını beyan etmiştir...

CEVDET - Afedersiniz komser bey, et-su diye belirtsek... Okuyan da bir şey çaldım sanıcak!

KOMSER - Çok konuşma! Ne dedik Mahmut, oku baştan!

BEKÇİ - *(birden daktiloya kağıt takmadığını farkeder.)* Aaa, afedersiniz komserim, daktiloya kağıt takmayı unutmuşuz...

CEVDET - Hiç takmayın daha iyi, bakın daktilo benden yana!

BEKÇİ - Çok konuşma! Takıyorum kağıdı komserim! *(takar)* Taktım! Kağıt emir ve görüşlerinize hazırdır komserim!

CEVDET - Komser bey, izin verin, ben olayı baştan anlatayım, siz de bana hak vereceksiniz... Yazmaya gerek bile kalmayacak! Boş yere devletin kağıdı ziyan olmayacak. Devletimizin bekçisi boş yere yorulmayacak...

BEKÇİ - Anlatsın o zaman!

CEVDET - Devletimizin değerli bir komseri, gereksiz bir et-su davasıyla yıpratılmayacak... İzin verin, ben olayı baştan anlatayım...

KOMSER - Bu işin başı kıçı yok! Sen et-suyu çaldın mı?

CEVDET - Çalmadım, çalmış bulundum... Yani çalmak zorundaydım. Beni çalmaya mecbur ettiler!

BEKÇİ - Kim? Bir örgüt mü?

CEVDET - Örgütten de beter!

KOMSER - Yok ya?

CEVDET - Evet! Siz Şükran'ı bilmezsiniz... Şükran başlıbaşına bir örgüttür. Planı yapar, stratejiyi yapar, uygulamak üzere beni hıyar gibi sokağa salar.

KOMSER - Anlaşıldı... Yaz Mahmut!.. Sanık Hüseyin oğlu Cevdet... Neydi soyadın?

CEVDET - Fırat!

KOMSER - Cevdet Dicle!

CEVDET - Fırat!

KOMSER - Sus! Fırat! Fırat! Beynimin içinde... Salak! Bakalım bizim daktiloda F var mı?.... Cevdet Dicle, Şükran hücresinden olduğunu belirtmiş, Şükran'ın planladığı ve stratejisini yaptığı kimi operasyonlara bizzat katıldığını beyan etmiştir.

CEVDET - Saçmalamayın Komser bey!

KOMSER - *(kükrer)* Devletin komseri saçmalar mı lan?

CEVDET - Saçmalamaması gerek tabii... Afedersiniz, ben saçmaladım yani komser bey! Gayet saçmaladım. Şükran hücresi falan yok. Şükran benim karım, kendisi manyaktır!

KOMSER - Güzel! Yaz Mahmut!... Sanık Hüseyin oğlu Cevdet Maveraünnehir.. *(Cevdet'e)* Koyduk işte Fırat'ı Dicle'nin yanına! *(Bekçi'ye)* Hücrenin başı Şükran'ın bizzat eşi olduğunu kabul etmiş...

BEKÇİ - *(yazmayı sürdürerek)* Şükran'ın manyak olduğunu belirtmiştir..

KOMSER - Afferim Mahmut!

CEVDET - Yahu saçmalamayın bekçi bey!

BEKÇİ - *(kükrer)* Devletin bekçisi saçmalar mı lan? *(yazar)* Ayrıca, devletin görevli bekçisine, aç parantez

bana ve benim şahsımda emniyet ve sıhhiye makamlarına, kapa parantez, hakarette bulunmuş.

KOMSER - Bokunu çıkarma Mahmut!

BEKÇİ - *(yazmayı sürdürür)* Bokunu çıkarma Mahmut!

- Son yazdığını, çok gereksiz yazdığının farkına varır, eblehçe komsere bakar.-

CEVDET - Bakın komser bey... Sayın komser bey... Sayın bekçi bey hazretleri... Lütfen beni iki satır dinleyiniz. .. Ben evli barklı bir adamım... Bundan kısa bir süre önce, Ferhan Şensoy'un Kahraman Bakkal Süpermarkete Karşı, isimli oyununu izlemeye gitmiştik, eşim Şükran'la...

KOMSER - Niye gidiyorsunuz?

CEVDET - Gitmiş bulunduk... Şükran ısrar etti... Bana kalsa gitmem... Kapıcıyı göndermiş, bilet aldırmış... Nefret ederim Ferhan Şensoy'dan. Oyun sırasında karımla aramızda kavga çıktı; bakkaldan alıcaksın, marketten alıcaksın, diye... Sonunda marketten çalıcaksın, duygusuna eriştik... Oyun bu konuda çok adi bir oyun... Hatta, karımla devre arasında kavga ettik, ikinci perdeyi izlemeden eve döndük. Evde sabaha dek kavga ettik, boşanma maddelerine ulaştık... Oyun çok yuva yıkıcı, muzır bir oyun...

KOMSER - Evli barklı adam, hırsızlık yapmaya utanmıyor

musun?

CEVDET - Bu hırsızlık sayılmaz ki komser bey!

KOMSER - Yok ya?

CEVDET - Elbette komser bey, değil et-su, süpermarketi çalsanız gene suç sayılmaz. Ortada şiddetle suça teşvik var... Cicili, bicili ambalajlar içinde, sağa sola, salamlar sucuklar asmışlar, beni de onların arasında hunharca dolaştırıyorlar... Belki benim karnım aç! Değil mi efendim? Aç ayı oynamamakla kalmıyor, ölüyor... Süpermarketin rengarenk ambalajları, aşın suça teşvik unsuru teşkil etmektedir... Marketten çalınmış et-su'nun davası olur mu? Manyak mısınız siz komser bey? .

- Işık söner.-

XIII. BAKKALDA ÜÇÜNCÜ SEKANS
Zamanlardan öğlen, Vivaldi'de kış

SLAYT: *BAKKALLAR KOOPERATİFİNİN RESMİ KÜŞADİ, DÜN BALIKPAZARI'NDAKİ CEMİYET MERKEZİNDE BİR ÇOK ZEVATIN HUZURU İLE KÜŞAT EDİLMİŞTİR.*

Cumhuriyet, 28 Kasım 1929

- Bakkal Abla, elinde sineklik, sinek avlamaktadır. Kapıcı İrfan, odun ağızlığına taktığı, malborasını tüttürerek girer.-

İRFAN - Öğlen şerifler hayrolsun!

- Bakkal Abla ona hınçla bakar, yanıt vermez. Defterini açar, derin bir hesaba dalar. İrfan sigarasından bir duman çeker, keyifle üfler.-

İRFAN - Yandaki manavı devraldım!

BAKKAL ABLA - Biliyoruz, bir gasteye ilan vermediğin kaldı...

İRFAN - Gasteye ilan de verecem, zamanı var... Orayı bakkaliyeye çeviriyom...

BAKKAL ABLA - Niye çeviriyorsun? Hazır manav dükkanı işte! Bakkaliyeyse var burda... Sen de manav ol!

Bakkallık okulu okumadın ya!

İRFAN - Benim kararım kesin. Ben orayı bakkaliyeye çeviriyom, sen istersen manava çevir...

BAKKAL ABLA - İyi tamam İrfan, ne bok yersen ye!

İRFAN - Bence sen manava çevirsen daha hayırlı olur, Manav Abla!

BAKKAL ABLA - İstersen hamama çevirelim!

İRFAN - Valla sen bilirsin Natır Abla!

BAKKAL ABLA - Bas git burdan İrfan! Bakkallık uzaktan bir şeymiş gibi görünüyor... Allah seni bakkal etsin, inşallah!

İRFAN - Allahın etmesine gerek yok, ben kendim bakkal oldum artık... Ruhen bakkalım. Dükkanım hazır. Adını İrfan Market Gıda Pazarı koyucam... Bir nevi A Pazarı'nın küçüğü... Gısacası Berber Abla, ben yan tarafa bakkal açıyom, yanımda bakkaliye istemem!

BAKKAL ABLA - Ne diyorun sen be? Benim adım çıkmış Bakkal Abla'ya, burası sittin senedir bakkaliye, esas ben yanımda bakkal istemem. Sen orayı bakkal yap, ben de seni Şerefe dilim dilim kestirtmezsem, bana da Bakkal Abla, demesinler...

İRFAN - *(tedirgin)* Canım, Şeref ne karışıyor?

BAKKAL ABLA - Müessesemizde bu gibi işlere Şeref bakar!

- Şeref girer.-

BAKKAL ABLA - Hah işte, iyi Şeref, lafının üstüne gelir... Nerdesin

sen iki gündür Şeref?

ŞEREF - Sorma Abla ya.... Başımıza gelmeyen kalmadı, iki gündür karakoldayım!

BAKKAL ABLA - Aaa, ne karakolu!

ŞEREF - Muhitimizin aynalı karakolu! Haybeden tutuklandık işte...

BAKKAL ABLA - Niye tutuklanıyorsun? N'aptın?

ŞEREF - Hani sıçtığımın Şükrü Bey'i beni çağırmıştı ya geçen gün...

BAKKAL ABLA - Öyle ya, sen Şükrü Bey'e gittin, bir daha gelmedin.

ŞEREF - Gelemedik işte, Şükrü Bey'le aynen kolkola, karakola!

İRFAN - Niye Şükrü Bey'i bıçakladın mı?

ŞEREF - Niye bıçaklıyıcam be? Sapık mıyım ben? Şükrü Bey'i bıçaklasam kolkola karakola nasıl gidiyoruz? Salak, Şükrü Bey ebabil kuşu mu?... Bana küfretti, ben de bastım tokadı... Ağız dalaşı, itiş kakış derken, aynen karakolda aldık soluğu. Derdimizi anlatana kadar iki gün geçti, neyse ben bu sabah yırttım... *(güler)* Şükrü Bey hala içerde!

İRFAN - Vay canına!

ŞEREF - Vay canına tabii... Kolay kolay da çıkamaz artık o...

BAKKAL ABLA - Niye?

ŞEREF - Çıkarken, beni salan bekçiye, Bekçi Baba, bu Şükrü Bey var ya, Tikkocu'nun allahı, dedim.

BAKKAL ABLA - Şükrü Bey Tikkocu muymuş?

ŞEREF - Ne alakası var Abla? Şükrü Bey'in dünya görüşü bile yok, ordan yalnız beni görüyor, eşşoğlueşşek!

BAKKAL ABLA - E, niye öyle söylüyorsun? Yazık değil mi adama?

ŞEREF - Adam olsa yazık. Allahtan Şükrü Bey adam değil! Bana yazık değil mi? Ömrümün baharının en önemli iki gecesini karakolda geçiriyorum... Hülya Avşar'la Najda Smolik'in gözleri yaşlı... İrfan, attır bakiim mapustan çıkan arkadaşına bir kısa Camel!

İRFAN - Camel mamel yok!

ŞEREF - Kaçtan satıyorsan alıcam lan!

İRFAN - Camel mamel yok!

BAKKAL ABLA - *(tezgahın altından bir paket Camel çıkarır)* Al Şeref, burdan yak!

ŞEREF - Vay canına Abla, demek sen de zula yapmayı öğrendin ha?

BAKKAL ABLA - Eeee, devir zula devri!

İRFAN - Hani Camel yoktu lan Bakkal Abla?

BAKKAL ABLA - Adam olana var, sana yok! Al bizden Camel'i elaleme beşbin liradan sat... Yağma yok öyle! Şeref, bu İrfan salağı var ya...

ŞEREF - Var. Ve malesef var olmayı sürdürüyor... Varoluşçu pezevenk! Ben o bekçiye seni bir söyliyeyim, bu İrfan Varoluşçulardandır diye, iki üç ay İrfansız bir muhit!

BAKKAL ABLA - Yandaki manavı devralmış, bakkaliyeye çevirecekmiş!

ŞEREF - Niye?

BAKKAL ABLA - Sen onu dilim dilim kesesin diye!

ŞEREF - *(güler)* Haa!

İRFAN - Yahu, bakkalık sizin tekelinizde değil ya, istediğim yere açarım!

ŞEREF - Açamazsın. Bakkalık bizim tekelimizde... Tekel'e en yakın biziz. Bizim çevremizde bakkal makkal açamazsın... Ya da açarsın... Niye açamıyacaksın, açarsın... İlk günün hasılatı senin cenaze masrafın olur!

İRFAN - Anlamadım!

ŞEREF - Anlatayım, dükkanı açtığın günün akşamı, dükkanın önünde şişlerim seni, ölüm ilanın bir gün geç çıkar!

İRFAN - Yahu insana zorluk çıkarmayın, ben orayı devraldım, dünyanın parasını verdim!

ŞEREF - Devraldınsa manav olarak devam et! Tepemi attırma benim! Zaten karakol deneyimim var, seni birdenbire tedavülden kaldırırım İrfan!

İRFAN - Yahu kardeşim, biraz anlayışlı olun, biz de bu dükkana para bağladık, manavcılık öldü!

ŞEREF - Kırtasiye yap! Züccaciye yap!... Orası genişçedir, icabında kabare yap! Çok moda lan! Maganda Kabare!

BAKKAL ABLA - Bana bak, sen bana orayı kaça devredersin?

ŞEREF - Orayı n'apıcaz Abla? Oramıza mı sokucaz?

BAKKAL ABLA - Bir dakika Şeref? Kaça devredersin sen bana orayı?

İRFAN - Sen orayı n'apıcaksın?

BAKKAL ABLA - Sana ne?

İRFAN - Orayı devredersem, ben ne yapıcam?

BAKKAL ABLA - Bana ne?

İRFAN - Kaç para verirsin?

BAKKAL ABLA - Orası pek para etmez... Para etse, manav Recai hayrım görürdü, kırk yıllık manav iflas etti... Manav yapamıyacan... Bakkal yapamıyacan...

İRFAN - Niye bakkal yapamıyorum?

BAKKAL ABLA - E, Şeref sinirlenir... Orası battal olmuş bir kere... Herşeyi içinde beş milyon veririm.

ŞEREF - O hamşo dükkana niye beş milyon veriyoruz Abla ya? Ne gereği var?

İRFAN - Zaten beş milyona veren kim?

ŞEREF - Biz beş milyonu versek sen vermek zorundasın da, biz niye enayi gibi oraya beş milyon verelim? Değil mi Abla?

İRFAN - Yirmi milyona devrederim!

BAKKAL ABLA - Bana bak İrfan, Recai'den dört milyona aldığını biliyorum, sana bir milyon fazla veriyorum,

oturduğun yerde milyon kazanıyorsun!

İRFAN - Onbeş milyon verin, olsun bitsin!

ŞEREF - Abla, ellibin lira verelim, olsun bitsin!

İRFAN - Onbeş milyondan beş kuruş aşşağı olmaz.

BAKKAL ABLA - Beş milyon!

İRFAN - Onüç milyon!

BAKKAL ABLA - Beş milyon!

İRFAN - Onmilyon... Peki hadi, on milyon!

ŞEREF - Ellialtıbin lira verelim!

İRFAN - Sekiz milyon, son fiyat!

BAKKAL ABLA - Beş milyondan yüz lira fazla vermem!

ŞEREF - Beş milyonu niye veriyoruz Abla ya? Ben bunu bir döverim, yüzbin liraya alırız orayı! Niye yüz binin ötesinde yüz veriyoruz biz bu İrfan'a?

İRFAN - Eşkiyalık istemez!

ŞEREF - Niye lan? Eşkiyalık çağımızın sporu!

İRFAN - Peki lan, yedi milyon verin, benim de üç kuruş kazancım olsun, o kadar para bağladım oraya!

ŞEREF - Abla, sen sahiden istiyor musun orayı?

BAKKAL ABLA - Evet!

ŞEREF - Peki, bizim beş milyonumuz var mı?

BAKKAL ABLA - Bileziklerimi bozduracağım, peşin para vericem İrfan...

İRFAN - Bilezik olarak da verebilirsin, ben zaten altına yatırıcam!

BAKKAL ABLA - Tamam anlaştık, yarın sabah dükkanı devralıyorum...

İRFAN - Kaça ağnaştık?

ŞEREF - Beş milyona anlaştık ya lan!

İRFAN - Beş milyona kurtarmaz... Benim yedi milyon almam şart! Siz yarına kadar, bir iyi düşünün! *(çıkar)*

ŞEREF - Abla, o hamşo dükkana niye beş milyon veriyoruz?

BAKKAL ABLA - Depo yapacağız Şeref! Deposuz olmuyor. Herşeyin fiyatı hergün artıyor. Bir depomuz olsa, paramız olduğunda, bir maldan bir kamyon alsak, depolasak, haftasına kardayız!

ŞEREF - Vay canına! Haklısın Abla ya! Bu A Pazarı'nın bütün dümeni depo zaten... Alıyor, zulalıyor... Memlekette allaha şükür, haftada bir zam var, depolayan yırtıyor... Abla, Divan apartmanının zemin katını, altıyüzbine bırakıyorlarmış... Orayı da tutalım mı?

- Işık söner.-

XIV. MAL PARADAN DEĞERLİ ŞARKISI

BAKKAL ABLA - Dokuz liraydı dolar
Ben kocama vardığımda
Dolar onüç lira oldu
Bu dükkan açıldığında
Rahmetli
Rahmetli olduğunda
Kırkdört liraydı
Yüz lira oldu dolar
Yüz lira rahmetli oldu!

Mal paradan değerli
İstif etmek gerekli
Bugün üçe alıyorsun
Yarın bine bulunmuyor
Mal paradan değerli

İstif etmek gerekli.
Üçyüz liraydı dolar
Ben bakkal olduğumda
Dolar beşyüz lira oldu
Yazar-kasa geldiğinde

KDV
Modası çıktığında
Bindört liraydı

İkibin oldu dolar
Beşyüzlük madensel oldu!

Mal paradan değerli
İstif etmek gerekli
Bugün bine alıyorsun
Yarın satan bulunmuyor
Mal paradan değerli
İstif etmek gerekli.

- Işık söner.-

XV. A PAZARI'NDA EĞİTİM SEMİNERİ

- Bir sınıf düzeni, personel sıralara oturmuş, sıkıntıyla dinlemekte; Nejat kaptırmış anlatmakta...-

NEJAT - Ladies and gentlemens, Super-market, üstün pazar demektir. Bu pazarı üstün kılan, doğru malı, doğru yerde, doğru fiyatla satmasıdır.

İHSAN - Çok doğru!

NEJAT - Sözümü kesmeyin, not tutun!

İHSAN - Sözünü kesmeyin, not tutun!

NEJAT - Sussana sen!

İHSAN - Sana söylüyor Mustafa, sussana...

NEJAT - Sana söylüyorum, sana!

İHSAN - Bünyamin sana söylüyor galiba...

NEJAT - Sürekli konuşan, sana söylüyorum.

İHSAN - Bana mı?

NEJAT - Evet. Sus ve not tut!

İHSAN - Bunda not tutulacak bir şey yok, tutulacak başka bir şey varsa tutalım hani...

- Genel gülme.-

NEJAT - Susun! Adın ne senin?

İHSAN - Sana adını soruyor Mustafa...

NEJAT - Sana soruyorum be, sana!

İHSAN - Bünyamin, sana adını soruyor galiba! Onun adı Bünyamin.

NEJAT - Sana soruyorum yahu!

İHSAN - Bana mı?

NEJAT - Yes!

İHSAN - My name is İhsan!

ÖNDER - Kısaca Hamşo İhsan!

- Gülmeler.-

İHSAN - Sensin hamşo!

NEJAT - Sizin isminiz nedir?

ÖNDER - Önder!

NEJAT - Kısaca Hamşo Önder mi?

ÖNDER - Hayır efendim, bendeniz Mezeler Şefi Kabagöt Önder!

CANAN - Aaaa, çok terbiyesizsin Önder!

ÖNDER - Ne yapayım kızım, siz öyle söylüyorsunuz.

NECLA - Hiç de bile, biz her zaman, kibarca, Kabakıç demişizdir.

- Gülmeler.-

NEJAT - Okey okey, anlaşıldı.. Rabarba istemez. Siz İhsan

Bey, hangi seksiyon?

İHSAN - Ben manav-şefim efendim.

NEJAT - Evet. Siz?

BÜNYAMİN - Süt ve süt mamülleri şefi Bünyamin!

NEJAT - Güzel, siz?

CANAN - Canan!

NEJAT - Hangi seksiyon?

CANAN - Hangi seks-iyon olabilir?

NEJAT - Kasiyer misiniz?

CANAN - Hayır efendim, ne ilgisi var? Benim başlıbaşına bir seks-iyonum var...

NECLA - Burnunuzun direğini kıracak bir et ve balık kokusu gelmiyor mu?

NEJAT - Geliyor.

NECLA - Ondan geliyor işte! Kendileri Et ve Balık Canan'dır..

CANAN - Balıketinde olduğum için!

- Gülmeler.-

NEJAT - Tamam tamam, anlaşıldı. Siz hanımefendi?

CANAN - Onun seks-iyonu yok!

NECLA - Olmaz olur mu ayol, tüm seks-siyonlar bana bağlı! Ana şarter gibiyim: Kasa tek sorumlusu Necla!

NEJAT - Güzel! Kasiyersiniz yani...

NECLA - Olur mu, kasa tek ve genel sorumlusuyum, tüm mağazadan ben sorumluyum.

NEJAT - Evet, anlıyorum. Siz hangi seksiyon?

MUSTAFA - Seksiyon yok. Ben genel!

ÖNDER - Genel müdürümüz Mustafa Bey!

NEJAT - Hiç bir bölüme bağlı değil misiniz?

MUSTAFA - Hayır. Ben mağazanın içinde serbest çalışırım.

NEJAT - Nasıl yani?

MUSTAFA - Ben sürekli mağazanın içinde dolaşırım. Elimi sallarım, kolumu sallarım, sağa bakarım, sola bakarım, ay başında şak maaşımı alırım.

NEJAT - Hiçbir iş yapmıyor musunuz?

MUSTAFA - Yapmaz olur muyuz? Deli dana gibi dolaşıyoruz mağazanın içinde!

NEJAT - Niye dolaşıyorsunuz?

MUSTAFA - Biri bir şey çalmasın, diye!

NEJAT - Kamera kontrol sistemi yok mu?

MUSTAFA - Ne kamerası canım, benden iyi kamera mı olur? Kimden şüpheleniyorsam takılıyorum peşine... Adamın ensesine zum yapıyorum, soluk aldırmıyorum.

NEJAT - Hiç hırsız yakaladığınız oldu mu?

MUSTAFA - Hayır. Bizim müessesede hırsızlık olmaz!

BÜNYAMİN - Anlatsana lan Mustafa, bir keresinde fare

yakalamıştın ya!

- Gülmeler.-

MUSTAFA - Fareleri saymıyorum canım, fare hergün yakalıyorum.

NEJAT - Mağazada fare mi var?

MUSTAFA - Olucak tabii... Mağaza gemi ambarı gibi, faresiz market olur mu?

NEJAT - Nasıl olur?

ÖNDER - Valla şu boylan olur, daha büyükleri olur, geme tabir ederiz.. Mini minileri olur...

CANAN - Bu Mustafa, en çok fare yakalar... Geçen gün hırsızı görmemiş, Necla yakaladı.

MUSTAFA - Geçen gün hırsızılık falan olmadı.

NECLA - Ne olmadı? Adamı et-suyla yakalamadım mı? Et-suyu cebine attığını gördüm uzaktan, kasaya gelice, cebinizdeki et-suyu çıkarın beyefendi, dedim. Adam kıpkırmızı oldu, et-suyu çıkardı.

MUSTAFA - Hayır efendim, o adam et-suyu bizden çalmadı. Bizden çalsa ben görürdüm.

NECLA - Adamın cebinden et-su çıkmadı mı?

MUSTAFA - Çıktı! Başka bir yerden parayla et-su almış, cebine koymuş, sana bizden çalmış numarası yaptı!

CANAN - Niye adam manyak mı?

MUSTAFA - Manyak tabii... Heyecan manyağı... Bizden çalamıyor, başka yerden alıyor, bizden çalmış gibi

yapıyor...

NEJAT - Okey okey... Siz özellikle susun Mustafa Bey! Evet, şimdi konuya derinlemesine girelim ladies and gentlemens...

ÖNDER - Lütfen derinlemesine girmeyelim, kısaca özetliyelim, olsun bitsin... Hepimizin çoluğu çocuğu var, daha ben taa karşı tarafa gidicem.

CANAN - Ay ben bu saatten sonra, nasıl gidicem, bilmiyorum vallahi... Kötü yola düşmezsem, iyi!

NECLA - Kalmasaydın, seminer mecburi değil ya!

CANAN - E adam, hoş adam.

NEJAT - Kendi aramızda konuşmayalım hanımlars... Super-market'da satın alma sıklığı yüksek olan ürünlerin, örneğin etin ve balığın fiyatları düşük tutulur. Buna fiyat liderliği denilir. Zararına fiyat liderliği yapıldığı da görülmüştür.

MUSTAFA - Bunları bilmenin bize ne yararı var? Mağazayı biz yönetmiyoruz ya!

BÜNYAMİN - Valla ya, bize ne bunlardan kardeşim? Sen bize ne öğreteceksen öğret de bir an önce evimize gidelim... Bir de seminer çıktı başımıza...

NEJAT - Sizi zorlayan yok, gelmeyin!

BÜNYAMİN - Gelmeyelim, bizim maaş olduğu yerde sayıklasın değil mi? Seminere katılanlara kesin zam gelicek... Biz o yüzden takılıyoruz. Yoksa ne seminer ne siz, beni hiç ilgilendirmiyorsunuz.

NEJAT - Bu seminer çok önemlidir arkadaşlar...

BÜNYAMİN - Bize ne fiyat liderliğinden kardeşim, bizim için lider Trabzonspor!

NEJAT - Ladies and gentlemens, personelin Super-market sistemini bilmesinin satışları %20 oranında artırdığı istatistik olarak kanıtlanmıştır.

BÜNYAMİN - Siz bize, satış yaparken nelere dikkat etmek gerekli, bunları anlatın, olsun bitsin. Burada sabahlıyacak değiliz ya! İşimiz gücümüz var, kardeşim!

İHSAN - Bünyamin haklı, biz boş yere bunlarla kafa ütületmeyelim... Zaten pek bir şey anlamıyoruz... Ben manav-şefim, bana ne lazım: Manavlıkla ilgili bilgiler... Önder meze-şefi ona meze satışlarıyla ilgili bilgiler lazım, değil mi Kabagöt?

ÖNDER - Çok haklısın Hamşo'cuğum, burda boş yere vakit kaybetmiyelim. Öğrenci değiliz, çoluğumuz çocuğumuz var, evimiz var, ev şu an bizi özlemekte... Mesaiden sonra burda oturup, iki saat laba luba dinleyemeyiz...

NEJAT - Neydi adınız?

İHSAN - Kabagöt Önder!

NEJAT - Hımm'evet... Bakın Kaba-anüs Önder Bey, haksız sayılmazsınız. Ancak anlatacağım şeyler, hepinizi genelde ilgilendiren şeylerdir, daha sonra detaylara inecek, her seksiyonun özel sorunlarına bir bir değineceğiz.

MUSTAFA - Öyle mi?

NEJAT - Ofkors!

MUSTAFA - Afedersiniz Necat Bey, ben anlattıklarınızı pek anlıyamadığım için bizi ilgilendirip ilgilendirmediğini de tam anlıyamıyorum.

NEJAT - Anlıyorum... Evet arkadaşlar, fiyat liderliği çok önemlidir. Super-market, bir malı zararına satabilir. Ancak o malın ucuzluğuyla dükkana çektiği alıcıya başka mallar da satarak zararını kapatıp kara geçer.

MUSTAFA - Yani etten zarar ediyor, zeytinden sokuyor!

NEJAT - Ne sokuyor?

- Gülüşmeler.-

MUSTAFA - Yani alıcıya, eninde sonunda, giriyor!

NEJAT - Ne giriyor?

- Genel gülme. Kadınlarda çığlıklar.-

BÜNYAMİN - Kazık kazık!

NEJAT - Ne ilgisi var efendim? Bu bir fiyatlar dengesidir. Super-market çok miktarda mal stok eden bir kuruluştur. Stokçulukta göz önünde bulundurulacak şeyler, tüketici talepleri, stok devir hızı, gayri safı kar marjı, manipülasyon ve satış masraflarıdır. Ancak kalitenin saptanmasında, tüketici taleplerinden çok maliyet hesapları ön plana çıkar... Bu olay manav

arkadaşları yakından ilgilendiriyor.

ÖNDER - Seni ilgilendiriyormuş Hamşo, iyi dinle!

NEJAT - Örneğin tüketici şeftaliyi olgunlaşmış olarak satın almak ister. Oysa Super-market, uzun süre saklama, bozulmayı önleme ve mevsim başı ucuzluğunu değerlendirmek amacıyla, olgunlaşmamış şeftaliyi satın almayı yeğler. Super-market fire sevmez!

İHSAN - Müşteri de ham meyva sevmez. Bu sorun tamamen problem oluyor Necat Bey. Ham şeftaliyi kimse satın almak istemiyor. Sonra şeftali satamıyorsun diye bana bozuk çalıyorlar. Rica edicem, ham meyvayı koparmayın dalından!

NEJAT - Super-market'ın işi ham meyvayı koparmaktır dalından! Siz her durumda daha fazla satmaya çaba göstermelisiniz.

İHSAN - Döve döve şeftali satıcak halimiz yok ya... İyi şeftali alsınlar efendim.

BÜNYAMİN - Hiçbir şey anlamıyorsun lan İhsan!

ÖNDER - Hamşodur, anlamaz.

İHSAN - Susun be susun... Tam bizi ilgilendiren bir konu bulduk...

CANAN - Nejat Bey, bu İhsan hafif ugaktır!

NEJAT - What?

CANAN - Ugaktır ugak!

NEJAT - O ne demek?

NECLA - *(gülerek)* Bir şey demek değil, öyle bir laf yok!

- Gülmeler.-

NEJAT - Öyle bir laf yoksa, niye söylüyorsunuz?

CANAN - Hiiiç, laf olsun diye!

- Genel gülme.-

NEJAT - *(bağırır)* Ladies and gentlemens, bu iş böyle süremez!

ÖNDER - Sürmesin!

NEJAT - Seminer görmeniz şart!

BÜNYAMİN - Niye şartmış? Sen bu semineri vermek için kaç para alıyorsun kardeşim?

NEJAT - Ne parası canım, ben burada bir katkıda bulunma durumundayım.

BÜNYAMİN - Tamam işte, bu katkıda bulunma için A Pazarı senin bütçene ne gibi bir katkıda bulunuyor?

NEJAT - O sizi ilgilendirmez!

BÜNYAMİN - İlgilendirmez olur mu? Size haybeye para vereceklerine, bize üç kuruş zam yapsınlar, biz de geçinir gibi olalım, A Pazarı'ndan bir şey çalmıyalım, A Pazarı kar etsin...

NEJAT - Siz mağazadan bir şeyler mi çalıyorsunuz?

CANAN - Artık bu çalma sayılmaz ki, burası bizim mağazamız, evimize ne gerekiyorsa, akşamları bir küçük paket yapıp götürüyoruz...

NEJAT - Nasıl götürürsünüz? Kasiyer ne diyor?

CANAN - İyi akşamlar kardeş, benim paket nerde, diyor!

NEJAT - Ama bu resmen hırsızlık!

MUSTAFA - Niye hırsızlık olsunmuş, evimizin ihtiyacı, onu da parayla alacak değiliz ya!

ÖNDER - Valla Necat Bey, bu A Pazarı'nda çalışmanın bize tek yararı, mutfak masrafımız yok!

- Işık söner.-

XVI. FARELER VE İNSANLAR ŞARKISI

- Seminere katılan A Pazarı personeli söyler şarkıyı.-

A Pazarı'nda fare var
Fareler ne sever?
Ambar sever
Kiler sever
Fareyi kim sever?
A Pazarı'nda fare var
Farenin ağzı küçük
Fare tahıl seviyor
Fare ambar seviyor
Market tahıl ambarı
Şişman olur marketlerin faresi
Sanılır ki A Pazarı çok temiz
A Pazarı'nda fareler pek semiz
Sanmayın ki A Pazarı çok temiz
A Pazarı'nda fare var
Peki, niye bizde fare yok?
Çünkü bizim evde
Enflasyona şükür
Yiyecek bir şey yok

Son paramla rakı aldım
Fare rakı sevmiyor

Evimiz tam takır
Kim korkar hain fareden?

A Pazarı'nda fare var
Ülkemizde maşallah
Birlikte yaşıyorlar
Fareler ve insanlar.

- Işık söner.-

XVII. KAPICI İRFAN'IN LİBERAL ÜTOPYASI

- Kasap Ferit dükkanında, bir gastenin spor sayfasını incelemekteyken, kapıcı İrfan cigarasını tüttürerek girer.-

İRFAN - Selamün aleyküm!

FERİT - Kaç kilo ne istiyorsun?

İRFAN - Bi şey istemiyorum, alış-verişe gelmedim. Yandaki manavı devraldım, ben orayı kasap yapıcam!

FERİT - Yap yap, hayırlı olur, sen orayı kasap yap.

İRFAN - Sence bir sakıncası yok mu?

FERİT - Cık. Aksine, sevindirici bir haber... Herkes kasap dükkanı açsa, ben tatmin olurum.

İRFAN - Sana zararı olmaz mı?

FERİT - Cık!

İRFAN - Ben yan tarafı kasap yapınca, iki kasap yanyana haylıyabilir miyiz?

FERİT - Haylarız haylarız... Daha doğrusu, sen kendi kendine haylarsın artık. Ben burayı devredicem, istersen sana devredeyim...

İRFAN - Niye devrediyorsun?

FERİT - Para kazanamıyorum.

İRFAN - Hıh! Hesap bilmiyorsun, ondan kazanamıyorsun. Et çok pahalı, en çok etten kazanılır.

FERİT - Sana öyle geliyor... Et pahalıysa, alışı çok pahalı da ondan... Dükkan kirası, elektrik parası, su parası, buzdolabının taksidi.. Sapıtıcak hale geldim... Devredicem, kurtulucam... Sıçarım böyle aşkın ıstırabına!

İRFAN - Kaça devrediyorsun?

FERİT - Alıcı mısın?

İRFAN - Elbette.

FERİT - Yüzelli milyona devrederim.

İRFAN - Yok devenin nalı!

FERİT - Arkadaki buzdolabı kaç para biliyor musun sen?

İRFAN - Buzdolabını başkasına sat, ben buzdolapsız istiyorum.

FERİT - Etleri nerene sokucan?

İRFAN - Benim evdeki dolabı getirecem.

FERİT - Oğlum, sen koyun mu satıcaksın, bıldırcın mı?

İRFAN - Her şey satıcam... İnsana en lazımlı şeyleri satıcam!

FERİT - Lazımlık filan mı?

İRFAN - Lazımlık da satıcam... Satmak lazım! Çatal, bıçak. tava, tencere, makarna, ekmek, gaste, süt, patates, tuvalet kağıdı, jöton, sigara, her şey satıcam... Bir

nevi A Pazarı'nın güççüğü! İstersen seninlen ortak yapalım. İkimizin dükkanının arası, bir duvar. Duvarı muntazam yıkıp, tuğlaları bir yana istif ederiz... Tuğlaya zam gelicek... Ben öbür tarafı herşeyci yapayım, sen de burda yalnız et satma, yoğurt sat, süt sat, sucuk, salam, sosis, tavuk, dolaplık ney varsa sat! Ben o tarafa tahıl, sebze seksiyonu ve kasa yapıcam... İkimizin arasına da, deterjanlar, makarnalar, ambalajlı şeyler... Gittim A Pazarı'nı uzun uzun inceledim.. Hesap kitap yaptım.

FERİT - A Pazarı büyük olduğu için para kazanıyor, onun küçüğü bir işe yaramaz. Oyuluruz! Sen madem hesabını kitabını yaptın, ver bana yüzelli milyon, yık duvarı, ne istersen sat!

İRFAN - Yüzelli milyonu sana vereceğime yüzelli milyonluk mal alırız...

FERİT - Yüzelli milyonun var mı?

İRFAN - Buluruz... Sen hesap bilmiyorsun, ondan böyle oluyor, gel ortak olalım, bak nasıl kazanıyoruz!

FERİT - Bizim işimizi bize öğretme! Eti kaçtan alıyoruz, haberin var mı?

İRFAN - Ucuz satandan alıcaksın!

FERİT - Eti ucuz almak için, gidip köyden çobandan almak gerek... Ucuza getirmek için bir ton et almak gerek. Biz yedinci elden et alıyoruz, koyunun postu geliyor, etinden pahalıya... Eti ucuz almak

için A Pazarı olmak gerek, kasaplık öldü!

İRFAN - Balık sat!

FERİT - Sen ver bana yüzelli milyon, al sana kız gibi dükkan, istersen balina sat!

İRFAN - Balina da satıcam, yaka balinası! Ucuz yerden alıcam, nakliyesi cepte, geze geze getiricem.

FERİT - Balık satacaksan, balıkları da iç cebinde getir, gelene kadar çiroz olur, çiroz olarak satarsın.

- Elinde Ekonomik Nejat'ın gözlüğü, Şeref, girer.-

ŞEREF - Selam Ferit Ağbi! *(İrfan'ı görür)* Aaa, ben de bunu dışardan koyun sandım, meğer bu inekmiş! Nerdesin lan İrfan? İki gündür seni arıyoruz... Niye getirmiyorsun manav dükkanının anahtarlarını?

FERİT - Otur Şeref, bir sigara iç!

ŞEREF - *(oturur. Sigara çıkarır)* Burdan yak Ferit Ağbi, havaalanı Samsun'u!

FERİT - Güzel! *(alır sigaradan)* 216 ha?

ŞEREF - Hayır... 427!

FERİT - 427 yeni mi çıktı?

ŞEREF - Yoo... Ben elle yazıyorum buraya... 427 diye... Gayet düzgün yazıyorum... Kimi heriflere, havaalanı Samsun'u diyorum, havalı oluyor!

- Sigaralar yakışılır. Şeref

elindeki gözlüğü, gözüne takar.-

FERİT - O gözlük nerden çıktı lan?

ŞEREF - Yolda buldum ağbi! Cimri bir adam düşürmüş herhalde... Baksana gözlüğe sap masrafı takılmamış, eşşoleşşek! Eşşoleşşek dedim de aklıma geldi... *(İrfan)* Hişşşt... Kapıcılık anıtı... Sana söylüyorum... Niye getirmiyorsun lan manav dükkanının anahtarlarını?

İRFAN - Ben orayı devretmekten vazgeçtim... Burayı da devralıyorum... Buzdolap hariç, gaç para lan Ferit?

FERİT - Buzdolaplı yüzelli milyon!

ŞEREF - Burayı da mı devralıyorsun?

İRFAN - Ne sandın ya? İşi büyütüyorum!

ŞEREF - Ne işi lan? Senin işin kapıcılık... Sen büyütsen büyütsen kapıyı büyütebilirsin! Yahu Ferit Ağbi, bu inek birdenbire bizim esnaf piyasamıza tecavüze kalkmıyor mu, şeytan diyor, kalk ineğe tecavüz et! Allahtan ben o kadar mütecaviz değilim. Şeytana uymayıp işi efendice bitirelim... Ferit Ağbi, sen versene ordan bana, senin kallavi satırı!

İRFAN - Satır n'olacak lan?

ŞEREF - Bir şey olduğu yok lan, sana yardımcı oluyoruz... Sen bu dükkanı devralmak istemiyor musun?

İRFAN - Hee!

ŞEREF - Tamam işte... Ben seni kapının eşiğinde bu dükkana kurban ediyorum, bu dükkan sana mezar oluyor, bir şekilde mülkiyetine geçmiş oluyor, yani bir tür devralmış oluyorsun işte!

FERİT - *(güler)* Alemsin lan Şeref!

ŞEREF - Tabii ağbicim, asıcaksın kesiceksin bunları, memlekette İrfan çok!

İRFAN - Asma kesme yok... İnsanlar, konuşa konuşa...

ŞEREF - ...da İrfanlar koklaşa koklaşa!

FERİT - *(çok güler)* Afferim lan Şeref! Bir çayı hak ettin!

ŞEREF - Eyvallah! *(dışarı seslenir)* Nuri, iki çay, İrfan Ağbi'ne demli bir arsenik!

- Şeref ve Ferit gülerler.-

İRFAN - Bu Şerefin olduğu yerde iş konuşulmaz, ben dışarda bekliyorum, bu gidince konuşuruz Ferit! *(çıkar)*

ŞEREF - *(İrfan'ın peşinden)* İyi bekle, dükkanın kapısı bir yere kaçmasın! *(Ferit'e)* Burayı devralmak istiyor ha, bu inek?

FERİT - Güya!

ŞEREF - N'apıcakmış?

FERİT - Yandaki manavı da devralmış, aradaki duvarı yıkıp, burayı A Pazarı'nın güççüğü yapıcakmış!

ŞEREF - Haaa!

FERİT - Salak, et fiyatlarından haberi yok, etten para kazanılır sanıyor.

İRFAN - *(kapıdan başını uzatır)* Hesap bilmiyorsun ondan oyuluyorsun, et işi en karlı iş!

FERİT - Gel lan buraya, gel!

ŞEREF - Gel, bir şey yapmıyıcam, geç şöyle korner noktasına!

- İrfan ürkerek girer, köşeye geçer.-

FERİT - Sen zavallı koyunun köyünden buraya gelene kadar geçildiği macerayı biliyor musun? Köyden toplayan canbaz var, çoban canbaza satıyor, canbaz celebe satıyor, celep komisyoncuya satıyor, komisyoncu perakendeci kasaba satıyor, perakendeci bize satıyor, biz kimseye satamıyoruz tabii!

İRFAN - A Pazarı eti sudan ucuz satıyor, A Pazarı'nın koyun tarlası mı var?

ŞEREF - Var! A Pazarı'nın koyun tarlası var... Ko ekiyorlar, yunlaşıyor, koyun oluyor! Salak, A Pazarı iki kamyon koyun alıyor, şak dolaba... Donduruyor yazın dondurma olarak satıyor... İcabında A Pazarı eti zararına satıyor, zeytinden geçiriyor. A Pazarı başka bir dümen!

FERİT - Hay ağzını öpeyim be Şeref!

ŞEREF - Tabii ağbicim, her şeyi öğrendim, A Pazarı'nda

çalışan bizim Kabagöt Önder Ağbi var, sizden iyi olmasın, size çok benziyor, A Pazarı onlara kurs açmış, işin bütün dümenini öğretiyormuş!

İRFAN - Peki lan Ferit, burayı devredince, sen mesleğini bırakıp ne bok yiyecen?

FERİT - Mesleği bırakmıyorum ki oğlum, dükkanı devrediyorum.

İRFAN - Başka bir yerde mi açıcan?

FERİT - Hayır, senden yüzelli milyonu alıcam, bankaya vadeli yatırıcam, kasap-şef olarak A Pazarı'na giricem!

- Işık söner.-

XVIII. KARAKOL DENEYİMLİ CEVDET BEY'İN BAŞKALDIRIŞI

- Cevdet Bey karısı Şükrana karakolda kendisine yapılan soruşturmayı uygulamaktadır.-

CEVDET - Bundan sonra A Pazarı'ndan kırık iğne alınmıyacak Şükran!

ŞÜKRAN - Niye kırık iğne alıcakmışız, manyak mıyız biz sevgilim?

CEVDET - A Pazarı'ndan alış-veriş edilmeyecek diyorum.

ŞÜKRAN - Niye? Bir terbiyesizlik mi yaptılar?

CEVDET - Hayır.

ŞÜKRAN - E, niye durup dururken market değiştiriyoruz, manyak mıyız biz sevgilim?

CEVDET - Marketten alış-veriş bitti Şükran.. Biz marketten alış-veriş yapabilecek kadar zengin değiliz. Anlaşıldı mı? Bundan sonra her şey bakkaldan alınacak... Yaz Mahmut... Her şey bakkaldan alınacak...

ŞÜKRAN - Mahmut kim? Neler saçmalıyorsun?

CEVDET - Ne Mahmut'u? Nerden çıkarıyorsun Mahmut'u?

Her şey bakkaldan alınacak, diyorum...

ŞÜKRAN - Niyeymiş efendim? Bakkal yüzdekırk faiz mi veriyor?

CEVDET - Bakkal her şeyi veresiye veriyor, faizi banka veriyor.

ŞÜKRAN - Bankanın bakkalla ne akrabalığı var Cevdet?

CEVDET - Bir akrabalığı yok, bizim bankayla parasal akrabalığımız olucak. Ben maaşı alıp bankaya yatırıyorum, bakkala veresiye yazdırıyoruz, aybaşında bankadan faiz, işyerimden maaş alıp, efendi gibi bakkalı ödüyoruz, cebimizde sinemaya gidecek para kalıyor.

ŞÜKRAN - Bizim sinemaya gittiğimiz mi var allahaşkına Cevdet?

CEVDET - Ben ne diyorsam o olucak Şükran, bakkal A Pazarı'ndan kat kat ucuz. Çünkü bakkal parayı bir ay sonra istiyor. Her ay doların fiatı artıyor, peynirin fiatı artıyor, biz karlıyız... Biz her ay zamsız fiyattan ödüyoruz, bakkal bize damping yapmış oluyor...

ŞÜKRAN - Hayır efendim, bakkal marketten pahalı... A Pazarı olmazsa B pazarına gidilir.. O da olmazsa Yumuşak G Pazarına gidilir... Her markette ucuz olan bir şey var... Örneğin A Pazarı'nda mercimek ucuz, ordan mercimek alınacak... B Pazarı'nda dermason fasulye daha ucuz, ordan dermason alınacak...

CEVDET - Tabii... Dermojen Çin'de daha ucuz, gidip Çin'den dermojen alınacak...

ŞÜKRAN - Sözümü kesme Cevdet...

CEVDET - Asıl sen benim sözümü kesme... Bokunu çıkarma Mahmut!...

ŞÜKRAN - Mahmut kim ayol!

CEVDET - Sana ne? Olayın Mahmut'la ne ilgisi var? Taktın sen bu Mahmut'a!

ŞÜKRAN - Saçmalama Cevdet!

CEVDET - *(kükrer)* Devletin Cevdet'i saçmalar mı Şükran!

- Işık söner.-

XIX. BAKKALDA DÖRDÜNCÜ SEKANS
Zamanlardan enflasyon zamanı, Vivaldi'de Ekim'in son perşembesi!

SLAYT: *BAKKALLAR ZAM YORGUNU! ETİKET DEĞİŞTİRMEKTEN BIKTILAR.*

Cumhuriyet, 5 Aralık 1989

- Şeref dükkanda yalnız, gaste okumakta, kimi güncel başlıklara yorum getirmekte, elinde sineklik, sinek avlamaktadır. Osman Ağbi penceresinde belirir, sarhoştur.-

OSMAN - Şeref!

ŞEREF - Buyur Osman Ağbi!

OSMAN - Kanyak kanyak!

ŞEREF - Kanyak yok Osman Ağbi!

OSMAN - Nasıl yok? Niye yok? Kime yok?

ŞEREF - Genelde yok Osman Ağbi. Bakkal Abla, Ankara'ya gitti, bu hafta mal alamadık.

OSMAN - Olmaz ki kardeşim, benim canım kanyak isteyince olmazsa olmaz ki!

ŞEREF - Bakkal Abla, senin canının bu şiddette kanyak isteyeceğini bilse, gitmezdi Ankara'ya!

OSMAN - Niye gidiyor lan, bizim en kanyak içeceğimiz hafta niye Bakkal Abla Ankara'ya gidiyor?

ŞEREF - Bakkallar Federasyonu toplantısına gitti. Konuşma yapacak. Konuşmasını hazırladı da gitti...

OSMAN - Bakkalların federasyonu da mı var?

ŞEREF - Gayet tabii... Önümüzdeki yıl Avrupa kupasına katılıyor bakkallar.

OSMAN - Federasyon var, kanyak yok... Öyle federasyonun ağzına sıçiim!

- Kibar Necdet belirir pencerede.-

K. NECDET - Şimdi buldururuz kanyak Osman Ağbi, sen sinirlenme...

OSMAN - İyi tamam, buldurulsun o zaman! *(içeri düşer)*

K. NECDET - Şeref, kanyak sahiden mi yok?

ŞEREF - Valla yok, Necdet Ağbi, olsa sizden saklayacak değilim ya!

K. NECDET - Lazlardan aldır.

ŞEREF - Biz lazlarla küsüz, istersen Tacikistan'dan aldırayım...

K. NECDET - İstersen Kanyakistan'dan aldır, yalnız uçakla aldır, Osman Ağbi ihtiyaç molasında. *(içeri girer)*

İRFAN - *(penceresinde belirir* Tünaydın la Şeref.. Bugün hiç

satış oldu mu?

ŞEREF - Sana ne?

İRFAN - Merak ediyorum.

ŞEREF - Oldu oldu!

İRFAN - N'oldu?

ŞEREF - Adamın biri geldi sabah sabah... Karı istedi... Ben de senin hanımı pazarladım. Bana avans verdi. Sana da vericek üç beş kuruş, eşşek değil ya!

- İrfan sinirle içeri girer, penceresini kapatır. Telefon çalar, Şeref açar.-

ŞEREF - Şeref Turizm, buyrun! Kim? Bir dakika! Necdet Ağbi... Necdet Ağbi!

K. NECDET - *(pencereye çıkar)* Ne var?

ŞEREF - Telefon! Osman Ağbi'yi istiyorlar.

K. NECDET - Gelemez... Enkaz!

ŞEREF - Bi söyle istersen! Karşı taraftan jeton ziyanlığı olmuş artık!

K. NECDET - *(içeri seslenir)* Osman Ağbi, seni telefondan istiyorlarmış!

OSMAN - *(pencereye tırmanır)* Karı mı herif mi?

ŞEREF - Bir bey! *(telefona)* Alo! Kim arıyor diyelim?... Ercüment Bey! *(pencereye)* Ercüment Bey'miş Osman Ağbi!

OSMAN - Tanımıyorum.

ŞEREF - *(telefona)* Alo? Evde, ama sizi tanımıyormuş... Öyle diyor... *(pencereye)* Nasıl tanımaz kankardeşiyiz diyor!

OSMAN - Ne zaman nerde kankardeşi olmuşuz biz onla!

ŞEREF - *(telefona)* Ne zaman kankardeşi olmuşuz diyor... Ha.. Öyle mi? Hıı... *(pencereye)* Dün gece birlikte içmişsiniz, sonra sen şişeleri kırmışsın bu arada elden yara almışsın, bu münasebetle o da elini kesmiş, kan kardeşi olmuşsunuz...

OSMAN - Haa, anladım, dün gece hesabı ödeyen herif... Siktirsin!

ŞEREF - *(telefona)* Alo! Evet. Tanıdı sizi... Dün gece hesabı ödemişsiniz galiba.. Evet, ordan hatırladı zaten... Siktirsin, dedi!... Efendim?... Bana niye küfrediyorsun ulan, o öyle söyledi, ben aktardım... Ne borcu?... Osman Ağbi'nin mi sana borcu var?... Bana ne?.... Osman Ağbi, mosman ağbi yok, yanlış numara! *(telefonu kapatır)*

OSMAN - Bravo Şeref *(içeri düşer)*

KLİNİK NUR - *(pencereye çıkar)* Bakkalcı.... Bakkalcı!

- Şeref kendisine boş bakar, yanıt vermez yeniden gastesine dalar.-

KLİNİK NUR - Hişşşt sana söylüyorum... Baksana!

ŞEREF - Bana mı sesleniyorsun?

KLİNİK NUR - E, herhald!

ŞEREF - Bizim ismimiz yok mu?

KLİNİK NUR - Çook!

ŞEREF - Ne istiyorsun sen?

KLİNİK NUR - Saat kaç?

ŞEREF - Kalmadı!

KLİNİK NUR - Saat kaç, diyorum.

ŞEREF - Saat satmıyoruz, anam.

KLİNİK NUR - Sana saati sorduk!

ŞEREF - Söylemiyorum. Burası Akrep-Yelkovan Başmüdürlüğü değil! İnersin ordan, gelirsin dükkana, şöyle bir elli bin liralık alış-veriş edersin. Saat sorarsın, biz de söyleriz...

KLİNİK NUR - N'olur bir kere söylesen?

ŞEREF - Evet. Aslında bir kereden bir şey olmaz... Dünkü bu vakit canım!

KLİNİK NUR - Dün bu vakitte televizyon açılmış mıydı?

ŞEREF - Dün televizyon bu vakitte mi açıldı?

- Titrek Necati Bey'in sepeti sarkar, titremeye koyulur.-

KLİNİK NUR - Saati söylüyor musun söylemiyor musun?

ŞEREF - *(saatine bakar, inceler)* Benim saat kimi gün beş saat geri kalıyor, kimi gün bir buçuk saat ileri gidiyor, barometre olarak daha başarılı! Sen

istersen, Kandilli Rasath‘anesi’ni bir ara, hem yerel saati, hem de yakında olabilecek depremleri ön-öğrenmiş olursun.

KLİNİK NUR - Bi saat söyleyeceksin, bir saat fıtık ediyorsun lan adamı! Sanki ben saati o kadar merak ediyorum!

- Klinik Nur hırsla içeri çekilir, kapar penceresini. Titrek Necati Bey’in sepeti daha ısrarlı dingilder.-

ŞEREF - Bir de saati merak etse n’apıcaz acıba?

- Titrek Necati Bey’in sepetindeki titreme şiddetli bir çalkantıya dönüşür. Şeref durumu farkedip, sofitaya Necati Bey’e bakar.-

ŞEREF - Ne var?.. Yok sigara Necati Bey Amca... Yok yok... Kalmadı.. İstersen Cumhuriyet vereyim; İlhan Selçuk sizi yazmış... Titreklik çağımızın yüz karasıdır, diyor.

- Titrek Necati Bey’in sepeti hızla geri çekilirken sofitaya, BİRACI girer.-

BİRACI - Tart bakayım bana ordan... Dokuz gram beyaz peynir,’ üç adet ufak zeytin, bir bölü sekiz ekmek...

ŞEREF - Bizim terazi o kadar hassas değil, siz karşıki eczaneye bir baksanız...

BİRACI - Ne demek hassas değil efendim? Beş gram yok mu? On gram yok mu? Kaç gram istersem alırım! Çabuk, dokuz gram peynir, üç adet ufak zeytin, bir bölü sekiz ekmek!

ŞEREF - Kuş için mi alıyorsunuz?

BİRACI - Hayır, kendimize alıyoruz.

ŞEREF - Böyle bir kuş rejimi mi uyguluyorsunuz?

BİRACI - Hayır kardeşim, param sınırlı, evde kırık saat hesap yaptım, benim tasımladığım, mini sandviç, tam 500 lira tutuyor. Buyur 500 lirayı, yap sandviçimi. Bana bir de bira ısmarlarsan, seni kırmam içerim!

ŞEREF - İstersen bir küçük rakı açayım sana! Sen şöyle yerleş, hayatını anlat... Siz koyun cebinize o beşyüz lirayı beyefendi, bir zahmet, karşıdaki büfeye kadar kros takılın, büfede benim adamım laz Mahmut var, benden ona selam söyleyin, size saydam kaşarlı, bir bölü Onsekiz bir draje tost yapsın, afiyetle yutun!

BİRACI - Akıl istemez, ben bete girmeden, sen bana çabucak, dokuz gram peynir, üç ufak zeytin, bir bölü sekiz ekmek ver! Karnım aç, kardeşim!

ŞEREF - Bugün sizin dişinizin kovuğunun yaş günü mü? Niye bu kadar masrafa giriyorsunuz? Ben şu ekmek kırıntısını, bir zeytine, bir peynire değdireyim, siz neticeyi ağzınıza değdirin, olsun bitsin... Zaten kilo almışsınız, birinci perdeye

oranla... Ben size haftayımda lahmacun yemeyin, demiyor muyum?

BİRACI - Ne diyorsun sen be?

ŞEREF - Kapalıyız enişte! Namazdayım geliyorum!

BİRACI - *(çıkarken)* Bakkal bakkallığını bilmezse, bu memleket adam olmaz ki kardeşim... Maaş üçyüzbin, ev kirası üçyüzbin, ben ne bok yiyeyim?

- Biracı çıkarken, İrfan penceresinde belirir.-

İRFAN - O adam, bir şey almadı değil mi?

ŞEREF - Sana ne ulan?

İRFAN - İstatistik yapıyorum oğlum... Kaç kişi geldi, kim ne aldı bir bir yazıyorum. Dün üç kişi geldi, biri telefon etti, biri ekmek aldı, öbür adamı sen dövdün, adam bir şey almadı... Sonuç: Bir ekmek, bir telefon!... Bugün ne ekmek, ne telefon?

ŞEREF - Az önce gelen beyfeni, ikiyüzbin liralık alış-veriş etti.

İRFAN - Ney aldı?

ŞEREF - Adam filim recisörüymüş, filimde oynayacak keriz bir tip arıyormuş. Ben seni tarif ettim, adam, ideal, tam aradığım tip, dedi. Parayı peşin verdi, yarın sabah yedide gri bir minibüs seni evden alıcak!

- İrfan bozulur, hiçbir şey söylemeden içeri girer. Nermin

hanımın sepeti iner.-

ŞEREF - Oooo, gut aftırnuuun, Nermin hanım... Yeni uyandınız galiba... Biz de birazdan kapatıyoruz... Malesef pamuk kalmadı... Bitti alamadık... Evet... Ama, siz daha büyükçe bir sepet sarkıtırsanız, ben, gelebilirim... Pamuk gibi çocuğum!

- Nermin hanımın sepeti hızlı yukarı çıkarken, aynı hızla Klinik Nur girer.-

KLİNİK NUR - Telefon çalışıyor mu?

ŞEREF - Elinden geleni yapıyor.

KLİNİK NUR - Telefon çalışıyor mu, dedim!

ŞEREF - Çalışmaya çalışıyor!

KLİNİK NUR - Nasıl yani?

ŞEREF - Denemesi 1500 lira! Bir atış binbeşyüz, on atış onbeşbin!

KLİNİK NUR - Telefon 1500 lira mı oldu?

ŞEREF - Yes!

KLİNİK NUR - Olur mu ayol? Daha birinci perde 1000 liraydı...

ŞEREF - O birinci perdeydi, perde arasında zam geldi.

KLİNİK NUR - Üç tane 500'lük mü koyucaz?

ŞEREF - Hayır, sen 1500 lirayı bana vericeksin... Kumbara, süs olarak bulunuyor orda... Ben burdan hattı açıcam, görüşemezsen, 1000 liranı iade edicem.

KLİNİK NUR - 500 liramız n'oluyor?

ŞEREF - Şerefiye oluyor!

KLİNİK NUR - Nasıl yani?

ŞEREF - 500 lira Şeref fonuna yatırılıyor. Şeref ben oluyorum. Ben askere gidince o para bana bakıyor.

KLİNİK NUR - Niye senin vatan borcunu biz ödüyoruz?

ŞEREF - Çok konuşma, ya 1500 lira ver, ya da naşla!

KLİNİK NUR - 1500 liraya telefon da hiç işitmedim! *(1500 lira verir)* Al! Aç bakalım hattı!

ŞEREF - *(parayı alır. Sakalına sürer)* Eyvallah! *(açar hattı)* Düdük sesi ağır ağır gelir, bizim telefon az biraz nazlıdır. Numaraları yavaş yavaş çevir, hepsini uzun uzun tut... Son numarayı içinden yüz sayana kadar tut, sonra hafifçe bırak, derin nefes al... Belki düşer...

KLİNİK NUR - E, düdük sesi yok!

ŞEREF - Gelir gelir...

KLİNİK NUR - Ne zaman?

ŞEREF - Zaman zaman.... sabırlı olucaksın, acele telefona polis radyosu karışır... Geçen gün adamın biri burda düdük sesi beklerken, dokuz bira içti... Açıim mi bir bira?

KLİNİK NUR - İstemez! Sonunda geldi mi bari düdük sesi?

ŞEREF - Adam sonunu bekleyemedi, adamın çişi geldi...

Sıçarım ben bu Niyazi'nin ağzına, dedi. Bıraktı telefonu gitti...

KLİNİK NUR - Niyazi kim?

ŞEREF - Bilemiyoruz, adam bu konuda bilgi vermedi.

KLİNİK NUR - Hah, geldi düdük sesi! *(çevirir)*

ŞEREF - Bu saatte, lap düdük sesi, çok şanslısınız vallahi!

KLİNİK NUR - İşim acele ayol, allah yardım ediyor... Alo? Aloo!

ŞEREF - Şak diye düştü mü?

KLİNİK NUR - Düştü düştü... Alo? Nazmi'yle görüşmek istiyorum... Nazmi Bey'le görüşmek istiyorum beyefendi... Siz Nur, deyin, o anlamak zorunda.

- Klinik Nur, sinirle bekler telefonda. Şeref gaste okumaktadır.-

KLİNİK NUR - Nasıl orda yok! Yok mu dedirtiyor yoksa? Nazo'yu istiyorum yahu!... Orası Mertcan'ın Yeri Değil mi? 149 68 79 değil mi? Değilse niye baştan söylemiyorsun?... Madem orası Mertcan'ın Yeri değil, ben Mertcan'ın numarasını çevirince niye sen açıyorsun hıyar?

- Telefonu sinirle kapatır.-

ŞEREF - İkinci bir şans deneyecek misin?

KLİNİK NUR - Deneyecek misin ne demek? Ben o Nazo'yu derhal bulmazsam, sapıtabilirim. Aç şu hattı!

ŞEREF - 1500 lira rica edeyim!

KLİNİK NUR - Manyak mısın sen ayol? Aç şu hattı...

ŞEREF - Nazo Bey'le görüşememiş olmanız, gerçekten üzündürücü, ancak PTT yanlış düşene de para kesiyor... Ama adamlar haklı, zaten kırk yılda bir düşüyor. Ona da para almazlarsa, nerden para toplayacaklar?

KLİNİK NUR - Sen şu hattı açıyor musun açmıyor musun?

ŞEREF - Hat bana bağlı değil, hattı 1500 lira açıyor... 1500 lira, icabında, düdük sesini deliğinden çıkarıyor...

KLİNİK NUR - Manyak mısın sen be? Sana her düdük sesine 1500 lira vereceğime, 3000 lira taksiye verir, gider o Mertcan'ın yerini dağıtırım ben... Eşşoleşşek Nazo, bana Muzo'yu hatırlatıyor!

- Klinik Nur, sinirle çıkarken, İrfan penceresinde belirir.-

İRFAN - Telefon bir mi iki mi?

ŞEREF - İrfan, akşam akşam maydanoz olma, elimizi İrfan'a bulamıyalım.

İRFAN - Bakkal Abla, Angara'dan ne zaman dönecek?

ŞEREF - Sana ne?

İRFAN - O dönene kadar iflas etmezseniz iyi... Dükkanda mal kalmadı lan, yok satıyorsunuz...

ŞEREF - Sana ne ulan, yok satarız, icabında bok satarız!

İRFAN - Orayı bana deviredeceğiniz günü sabırla bekliyorum.

ŞEREF - Biz burayı devretmiyicez oğlum, boşuna heveslenme. Bakkal Abla Ankara'ya Bakkallar Federasyonu toplantısına gitti. Konuşmasını hazırladı da gitti. Çıkıp bir konuşacak orda, hepsinin ağzına sıçıcak. O keriz bakkallara her şeyi anlatıcak... Bakkallar birleşecek, İrfan'lar bakkal olamıyacak...

İRFAN - Bakkallar birleşemez... Fener'li bakkal var, Beşiktaş'lı bakkal var... Laz bakkalların hepsi Trabzonspor'lu... Bakkallar dünyada birleşemez...

ŞEREF - Tamam İrfan tamam, gir deliğine, akşam stresi yapma bana...

İRFAN - Senin nefes alman sitires, tipin öyle, sen bir doktora görün...

ŞEREF - Evet, haklısın, bir izin günümde gidicem doktora, istersen o gün seni de gösterelim, bizim doktorun arkadaşı bir veterinere!

İRFAN - *(bozulur, içeri girerken)* Şükrü Bey sesleniyor!

ŞEREF - *(sinirle Şükrü Bey'e bakar)* Ne var?.... Yok ya? Sen gelsene az biraz... Gelemem ben... Dükkanda yalnızım... Evlere servisi kaldırdık... Sen in ordan, gel buraya, ne istiyorsan söyle, ben sana kalmadı, diyeyim, ayni hızla çık sekseniki basamağını!

- Şeref Şükrü Bey'le ilgilenmeyi keser
Bakkal Abla, yorgun, umutsuz, elinde küçük bir bavulla girer.-

ŞEREF - Hoşgeldin Abla ya! Nerde kaldın? Acayip merak ettim... Eee? N'oldu? Sıçtın di mi hepsinin ağzına! Sen bir konuştun, mahfoldular değil mi? Uyandılar değil mi inekler?

BAKKAL ABLA - Cahil olan bakkal olur, doktor bakkal olmaz ya! Cahillerin toplantısı cahilcene oluyor... Bağırılıyor, çığırılıyor, toplanılmış olmuyor.

ŞEREF - Marketlere karşı önlemler alınmadı mı?

BAKKAL ABLA - Ona sıra gelmedi.

ŞEREF - Ne görüşüldü peki?

BAKKAL ABLA - Yönetim kurulu seçildi... Seçimde kavga çıktı... Meğer iki grup varmış..

ŞEREF - Sen konuşma yapmadın mı?

BAKKAL ABLA - Hiç ağzımı açmadım ben. Meğer yönetim kurulundakilerin hepsinin birer marketi varmış Şeref... Yedi cızgı Eleven gibi, hatta ondan daha büyük hipermarketler açılacakmış... Süpermarketten de ucuz olacakmış.. Doğrudan üreticiden alıp, satacaklarmış... Süpermarketler onlarla başedemeyip batacaklarmış...

ŞEREF - Biz n'oluyoruz peki Abla?

BAKKAL ABLA - Meğer biz çoktan batmışız da bizim haberimiz yokmuş.

ŞEREF - Kapatıyor muyuz yani dükkanı?

BAKKAL ABLA - Elbette

ŞEREF - Ankara'da zengin bir adam falan mı buldun?

BAKKAL ABLA - Hayır... Burayı İrfan salağına devrederiz. Aldığımız parayı bölüşürüz... Bir iş bulana kadar o para seni idare eder...

ŞEREF - Benim paraya ihtiyacım yok... Çatalca'da arsam var, her an satabilirim... Onüçbuçuk metrekare, uzun, koridor gibi... İki arsanın arasında kalmış. Şimdi o iki inek yol diye kullanıyorlar, verdim mahkemeye, sıçıcam ağızlarına... Sen n'apıcaksın?

BAKKAL ABLA - Ben köye kesin dönüş yapıcam Şeref... Ne işim var benim bu İstanbul'da? Ben olmasam İstanbul'un neyi eksilir? Benim köyüm burdan güzel... Otobüs, dolmuş derdi yok. İçtiğin süt süte benzer, suyu kuyudan çekersin, su kesilde derdi yok... Kira yok... Mal sahibi yok...

ŞEREF - İrfan yok... Şükrü Bey yok... Abla, ben de seninle köye gelsem çok acayip karşılanır mı, köyün ihtiyar heyeti tarafından?

- Bakkal Abla ve Şeref sevgiyle bakarlar birbirlerine...-

BAKKAL ABLA - Senin ne işin var bizim köyde?

ŞEREF - Hava değişimi olarak diyorum yani... Önemli insanların kavgalarının arasında ezilen önemsiz insanlarıyız biz bu İstanbul'un... İstanbul'un bizi hiç mandalladığı yok... Abla, oyunun başından beri sana bir şey söylemek istiyorum, gelen gidenden fırsat olmuyor... Benimle evlenelim mı?

- Şeref çok utanır, önüne

bakar.-

- Işık söner.-

İlk kez 1980 Kasım'ında sahnelenen bu oyun, Küçük Sahne'de o dönemde 138 kez sergilendi.

İlk yıl, ZELİHA BERKSOY, FUAT GÜNER, ÖZKAN UĞUR, TARIK PAPUÇCUOGLU, HİKMET KARAGÖZ, ZEYNEP TEDÜ, AYLA ASLANCAN, NESLİHAN KILIÇ, FERHAN ŞENSOY ve BAYKAL KENT kadrosuyla oynanan oyunda 2. yıl RASİM ÖZTEKİN, HAKAN KOLOĞLU, ALTUĞ YÜCEL, ALEV ERÖZMEN ve SEVAL ERÖZMEN rol aldılar ZELİHA BERKSOY ve FERHAN ŞENSOY'la birlikte.

Ocak 1990'da temize çekilen oyun, 1990 Mart'ında SES-1885'te ikinci kez, EROL GÜNAYDIN, FUNDA POSTACI, RASİM ÖZTEKİN, TARIK PAPUÇCUOĞLU, ARZU BİGAT, BİCAN GÜNALAN, FİGEN TOSUN, HAKAN SEPETÇİ, FERHAN ŞENSOY kadrosuyla sahnelendi. 1991'de TARIK PAPUÇCUOĞLU'nun rollerini PARKAN ÖZTURAN üstlendi.

İlk metinde kasap sahnesinin ardından gelen bir koyun masalı vardı. Temize çekerken yeniden yazıldı, fakat provalarda bu bölüm oyundan çıkarıldı. ÜÇ ZAVALLI KOYUN MASALI'nı kitabın parasız eki olarak buraya aldık.

ÜÇ ZAVALLI KOYUN MASALI

- Sözcüment ve Masalcı Abla girerler. Bir kör akordiyoncuyla, hüzünlü bir şarkıcı kadındırlar sanki. Anlatıları değişik koyun slaytlarıyla desteklenmektedir.-

SÖZCÜMENT - *(akordiyonla kendine eşlik eder)*
Üç zavallı
Üç zavallı koyun varmış
Üçü kardeşmiş
Bir varmış bir yokmuş
Üçünün de karnını bir bıçak deşmiş
Bu bir celep masalı
Bu masalın sebebi
Biliniz ki baylar bayanlar
Niçin etlerimiz dolapta ve bu denli pahalı!
Bir varmış bir yokmuş
Üç zavallı koyun varmış,
Üçünün de sergüzeşti, kanlı bitmiş!

MASALCI

ABLA - Bir çoban kavalla çalıyor hüznü
Akkoyun hüzünlü çiğniyor otu
Bir gün şişman celep geliyor

El sıkışıyorlar çobanla
Akkoyunun yolculuğu başlıyor
Sürü bir dağı aşıyor, bir ovada duruyor
Şişman celep koyunları zayıf celebe satıyor
Koyunlar celeplerin kilolarıyla ilgilenmiyor
Koyun gibi biniyorlar traktöre
Traktör bir dağı aşıyor, bir ovada duruyor
Traktörden koyun gibi iniyor koyunlar
En önde Akkoyun
Zayıf celep Kel celebe ciro ediyor koyunları
Biletsiz biniyor kamyona Akkoyun
Kamyon dağları aşıyor, bir tepede duruyor
Akkoyun fiyatı artarak kamyon değiştiriyor
Koyunlar indikçe, bindikçe artıyor fiyatları
Koyunlar kendi fiyatlarıyla ilgilenmiyor
Bir şövalye salaklığını gezdiriyorlar
Sallayarak kıçı kuyruğu
Akkoyunun kasabaya gelişi günler sürüyor
Bir kasabın önünde duruyor skoda
Bir kasabın vitrinine
Bir çengelle
Asılıyor
Akkoyun
Kendi bacağından

SÖZCÜMENT - Akkoyunun kardeşi var, Karakoyun
Kara kara gözleri var
Karakoyun çobanından, çoban karakoyunundan
memnun
Derken efendim,

Çoban başlamıyor mu, o kavalı türk filimlerinin başındaki gibi çalmaya!
Hemen anlıyorsunuz, bir bokluk olacak!
Dememize kalmadan, lap geliyor şişman celep çobana
Aleyküm çoban!
Hatta sıkıyor çobanın elini
İşte bu kötüye alamet
El sıkışıldımı işin sonu cenabet
Koyunlar sanki biliyor bunu
Koyun koyun bakıyorlar celebe
Celep bir kükrüyor, alternatifsiz!
Celebin önünde yola koyuluyor sürü
Karakoyun en önde başı çekiyor
Koyuncana bir yürüyüş bu
Alternatifsiz
Yürüyor koyunlar madem yürümek gerekli
Zaten önden biri yürüdümü
Ona uyuyor koyunlar
Koyunlar koyun gibi yürümeyi seviyorlar
Çok naif, alternatifsiz!

MASALCI

ABLA - Bir çoban kavalla çalıyor hüznü
Karakoyun çobandan
Çoban Karakoyun'dan uzaklaşıyor
Çünkü dünya yuvarlak
Bir köyde duruyor sürü
Bir zayıf celep geliyor
Sürüden koyun beğeniyor

Her koyunu beğenmiyor
Karakoyunu beğeniyor
Biniyor kamyona Karakoyun
Kendisini yol tutuyor
Koyun mazot kokusu sevmiyor
Dağları tepeleri seviyor
Karakoyun en çok papatyayı seviyor
Dağları tepeleri aşıyor kamyon
Mezbahanın önünde duruyor
Ne bilecek mezbahayı Karakoyun
Okuma yazma bilmiyor
Önde hain bir koyun var
O gidiyor
Peşinden gidiyor tüm koyunlar
Karakoyun'un başı kel mi?
Düşüyor sürünün peşine!

SÖZCÜMENT - Koyunlara has bir olay
Önden biri yürüdümü
Peşinden yürümeden edemiyorlar
En önde satılmış bir koyun var!
Onu kesmiyor insanlar
O sürüyü sürüklüyor
O geçiyor bıçakların altından
Ondan sonra şakırdıyor makinalı bıçaklar!

MASALCI

ABLA - Bin parçaya bölünüyor Karakoyun
Her parçası dört bir yana yolculuğa çıkarken
Süpermarket vitrininde
Balıkların yanında

But olarak alıyor yerini Karakoyun
Karakoyun kardeşinden çok ucuza satılıyor.

SÖZCÜMENT - Baştan söylemiştik ya,
Bu koyunlar üç kardeş...
Üçüncüsü Safkoyun
Durumu safkeriz bir durum.

MASALCI

ABLA - Bir çoban kavalla çalarken hüznü
Safkoyun hüzünsüz çiğnerken otu
Et yemek istiyor çobanın canı
Ama çoban seviyor ki Safkoyun'u
Onu kesmek istemiyor
Gidiyor kasabada bir kasaba bir de ne görsün
Koyunun butu ateş pahası
Dönüyor dağına hüzünle çoban
Kesiyor Safkoyun'u kaval çalmadan
Etini yiyor, postunu giyiyor
Cinayeti unutup kaval çalıyor
Üç zavallı koyun varmış
Üçü kardeşmiş
Üçünün de sergüzeşti kanlı bitmiş
Gökten hiç elma düşmüş!

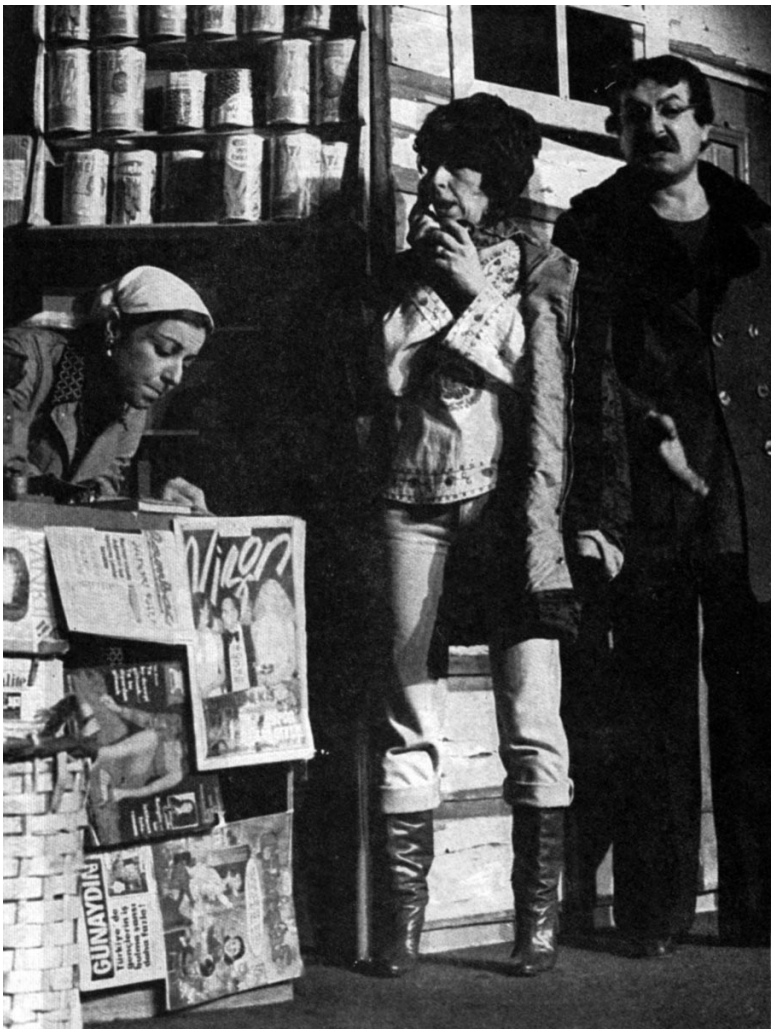

ZELİHA BERKSOY, AYLA ASLANCAN,
TARIK PAPUÇCUOĞLU

AYLA ASLANCAN, TARIK PAPUÇCUOĞLU, NESLİHAN KILIÇ, ZELİHA BERKSOY, FERHAN ŞENSOY, RASİM ÖZTEKİN, ZEYNEP TEDÜ, HİKMET KARAGÖZ

BİCAN GÜNALAN, ARZU BİGAT, TARIK PAPUÇCUOĞLU,
EROL GÜNAYDIN, FUNDA POSTACI, FERHAN ŞENSOY,
RASİM ÖZTEKİN, FİGEN TOSUN, HAKAN SEPETÇİ

HİKMET KARAGÖZ, ZELİHA BERKSOY, FERHAN ŞENSOY

RASİM ÖZTEKİN, FUNDA POSTACI, FERHAN ŞENSOY

TARIK PAPUÇCUOĞLU, RASİM ÖZTEKİN, FERHAN ŞENSOY

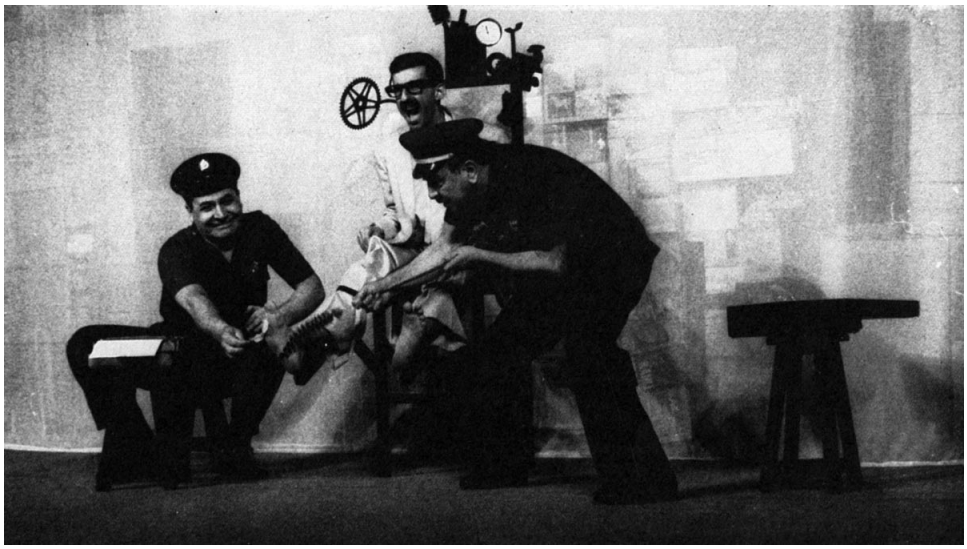

TARIK PAPUÇCUOĞLU, BİCAN GÜNALAN, EROL GÜNAYDIN

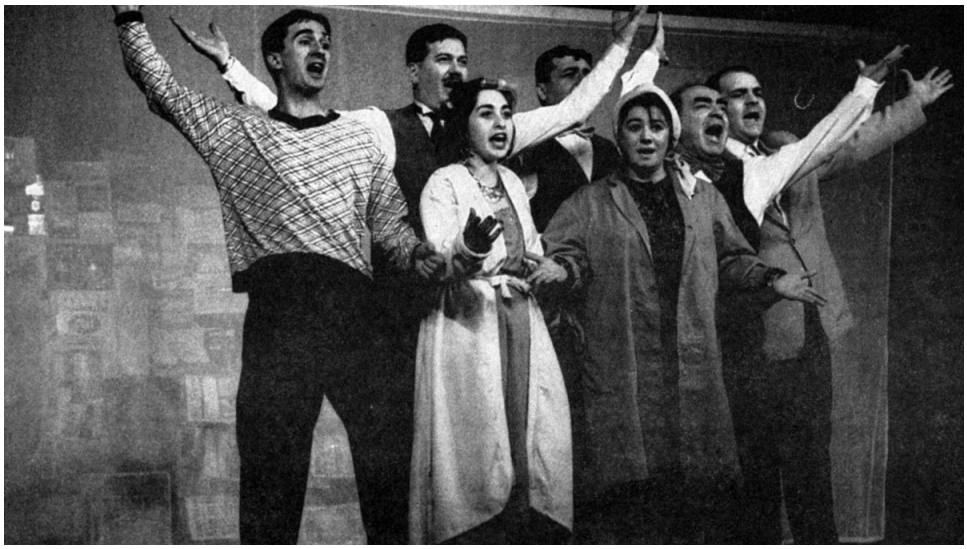

HAKAN SEPETÇİ, FERHAN ŞENSOY, TARIK PAPUÇCUOĞLU,
FİGEN TOSUN, FUNDA POSTACI, EROL GÜNAYDIN, RASİM ÖZTEKİN

ZEYNEP TEDÜ, HİKMET KARAGÖZ, AYLA ASLANCAN,
RASİM ÖZTEKİN, NESLİHAN KILIÇ, FERHAN ŞENSOY,
TARIK PAPUÇCUOĞLU

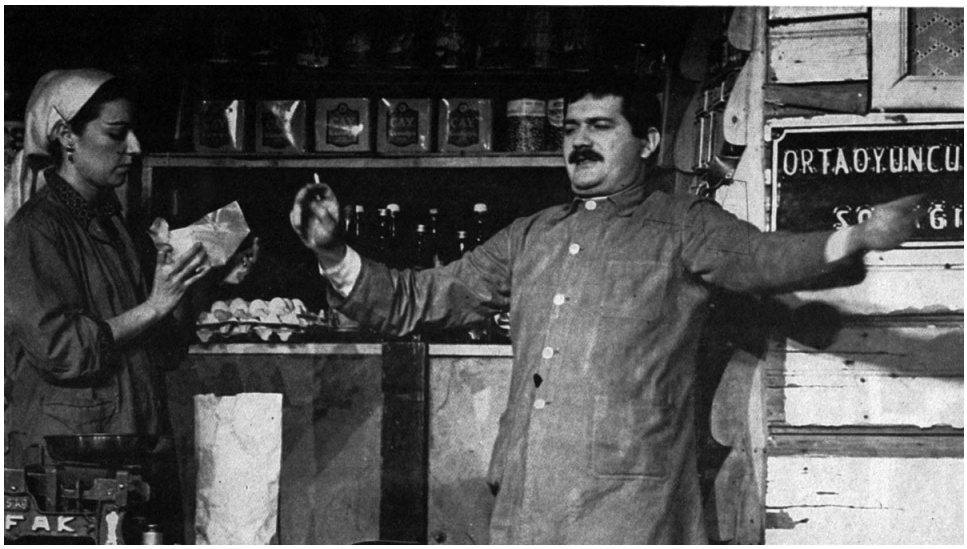

ZELİHA BERKSOY, FERHAN ŞENSOY

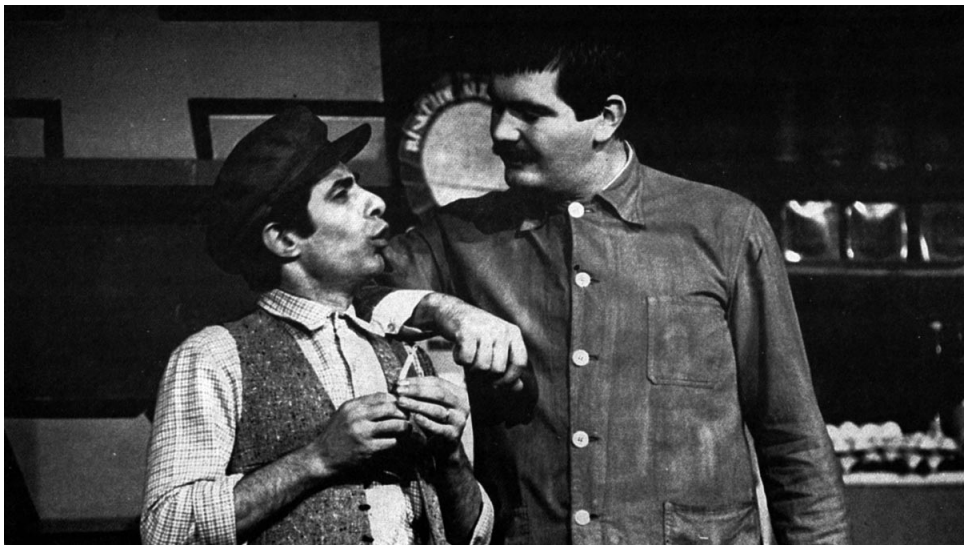

HİKMET KARAGÖZ, FERHAN ŞENSOY

ARZU BİGAT, BİCAN GÜNALAN

ORTAOYUNCULAR YAYINLARI

1. **ŞAHLARI DA VURURLAR**
   FERHAN ŞENSOY
2. **AFİTAP'IN KOCASI İSTANBUL**
   FERHAN ŞENSOY
3. **GÜNDESTE**
   FERHAN ŞENSOY
4. **KAZANCI YOKUŞU**
   FERHAN ŞENSOY
5. **AYNA MERDİVEN**
   FERHAN ŞENSOY
6. **DÜŞBÜKÜ**
   FERHAN ŞENSOY
7. **KAHRAMAN BAKKAL SÜPERMARKETE KARŞI**
   FERHAN ŞENSOY
8. **GÜLE GÜLE GODOT**
   FERHAN ŞENSOY
9. **DENEMEMELER**
   FERHAN ŞENSOY
10. **OTELLER KİTABI**
    FERHAN ŞENSOY
11. **FALINIZDA RÖNESANS VAR**
    FERHAN ŞENSOY
12. **KALEMİMİN SAPINI GÜLLE DONATTIM**
    FERHAN ŞENSOY
13. **RUM MEMET**
    FERHAN ŞENSOY
14. **HACI KOMÜNİST**
    FERHAN ŞENSOY
15. **ELVEDA SSK**
    FERHAN ŞENSOY
16. **KARAGÖZ İLE BOŞVERİNBENİ**
    FERHAN ŞENSOY
17. **SEÇME SAPAN ŞEYLER**

FERHAN ŞENSOY

18. **BAŞKALDIRAN KURŞUnKALEM**
    FERHAN ŞENSOY
19. **KEDİTTİN DİRENİŞ**
    FERHAN ŞENSOY
20. **GECEDESTE**
    FERHAN ŞENSOY
21. **DER FLAMİNGO**
    ELİF DURDU
22. **DÜNDESTE**
    FERHAN ŞENSOY
23. **ADALET HANIM VE BÖCEKLERİ**
    ELİF DURDU
24. **DERDESTE**
    FERHAN ŞENSOY

İNGİLİZCE BİLMEDEN HEPİNİZİ I LOVE YOU
FERHAN ŞENSOY
(Bilgi Yayınevi)

EŞEĞİN FİKRİ
FERHAN ŞENSOY
(Bilgi Yayınevi)

FerhAntoloji
FERHAN ŞENSOY
(Bilgi Yayınevi)

DÜŞ KIYAMET
ELİF DURDU
(Bilgi Yayınevi)

NAİF BİR FLAMİNGONUN GÜNLÜĞÜ
ELİF DURDU
(Bilgi Yayınevi)